

Ph ầ n 8: Chia Tay

Ph ầ ng H ị nói: “H ị tr ườ n th ị ch làm nh ữ ng chuy ệ n làm t ầ n th ườ n nh ữ u, c ầ i c ườ n b ầ n em ườ r t tuy t ườ v ườ ng, vì b ầ n em b ầ i t ườ r ườ ng, cách duy nh ữ t ườ c ầ u v ầ n c ầ hai là l ầ a ch ầ n con ườ ng chia tay”.

1

Cu ầ c nói chuy ệ n m ầ p m ầ gi ầ Tr ầ n T ầ m và Lâm Gia M ầ t khi ầ n Tr ầ n T ầ m th ầ c s ầ c m nh ầ n ầ c n ầ i s ầ h ầ i m ầ h ầ n gi ầ u trong ầ y l ầ ng, nh ườ ng ầ n c ườ n v ầ i ó không ph ầ i là s ầ h ườ ng ph ầ n ầ ng ra ph ầ i có, mà là c ầ m gi ầ c ầ u nh ầ i.

Tr ầ n T ầ m nói có l ầ là do ngay t ầ u c ầ u ầ linh c ầ m ầ c k ầ t qu ầ v ầ sau, nh ườ ng c ầ u không t ầ nh ườ ng , c ầ i c ườ n khi ầ n ph ầ n m ầ m y ườ nh ầ t trong tâm h ầ n th ầ c s ầ c m nh ầ n ầ c n ầ i ầ u b ầ chia tách.

Vì nh ườ ng câu nói c ầ a Lâm Gia M ầ t mà Tr ầ n T ầ m ầ ph ầ i c ầ g ầ ng gi ầ kho ầ ng cách v ầ i Th ầ m H ầ u ầ ng, ch ầ có ầ i u trái tim ầ h ầ c ầ a nên r ầ t khó né tránh, ch ầ ng m ầ y ch ầ c mà Th ầ m H ầ u ầ ng ầ chỉ m ầ c m ầ t v ầ trí trong trái tim Tr ầ n T ầ m, th ầ nên khi c ầ gái d ầ th ầ ng ó v ầ y tay gi ầ c ầ u, c ầ u v ầ n không th ầ tìm ầ c mà b ầ c ầ t ầ i.

Hôm ó là d ầ p ầ oàn tr ầ ng t ầ ch ầ c ho ầ t ầ ng, Th ầ m H ầ u ầ ng kéo V ầ ng Th ầ m Chi ầ u ầ i loanh quanh trong ầ m ô n ầ ng, nét m ầ t l ầ rõ v ầ ng n ầ ng . Tr ầ n T ầ m ầ nhìn th ầ y t ầ xa, trong lòng c ầ ng th ầ y h ầ i khó ch ầ u, b ầ n b ầ c ầ n v ầ nh ầ vào vai c ầ nói: “Hê! ầ ng kí gì v ầ y?”.

Ngo ầ nh ầ u l ầ i nhìn th ầ y Tr ầ n T ầ m, nét m ầ t Th ầ m H ầ u ầ ng r ầ ng r ầ h ầ n lên, c ầ c ầ i r ầ i nói: “T ầ ang b ầ n kho ầ n không b ầ i t ầ nên ầ ng kí nhóm nh ầ c c ầ hay nhóm k ầ ch ầ nói!”. Sau ó l ầ i s ầ c nh ầ ra ầ i u gì, m ầ t c ầ l ầ i x ầ xu ầ ng nói: “T ầ i qua t ầ nh ầ n tin cho c ầ u, không ph ầ i c ầ u nói là không có th ầ i gian ầ n ó sao?”.

“T ầ v ầ a m ầ i xong vì c ầ”. Tr ầ n T ầ m nhìn c ầ, c ầ m th ầ y ầ m lòng h ầ n lên, “ ầ a t ầ xem xem nào”.

Tr ầ n T ầ m ầ tay ó n l ầ y t ầ gi ầ y gi ầ i th ầ u trên tay Th ầ m H ầ u ầ ng, xem m ầ t lúc r ầ i nói: “C ầ u ầ ng kí nhóm k ầ ch ầ nói, t ầ ng kí nhóm nh ầ c c ầ , hôm nào c ầ u chán th ầ sang bên nhóm t ầ ch ầ i!”.

“ ! V a n ấ y c u y c l ờ i t ấ i b t ấ ng k ớ nh ớ m k ch n ớ i, ầ n ồ ng c ỏ n tr ấ i ớ ng c ấ i qu ấ i g ớ i!”. V ớ ng Th ấ m Chi ề u th ấ ph ầ o r ớ i n ớ i: “Th ồ i c ấ th ấ nh ế , t ấ ph ớ i ấ i làm th ề m ấ y, hai c u c ấ i xem ấ i!”.

“T ấ th ề m v ầ o ấ i lo ầ nh qu ầ nh v ớ i c u ta!”. Th ấ m Hi u ấ ng “x ớ i” m t t ớ i ng v ầ n ớ i.

Tr ầ n T m li n c ấ i: “ ấ i ca c ấ i ấ i! T ấ i ấ n mang ấ t th t r ầ n v ồ cho em là c!”.

V ớ ng Th ấ m Chi ề u g t ầ u r ớ i ấ i, Th ấ m Hi u ấ ng v ầ n tr u m ồ i n ớ i: “L ầ c n ầ o c ầ ng ch th ớ ch ấ n”.

“T ấ g ầ y g ồ g ồ mà c u b ầ ch ?”. Tr ầ m T m h ớ i c ồ v ớ i v ớ r t h ầ o h ồ ng.

“ ầ u c ồ i!”. Th ấ m Hi u ấ ng ầ n hay b ầ n tay v ầ o nhau n ớ i.

“N u k ồ nh ồ c ồ th ầ l ầ t n ầ b ầ n m ồ nh l ầ n ph ồ ng t ầ h c ầ nh ế ! Sau ồ ớ i ầ n c ầ ng nhau!”. Th y c ồ c ầ i c ầ i, Tr ầ n T m c ầ ng vui h ầ n l ầ n, r ớ i c u l ớ i n ớ i t ớ i p: “Sau ồ t s m ớ i c u n k ề m!”.

“C u h ầ r ớ i y ầ nh ế ! Ok!” Th ấ m Hi u ấ ng k ồ nh ồ c ồ n ầ n t ầ ra g ồ n d ớ i g ồ n ầ n ầ mà vui v ồ b ầ c ớ i tr ầ c.

Hai ầ a ầ n ph ồ ng t ầ h c tr ầ c, t ầ m m t g ồ c y ầ n t ầ nh r ớ i t ầ hai c u n s ầ ch t ầ ng ầ nh l ầ n ầ chi m ch , sau ồ ớ n nh ầ n n c m, r ớ i l ớ i qu ầ y v ồ ph ồ ng t ầ h c v ầ c s ầ ch v ầ n ớ i chuy ầ n. L ầ c v ớ t t m ớ i, ầ n th ồ i c ầ a Tr ầ n T m li n c ầ u ầ ng, c u c ầ u m ầ y nh c m ầ y r ớ i ầ ra ngo ầ i, m t l ầ t sau l ớ i v ớ i v ầ qu ầ y l ớ i.

“Sao v ớ y? L ớ i c ồ chuy ầ n g ồ ầ ?”. Th ấ m Hi u ấ ng th c m c.

“ ầ , chuy ầ n nghi ề m tr ầ ng l ầ m”. Tr ầ n T m th ầ d ầ i n ớ i.

Th ấ m Hi u ấ ng v ớ i k ề o c u l ớ i h ớ i: “C ồ chuy ầ n g ồ v ớ y? C u ầ ng làm t ầ s ầ !”.

“G ồ mà c u ph ớ i c u ầ ng l ầ n nh ồ v ớ y? Lo cho t ầ ầ ?”. Th y c ồ nh ồ v ớ y, Tr ầ n T m r t ph n k ớ i, k ồ nh ồ k ồ m c ầ b ầ n tr ầ u.

“ ầ ng c ồ mà t ầ ng b ầ !”. Th ấ m Hi u ấ ng m t g ồ n d ớ i n ớ i.

“T ầ n ớ i th t y, b ầ n ch ớ i th ầ n c ầ a t ầ h ớ i nh x y ra ch ồ t v ớ i c. C u c ồ mang th ồ t ầ n k ồ nh ồ , cho t ầ v ầ y m t ầ t, t ầ c n g p”. Tr ầ n T m k ồ nh ồ c ầ i n ầ n ầ mà n ớ i v ớ i v m tr u r.

“T ầ k ồ nh ồ mang nh ớ u, ph ồ ng c ồ m t ầ t, h ầ n 100 t c ồ k ồ nh ồ ?”. Th ấ m Hi u ấ ng l c t ầ i n ớ i.

“K ồ nh ồ ... t c ầ ng ch c ồ 100 t ầ ”. Tr ầ n T m l c ầ u n ớ i.

“R t cu c là chuy n gì v y? C n bao nhiêu ti n? T có th vay t m c a m i ng ị trong phòng”.

“Không c n ầu, n u c n vay thì t s ị vay, ch c ch n không th vay ti n c a ị ca c, gã T ng Ninh ch c 10 t c ng ch ng có, Cao Th ng thì k t x ... Qu ng C ng ch c là có! T ị vay c u ta v y!”. Tr n T m li n ng d y nói: “Ng ị yêu c a b n t , c hai u là b n thân c a t h i nh ... có b u. Phá thai c ng ph ị 700, 800 t m i nh ? Thôi t ị vay ti n ầy, t i mang n cho b n h , không ng ị h c v i c u c n a!”.

“ ...”. V a nghe n t có b u, Th m Hi u ng li n hít m t h i th t sâu và g t u nói: “Có vi c gì nh g ị i n cho t nhé!”.

Tr n T m vay m n m y n i m i góp c 400 t , ng p b n h d ị sân nhà D ng Tình n m c Ngo i. Ngô ình ình ã n tr c, cô ôm D ng Tình, D ng Tình thì s t s t khóc, Tôn ào ng m t bên, cau có hút h t i u thu c này n i u thu c khác.

“Sao b t c n th ? Không ph ị lúc nào c ng b m mép là tay trái th que, tay ph ị t vòng, hai tay tay nào c ng ph ị m nh ó sao?”. Tr n T m nhìn D ng Tình nói v i v trách móc.

“Ông t ng tôi thích th l m h ? B n tôi coi b phim S c t c th không, mu n b t ch c trong ó nh ng l i x y ra sai sót... T i ông h t! t 1-10 không ị ch i v i b n tôi! N u không ch a ch c ã x y ra chuy n này!”. Tôn ào r u r nói.

“Haizz! úng là m t mùa t i thiên tai! Chuy n này làm sao t i c cho tôi! Tôi ch mang n c 400 t , ch c là không !”. Tr n T m móc ti n ra a cho c u ta nói: “Ông còn bao nhiêu?”.

“M.ki p, tôi ch ng còn xu nào c , ti n c a tôi và D ng Tình d n h t vào qu y hàng v n bách thú r i, gi ã thu h i c v n ầu! H i B ng ị công tác r i, t v a r i ình ình ã a h t ti n cho ông B ch Phong... m.ki p, en th t!”. Tôn ào h m h c v t m u thu c lá xu ng t nói.

“C n kho ng bao nhiêu?”.

“Riêng th thai, xét nghi m n c ti u, xét nghi m máu, siêu âm c ng v i thu c tiêu viêm ã là 180 t , b n b nh vi n làm n v v n th t, cái gì c ng t dã man! Sau ó không bi t ph ị t n bao nhiêu n a, tôi oán ki u gì c ng ph ị lên n ti n nghìn”. Tôn ào xoa tay nói: “Haizz, không ph ị nhà Ph ng H i r t giàu ó sao? Có vay c u y m t ít c không?”.

“Ph ng H i...”. Tr n T m ng p ng ng m t lát r i nói: “Tôi không mu n vay ti n c u y, ông c g ng ki m cho r i tôi ngh cách sau!”.

“Hai ng ị sao v y? Không ph ị l n tr ị c sau khi ình ình gi ị thích, m ị vì c ấ n r ị ó sao? C u y v n ch a ch u à?”. Tôn ào th c m c.

“Không ph ị, t ị tôi ch a ch u...”. Tr n T m ng ng ầu lên áp v ị v mông lung: “Thôi, không nói chuy n này n a. Ông d ị D ị ng Tình ị, t ị v a ị n là c u y khóc, lâu l m r ị còn gì?”.

“Haizz, gi ị t ị ầu dám nói chuy n v ị cô y ầu. Ông c ng bi t y, cô y nhất gan t nh , l ị s ầu, l n này cô y h n t ị ch t ị c...”. Tôn ào cúi u xu ng nói: “Th t s ị cô y yêu t ị c ng kh ”.

Tr n T m li n v ị vai c u b n r ị khoác vai c u ta ị n ch ị D ị ng Tình, D ị ng Tình tr n m t nhìn Tôn ào r ị gi n d ị quay l ng ị, ng ị xu ng b c á bên c nh.

Tôn ào v ị kéo cô lên nói: “Em ị ng ng ị ó! L nh l m! m thì làm sao?”.

“Gi ị anh m ị bi t quan tâm ị n t ị, tr ị c ó thì làm gì? Lúc làm thì ch bi t mình, x y ra chuy n m ị cu ng lên thì làm cái ị ch gì?”. D ị ng Tình h m h c khóc nói: “ m thì ấ sao? ị n gi n thôi! ị ng nào c ng s y thai, ph ị m t m y tr m t ị b nh v ị n!”.

Tôn ào ng ị ng ngừng ị ng sang m t bên, Ng ị ình ình li n l c u v ị c u ta, r ị cô b ị c lên ị D ị ng Tình d y nói: “Bây gi ị gi n d ị c ng ch ng gi ị quy t ị c gì, c u ng ị th này không t t cho s c kh e ầu. C u t ị ng thích s y thai là s y ị c ngay à, n u ị s y thai thành n p thì m t l m y! ị ng làm kh ị mình n a!”.

“Th c u b o ph ị làm sao bây gi ị ? Hay là u ng thu c, r h n chút”. D ị ng Tình s t s t nói.

“Không c! B ị thai b ng thu c c u có làm ị c không? Nh ị ra máu nhi u thì làm sao? Thai không ra h t ị c thì làm sao? C u ị ng ngh qu n n a, b n mình ông ng ị mà, ki u gì c ng tìm ị c cách!”.

“ ị úng v y ó! Tôn ào, ị nh hôm nào vào v ị n h ?”. Tr n T m h ị.

“ ị ang ph ị tiêu viêm, ít nh t ba ngày, ch c ph ị h n ị n th ị ba tu n sau”. Tôn ào m ngày áp.

“Th ị thì c, ông ị ng s t ru t, v t ị s ị ng h cách thêm”. Tr n T m g t u nói.

“ ị , t c ng s ị giúp, hai c u c ị yên tâm ị, th c ra c ng không ph ị chuy n gì nghiêm tr ng ầu!”. Ng ị ình ình an ị.

Tr n T m v tr ị ng, t i n Ngô ình ình l i nhà D ị ng Tình v i cô. Tr ị c khi Tr n T m v , D ị ng Tình bèn kéo c u l i, m t ị hoe nói: “C m n c u...”.

Tr n T m c ị ng th y th ị ng b n, d ị ánh tr ị ng, khuôn m t t i u t y c a D ị ng Tình trái h n v i hình nh cô b n thích ùa h n sâu trong kí c c u, c u nhìn Tôn ào ang ị ng r u r bèn c nh r i l i nhìn Ngô ình ình nh v a giã t quá kh , làm l i c u c ị, t nhiên c u có c m giác r ị ng, úng là b n h ã tr ị ng thành, d n d n r vào nh ị ng ng ị ng r t xa nhau.

V n tr ị ng, Tr n T m v n không ị vay t i n Ph ị ng H ị, c u tìm Th m Hi u ị ng và k cho cô nghe t m chuy n c a b n h h i nh . Th m Hi u ị ng r t xúc ị ng, móc h t s t i n mang theo trong ị ra, nói là nh t nh ph ị giúp b n h .

Th ba Tr n T m tr n h c, ám Ngô ình ình ã ị tr ị c c ị ng b nh v i n t s m, Tôn ào lo cho D ị ng Tình, ch y qua ch y l i l y s x p hàng. D ị ng Tình không nói v i c u câu nào mà th n th ị ng bèn c nh.

Tr n T m ã có kinh nghi m vào phòng khám ph ị khoa, c u và Tôn ào ị ng ngoài c a, Ngô ình ình a D ị ng Tình vào khám, lúc i n h s D ị ng Tình b a ra m t cái tên, có l bác s c ị ng ã quen v i v i c này t lâu nên không ị gì.

Lúc bác s h i có dùng thu c mê hay không D ị ng Tình li n ị ng n ị ng m t lúc, dùng lo i thu c ó s ph i m t 150 t , trong khi trong tay b n h b ị gi c ị ng không còn bao nhiêu t i n.

D ị ng Tình li n run r y h i: “Bác s ị có au l m không ?”.

V bác s li n li c cô m t cái r i nói: “X o i m t mi ng th t trên ị ng ị không au sao? L n u tiên phá thai ph i m t cung, ch c ch n là au, ã có gan làm chuy n ó thì ph ị có s chu n b tr c v m t tinh th n m i úng!”.

D ị ng Tình x u h m t tái nh t, Ngô ình ình li n áp r t d t khoát: “Có dùng ! Bác s kê i !”.

Ch m t mình D ị ng Tình c vào phòng ph u thu t trong cùng, cô khúm núm nghe theo l i nh c nh c a cô y tá m c qu n áo và ị dép vào, Ngô ình ình ng ngoài nhìn không rõ, ch th y nét m t cô vô cùng t i nghi p. M t lát sau, D ị ng Tình t trong ị ra, ôi chân cô ị không v ị ng mà c d ị ng ra. Hai ị ng i ph n ị ng i gh u nhìn cô b ị ng ánh m t th ị ng c m, Ngô ình ình v i b c n b n.

Ngô ình ình li n h i nh : “C u i c không?”.

D ị ng Tình nghi n r ị ng nói c, nh ị ng n c m t ã l n dài xu ị ng gò má. Ngô ình ình nhìn mà th y xót xa, m t c ị ng hoe.

Ra kh i c a phòng khám ph khoa, Tr n T m và Tôn ào li n b c n, Tôn ào v i khoác cho D ng Tình m t chi c áo nh ng D ng Tình không h m t n c u. Nét m t a nào c ng n ng n , ra c ng li n bàn nhau xem v th nào, nh ng sau khi n p ti n ph u thu t, ti n thu c mê, ti n thu c, trong tay b n h ch còn l i 10 t , ngay c ti n i taxi c ng không nên ành ph i i xe bus v .

Xe bus r t ông ng i, không có ch ng i, b n h ành ph i ng, ngay c ch d a t t c ng không có. Tôn ào nhìn ánh m t vô h n c a D ng Tình, trong lòng vô cùng bu n bã. t nhiên c u chen vào c nh m t chi c gh , m t hoe nói: “B n cháu b m, cô y không th ng c. Cô bác anh ch nào t t b ng nh ng cho b n y ch ng i c không ? Cháu c m n m i ng i, phi n m i ng i nh ng cho cô y m t gh !”.

Nói xong nh ng i u này, Tôn ào và D ng Tình u b t khóc, bên c nh có m t ng i ph n trung niên ã ng d y, Tôn ào v i cúi xu ng c m n và D ng Tình ng i xu ng ó.

Tr n T m, Ngô ình ình nhìn mà vô cùng xót xa, Ngô ình ình c m ch t tay n m trên xe bus nh ng v n không tìm c n c m t. Tr n T m li n v nh vào l ng cô, cô m i bình t nh c ôi chút.

M y a li n a D ng Tình v nhà, v a n m xu ng gi ng, cô li n lên ti ng: “Tôn ào, b n mình chia tay thôi”.

C b n u s ng l i, Tôn ào c ng s ng s , nh ng sau ó li n coi nh không nghe th y gì và nói: “Anh i un s a cho em nhé”.

“Tôn ào, em không nói ùa âu, b n mình chia tay thôi”. D ng Tình n c n nói.

“Trong t l nh v n còn s a ch ?”.

“Em nói là chia tay mà!”. D ng Tình hét lên: “Tôn ào, b n mình không th bên nhau c n a! Không th yêu nhau c n a! Lúc u em mu n c s ng bên anh su t i, anh không xông xáo b ng H i B ng, không thông minh b ng Tr n T m, i u này không sao c , em c ng không òi h i anh ph i ki m c nhi u ti n, giàu có, mà ch mong b n mình c s ng m t cu c s ng bình yên. B t lu n m em nói anh là ng i vô tích s th nào em u không quan tâm. Nh ng n gi thì em phát hi n ra r ng không c, ch c ch n là không th c! Hi n th c quá tàn nh n, em mang trong mình a con c a anh mà anh không có c ti n phá b , làm sao em có th s ng ti p v i anh c? Th gian này có tình yêu thôi thì ch a th , k c b n mình không m giàu sang phú quý thì c ng ph i có cái s ng ch ? Nh ng Tôn ào , ngay c b n thân anh c ng không nuôi n i thì làm sao nuôi c em? Nuôi c gia ình? Thôi, tình yêu là th quá xa x , b n mình không th ùa gi n v i nó c...”.

Tôn ào s t s t b c n, c u n m tay D ng Tình nói: “Tình Tình à, anh bi t anh là th ng àn ông vô tích s , không mu n c g ng nh ng luôn m mình s phát tài. Em òi anh pizza mà anh ti c ti n không a em i n, nh ng vì lòng s di n mà anh l i i n u ng linh ình v i ng i khác, l i còn nói d i em là b n h m i. Anh còn th ng xuyên i ti n l l y ti n ch n trong túi em, nh ng em... vì anh mà em ph i phá thai, còn anh thì ch a em v nhà b ng xe bus, m.ki p, anh không ph i là th ng àn ông n a! Tình Tình, l i t i anh, em mu n ánh, ch i hay b anh u c, anh không trách em. Nh ng anh yêu em, em hãy i anh, i n khi anh ch i c v i tình yêu, ch c ch n anh s quay l i tìm em! Ch c ch n anh s không b r i em? Gi em hãy cho anh làm m t vi c gì ó cu i cùng cho em c không? anh un s a nóng cho em r i b n mình chia tay, ng i em ang r t y u, ph i t m b m i c...”.

D ng Tình g c u xu ng ch n khóc n c n , Tôn ào ng d y i vào b p, Tr n T m mu n i theo nh ng c u ta li n khoa tay. Ngô ình ình ng i xu ng ôm ch t D ng Tình, hai a không nói gì mà ch khóc.

un s a xong Tôn ào li n v , t i n Ngô ình ình còn l i v i D ng Tình, th y D ng Tình ã bình t nh h n, Tr n T m c ng v tr ng.

Trên ng i, ti ng lá khô r i xào x c càng khi n nh ng ngày cu i thu bu n t h n, Tr n T m ng ng u lên, nhìn ng dây i n u y qu en mà trong lòng vô cùng chán ch ng. t nhiên c u r t mu n g p Th m Hi u ng, ch mong c nhìn th y n c i r ng r c a cô ngay l p t c.

V a b c vào c ng tr ng, Tr n T m li n g i i n tho i cho Th m Hi u ng, c u ch y n d i sân khu kí túc cô ang , mãi cho n khi nhìn th y bóng cô, c u m i c m th y trong lòng nh i c ôi chút.

Hai a i d o quanh t ng rào c a tr ng, Tr n T m k h t cho cô nghe chuy n ban ngày r i than th : “Không th ng b n h l i nh v y, c u không bi t ch ngày tr c b n h thân nhau l m, t nh ã bám ri t v i nhau, t t ng r ng ch c ch n b n h s n c v i nhau... Nh ng D ng Tình nói c ng úng, b n h ch s ng lang b t cho qua ngày o n tháng ch không ph i s ng m t cu c s ng th c s . N u mu n g n bó v i nhau mãi thì không th ch có m i tình yêu là , ph i chín ch n, m nh m h n m i c”.

“L n lên r i nên không th gi ng nh h i còn nh c, có ai tránh c s tr ng thành âu, ng i cao lên, b c chân c ng dài h n, không th loanh quanh mãi trong kho ng tr i c c, ng ng u lên b c i, có khi ng l i r ng h n, c u có ngh th không?”.

Tr n T m ng c m t lên, nhìn Th m Hi u ng i ng tr c ang ngoài u l i nhìn c u c i, c u li n g t u, trong lòng c m th y nh nhõm h n r t nhi u.

2

Mùa ông n m ó, kí túc xá n n i lên trò ch i “Tiên bút”. Tr c h t là t m t t gi y tr c m t, bên trên vi t “ph i”, “không ph i” và ch s Arap và ch cái ti ng Anh, hai ng ị cùng n m ch t m t cây bút, sau ó cùng m i “Tiên bút ra”, lúc ó cây bút s t quay, sau ó b n có th h i, cây bút s t ng khoanh tròn trên gi y, dùng ch n gi n là ph i, không ph i ho c ch cái, ch s n gi n gi i áp th c m c cho ng ị c n h i. Trò ch i này em l i c m giác th n bí, các sinh viên n thích ch i là vì nó m i l , vì u là ng ị theo ch ngh a duy v t kiên nh, nên c ng không ai coi nó là th t.

Nh ng khi Tr n T m không n tìm Ph ng H i, thì cô h u nh luôn ì tong phòng. B i v y Ph ng H i c ng tham gia vào trò ch i này. ang ch i thì Lí Kì li n n m tay cô, ng n ng m t lát r i nói: “C u có th h i chuy n Tr n T m, t s không k cho L u Vân Vi và m i ng ị ầu”.

Ph ng H i li n ng ị ngừng g t u, b t giác n m ch t tay Lí Kì h n.

Vì là ng ị r t hi u kì, nên L u Vân Vi ã tìm hi u ra c r ng cô b n hay chuy n trò v i Tr n T m ó là Th m Hi u ng. Cô không nh Ph ng H i ngày ngày ch loanh quanh trong phòng, th nh tho ng cô c ng g p Tr n T m và Th m Hi u ng, l n nào g p u báo cáo t m v i Ph ng H i. Tuy nhiên L u Vân Vi không bi t r ng th c ra Ph ng H i không h mu n nghe chuy n c a b n h , cô mu n gi ình th n AQ h n, mu n m t mình gìn gi ình yêu mong manh ó. Có lúc b n bè trong phòng Ph ng H i nói chuy n v i nhau c ng th y b t bình thay cho cô, b o cô ị nói rõ m i chuy n v i Tr n T m. Nh ng cô v n không ch u lên ti ng, cô yêu Tr n T m, yêu vô cùng, yêu n m c khi ình yêu ã s p l i tàn, c ng không mu n ch ng k t thúc.

“B t u ch ?”. Lí Kì h i Ph ng H i ã ngh i t n u t n ầu.

“ ”. Ph ng H i t nh tâm l i, cùng Lí Kì c câu th n chú n c c i ó.

Sau khi bút quay, Lí Kì ã h i r t nhi u câu h i, nào là i h c có b n trai hay không, ch cái u tiên c a tên b n trai là gì, s g p sau bao lâu... Còn Ph ng H i thì liên t c v các vòng tròn linh tinh xu ng gi y b ng ngón tay run r y và không h i câu nào. Sau ó Lí Kì không ngh ra c câu h i gì n a, cô nhìn Ph ng H i và ra hi u mau h i chuy n v Tr n T m, Ph ng H i ng p ng ng m t lát r i h i: “Xin h i trong lòng Tr n T m ang thích ai ?”

Chi c bút bi gi a hai tay li n xoay tròn, xuyên qua ch Fr i cu i cùng xoay tròn ch S⁽¹⁾, nhìn vòng tròn ó, m t h i lâu Ph ng H i không nói c câu nào, Lí Kì l i c thêm m t h i th n chú m i Tiên bút i.

“Chu n th t y! V a n ỹ t không h ị ng! T c c m gi ấ c nh c u ang k ẽo tay t ị!”. Lí K ị c ị ng là l n u tiên ch ị trò này nên r t hào h ị ng.

“ t k ẽo c u i r t m nh”. Ph ị ng H ị cúi u xu ng, th c ra c ẽ c ị ng bi t r t cu c là mình có k ẽo hay không, ch có i u nói nh v y có th ị gi m b t “ý tr ị”.

“H ? V y h ? N u k ẽo thì không chu n ấu”. Lí K ị hi u c suy ị ng c a c ẽ nên l a l i nói theo ý c ẽ.

“Nghe b n h ị nói hay nh ị ng th c ra c ị ng ch ị ng có gì”. Ph ị ng H ị li n ị ng d y nói: “T sang phòng Gia M t ch ị ấy”.

“ . Ph ị ng H ị, t ị ng h c u nên nói chuy n cho rõ ràng v ị Tr n T m”. Lí K ị khuy ẽn b n.

Ph ị ng H ị sang tìm Lâm Gia M t, nh ị ng c ẽ không có trong phòng, b n b ẽ cùng phòng nói T ị ng Ninh h n Lâm Gia M t ra ngoài, v a nói b n h c ẽn g ị ý h ị Ph ị ng H ị, r t cu c hai ị ng i có quan h ị gì, li u có phát tri n thành ị ng i yêu c a nhau hay không.

Ph ị ng H ị l c u i ra, c ẽ th c s không bi t b n h ấ yêu nhau hay ch a, m c dù h c cùng tr ị ng v ị Lâm Gia M t, nh ị ng b n h ấ không c ẽn b ẽn nhau hàng ngày nh th ị c p ba n a. Lâm Gia M t tham gia h ị sinh viên c a khoa, bình th ị ng r t b n r n, th nh tho ị ng i n cùng nhau, g n nh m t n a s ị ng i g p ị ng u chào c ẽ, c ẽn Ph ị ng H ị thì ch quen s s v ị b n b ẽ cùng l p. Ph ị ng H ị l loi loanh quanh trong tr ị ng và c m th y vô cùng h t h ị ng, c ẽ có c m gi ấ c r ị ng l ị h a m ấi m ấi không bao gi xa nhau c a b n h khi t t ị ng ị p ấ tr thành c t m c h t a i b n ph ị ng tám h ị ng, ch có mình c ẽ c ẽn ị ng ị ch c th ố và không ch u r ị i.

Theo nh cách nói hi n t ị thì Ph ị ng H ị không t ị n cùng th ị i và th ị i m ố, c ẽ ch là m t a tr ị ng c ị ng h ch yêu quá d ị kh .

Không có v ị c gì làm nên Ph ị ng H ị ấ vào phòng máy check email, ấ ng là không n m ngoài d ố oán, trong m y lá th , n ị b t nh t nh t là tên c a K ị u Nhi ẽn. Sau khi sang Anh, tu n nào K ị u Nhi ẽn c ị ng v ị t cho Ph ị ng H ị m t lá th , trong th c ị ng không v ị t gì nh ị u, cùng l m là h ị th m c ị ng v ị v ị t s qua v ị ng h ị ng c a mình, th nh tho ị ng c ẽn g ị kèm m t hai t m nh. L n nào câu cu i cùng trong th c u u h ị: “M ị chuy n c a c u có n không? Chúc c u m ị i u t t lành và mong s m nh n c h ị ấ m c a c u”. Ph ị ng H ị th ị ng v ị t v ị ng h chuy n x y ra trong tr ị ng, c ị ng th ị ng nh c n Tr n T m và Lâm Gia M t, nh ị ng l n này, khi c n câu “M ị chuy n c a c u có n không? Chúc c u m ị i u t t lành và mong s m nh n c h ị ấ m c a c u”, Ph ị ng H ị ch ấnh c ch “ n” r ị không th v ị t thêm c gì n a, c ẽ g c xu ng bàn phím và khóc n c n .

Cô không n, không gì t h n th i i m này.

T ng Ninh h n Lâm Gia M t i n c m riêng, lí do c a c u r t kì c c, th i ti t ã chuy n l nh, cùng i n b a c m cho m lòng, t ng thêm nhi t cho tình c m.

Hai ng i g i m t n i l u nh , d i tác d ng c a c n, n c canh sôi sùng s c. T ng Ninh nhìn Lâm Gia M t ang g p mi ng ti t mà không h t ra ng i ngùng bèn c i nói: “T thích v p hùng h , b t ch p t t c c a c u”.

“C m n! Ng i p dù b t ch p n âu c ng v n là ng i p! T khá thích nh ng chàng ông Gio ng luôn coi tr ng b n thân”. Lâm Gia M t ph ng má th i cho h t nóng nói.

“Có ph i t ã làm c u th t v ng không?”.

“Khá th t v ng”. Lâm Gia M t tr l i thành th t.

“Th t m i c u n c m, c u nh n l i vui v th làm gì?”. T ng Ninh gi v nói v i v au n.

“Không n thì thi t thôi, h n n a t c ng không bi t cách t ch i, tr c ây có bài h c au n r i”.

“C u có bi t r ng c u làm nh v y t c là gieo r c cho t hi v ng r i không?”.

“V y h ? Th thì t rút v ”. Lâm Gia M t l i v t m t mi ng ti t lên nói.

“Th t h ?”. T ng Ninh khoanh tay lên v i v r t hào h ng.

“Th t, c u c i kinh t m th làm gì?”. Lâm Gia M t ch m chú g t u.

“Th t i sao c u l i m th y t ? Sigmund Freud nói ó là do s th hi n c a ti m th c con ng i”. T ng Ninh cúi v ng tr c và nói v i v bí n.

Lâm Gia M t li n b a xu ng, nh ch mép lên c i nói: “Freud nói không sai, nh ng c u nói sai, ng i mà t m th y không ph i là c u”.

“C u nói th có ngh a là sao?”. T ng Ninh không c i n a mà nói v i v nghiêm túc.

“ ng v y, t ã n m m và c ng ã k cho Ph ng H i, sau ó c u y l i k cho Tr n T m, Tr n T m l i k cho c u”. Lâm Gia M t ng i th ng ng i lên nói: “Nh ng t ã nói d i c u y, ng i mà t m th y không ph i là c u mà là Tr n T m”.

Lâm Gia M t nói xong, hai a u im l ng, c n trong n i l u cháy m i lúc m t nh đ n, cu i cùng t t ng m. M t lát sau T ng Ninh ng ng u lên nói: “C u thích Tr n T m h ?”.

“T quan tâm n c u y”. Lâm Gia M t ngh m t lát r i tr l i: “ ã v t quá m c quan tâm gi a b n bè”.

“Th ng th n nh”. T ng Ninh c ị nói.

“T tr c n nay t luôn th ng th n tr c tình yêu”.

“Nh ng ó có ph i là tình yêu không?”. t nhiên T ng Ninh ng ng ụ lên và nhìn cô b ng ánh m t sáng qu c và h i.

“D nhiên... d nhiên là ph i r i”. Lâm Gia M t áp v i v lu ng cu ng.

“Coi nh là ph i v y, nh ng ph ng đi n khác, c u l i không th ng th n v i tình b n, t i sao c u không dám nói v i Ph ng H i?”. T ng Ninh ti p t c h i.

“T s c u y không ch u n i”. Lâm Gia M t cúi ụ xu ng nói: “Ch c ch n t s c g ng giảnh l y Tr n T m, i v i Ph ng H i t c ng s không t b !”

T ng Ninh li n v tay nói: “T t! T t l m! L i l r t hoành tráng! Th t h i c u, c u s d a vào cái gì giảnh l y, r i l i d a vào cái gì không t b ? ng nói nh ng l i hoa m n a, c u ã l ng tr c c h u qu ch a? i n khi c u c m th y không th c u vãn tình th c n a thì m i th ã m u n m tr i!”.

“T hi u Tr n T m, c ng hi u Ph ng H i! T bi t ph i làm th nào, c u không ph i giáo hu n t !”. Lâm Gia M t b c b i nói.

“Ch ti c là c u không hi u v tình c m”. T ng Ninh l c ụ nói: “Vi c này c ng không th trách c c u, tình c m gi a hai ng i r t mong manh, c u không th hi u c. Gia M t, c u nên yêu m t l n nghiêm túc, c u không th ...”.

“ r i!”. Lâm Gia M t li n ng ph t d y, l nh lũng nói: “Chuy n c a t , t bi t ph i làm th nào. T ng Ninh, c u r t thông minh, nh ng nhi u lúc thông minh n m c khi n ng i ta ghét! C m n c u ã m i t n c m! T v tr c ây, t m bi t!”.

Lâm Gia M t v i l y áo khoác r i ra ngoài, T ng Ninh v i vàng thanh toán và u i theo, c u ch y n kéo cô l i, còn Lâm Gia M t thì b c b i h t ngay tay c u ra.

“T ng Ninh! C u ng t ng c u thích t th nào c ng c âu nhé! Ng i thích t y ra y, ch a n l t c u âu! C u ng i theo t n a, t ghét c u! R t ghét c u!”.

“C u ghét t cái gì? C u ghét t vì t c m nh n c là c u ang ngh gì, hay là ghét t vì t ã móc h t s ích k trong con ng i c u ra cho c u xem?”.

T ị ng Ninh không u ị theo cô n a mà ị ng sau l ị ng cô hét l ị n: “Lâm Gia M t! C u r t cô ị n! C u ấ t ị ng toàn tâm toàn ý thích ị ng ị khác nh ị ng không có k t qu , c u ấ t ị ng làm t n th ị ng ị ng ị khác t ị u n c u ị nh ị ng mình l ị v n l u luy n! C u r t cô ị n! Cô ị n n m c mu n tìm m t c u b n n v ị c u, nh ị ng l ị không cam tâm v ị s th t b ị c a mình! Ng ị ị kiêu c ị ng và cô ị n là ị ng n nh t! Lâm Gia M t! C u nghe cho rõ ấ y! T ị không quan tâm n v ị c c u m th y ai, t ị thích c u! T v n thích c u!”.

Lâm Gia M t không ngoạn u l ị mà b c ị r t nhanh, nh ị ng m ị t mà T ị ng Ninh nói u xuyên qua gió l nh và l t vào tai cô. Ch ị ng m y ch c, cô ấ b t u khóc.

3

Trong m t bu ị t p nh y thùng c a gi th đ c, Ph ị ng H ị ấ b tr o chân.

H ị ó cô r t g y, vì m t th ị gian dài ị trong kí túc xá không ch u v n ị ng nên ị ng ị không s n ch c. ị v ị ị ng tác nh y thùng ph ị s đ ị ng c chân và tay này, cô không th ị nh y qua đ đàng nh T ị t San hay L u Vân Vi. Sau khi m ị n c ị ng t p m y bu ị, trong bu ị ki m tra, tay cô không ch ị ng c nên ấ ng ấ xu ng, chân trái ch m t tr c, sau ó ng ấ ph ch xu ng t. n khi ấ m Lí Kì ch y n Ph ị ng H ị, nhìn xu ng m t cá chân trái thì ấ s ị ng nh qu ào.

M y cô b n l ị n v ị vàng a Ph ị ng H ị n b nh v ị n tr ị ng, bác s khám s qua, cho ch p phim thì không b g ấ x ị ng nên ch kê cho cô m t ít thu c. Lí Kì l y thu c h Ph ị ng H ị r ị s ị ng s t nói: “Tr ị ng mình c ị ng có thu c Diclofenac h ? H ị b t ị ng y! T t ị ng ch có thu c , thu c tím thoi c ! C u không th y thu c c m kê ị n cho sinh viên ch ị ng có lo ị nào ra h n à!”.

“Dù t t ị n ấ u c ị ng v n là thu c, không b b nh là t t nh t”. Ph ị ng H ị v n tay vào t ị ng m ị n c ị ng ị ng đ y nói.

Lí Kì l ị n đ ị u cô h ị: “Chân c u s ị ng nh v y có ị h c c không? Phòng b n mình t ị ng 4, hàng ngày c u lên xu ng th nào? Hay là nh n tin cho Tr n T m, b o c u y a c u v nhà nhé”.

Ph ị ng H ị ị ng n ị ng m t lát r ị l c u nói: “Không c n ấ u, hôm nay ấ là th t r ị, c ch u thêm hai ngày n a là c u ị tu n. Lúc ó t b o m t ị n ón là c. Nhóm nh c c c a Tr n T m và h ị sinh viên tr ị ng ị ng lo t ch c c u c thi hát karaoke, đ o này b n l m”.

“ ”. Lí Kì ch ị r i thoi, cô c ị ng không n ị lòng nói thêm gì n a v i Ph ị ng H ị. Th c ra hôm qua L u Vân Vi v ị phòng k ị v i cô r ị ng, g p Tr n T m và Th m Hi u ị ng ng ị n c m v i m y ng ị ị ong nhóm nh c c ị nhà n, chuy n trò n ào n m c ị ng ngoài c ị ng nghe th y. u bên kia ti ng àn ti ng hát r n ràng, u bên này v ị ng tanh, bu n t i, Lí Kì c ị ng th y th ị ng thay cho Ph ị ng H ị.

Mãi n t n th ị sáu Tr n T m m i bi t chuy n Ph ị ng H ị b tr o chân, m y hôm tr c không có th ị gian liên l c v i cô, th ị sáu mu n h i cô có v ị nhà cùng không, nh ị ng không tài nào g ị c cho cô vì máy cô luôn tr ị ng thái t t. Bu i chi u sau khi tan h c, Tr n T m g ị vào s ị máy phòng Ph ị ng H ị, Lí Kì nh c máy, sau khi nghe th y gi ị ng c u, cô b n t ị ra l ị nh l ị ng h n.

“Ph ị ng H ị v a xu ị ng s ị n”.

“ , th ị t ị xu ị ng s ị n ị c u y”.

“Th c u ph ị ị i m t lúc”. Lí Kì “h ” nh m t ti ng r ị ị áp.

“Có chuy n gì v y?”. Tr n T m có c m gi ị c Lí Kì ị ng mu n nói ị u gì.

“C u y b tr o chân trong gi ị th d c hôm th t , ph ị v n c u thang xu ị ng t ị ng b c m t. Sao v y, c u không bi t chuy n à?”.

“ ... thoi th ị ã nhé, t ị xu ị ng ch c u y ị y, c m n c u! Bye bye!”. Tr n T m c m th y u óc mình t ị nhiên tr ị ng r ị ng, r ị c u v i vàng cúp máy.

Lúc Tr n T m ch y ị n s ị n khu kí túc xá c a Ph ị ng H ị, ị ng lúc cô v a ra kh ị c a, chi c áo khoác r ị ng màu xanh m l c l ị trên ng ị cô, khuôn m t và bàn tay l ị bên ngoài u nh t nh t. Vì không có ch ị nào v n nên lúc xu ị ng m y b c tam c p tr c c a, Ph ị ng H ị xu ị ng r t ch t v t, cô eo ba lô tr c ị ng c m t cách v ị ng v , nh ị nh s p lao ng ị xu ị ng.

Tr n T m có c m gi ị c nh ị tim mình gi t lên t ị ng h ị, ị au nhói, c u b c v i n Ph ị ng H ị nói: “T t thoi!”.

Ph ị ng H ị ng ng u lên nh ị th y c u, nét m t l ị rõ v s ng s t, sau ó l ị s m xu ị ng ngay l p t c, cô cúi u xu ị ng, c g ị ng gi ị kho ng cách v i Tr n T m, ch ị ng vào tay c u, t p t nh ị xu ị ng.

“Em làm sao v y? Sao không báo v ị ị anh ị anh a em v ?”. Tr n T m ng ị xu ị ng, x ị ng u qu n cho cô nói.

Ph ị ng H ị v ị ị l ị ra sau m t b c, ị ng qu n tu t kh ị tay Tr n T m, gi a hai ng ị ch còn l ị không khí l ị nh giá.

“Em b ị ng ị trong bu ị nh y th ị ng gi ị th d c. Lái xe c a m em n ón b ị y gi , v a n ị y gi ị ị n thoi, ch c ị n ngay thoi. Không ph ị phi n anh n a”.

Tr n T m li n r t tay l i, ị ng d y h i: “Sao không nói v i anh?”.

“G i cho anh m t l n... anh không nh c máy”. Ph ị ng H i mím môi nói.

Tr n T m gi ấ nh ra, hôm ó c u i mua o c cho nhóm k ch nói v i Th m Hi u ị ng, c u th y i n tho i trong túi rung lên, th y tên Ph ị ng H i nên không nh c máy, sau ó c u g i l i thì cô ấ t t máy. Nhìn Ph ị ng H i trong tình tr ị ng này, l i nh ị n cu c i n tho i ngày hôm ó, trái tim Tr n T m nh b ai véo m nh m t cái, vô cùng au ị n.

C u li n cau m ầ y h i: “Sau ó sao em l i t t máy?”.

“H t pin...”

“Thì s c pin ch ị sao! Ho c không g i vào phòng anh c ị ng c mà!”.

“ ị n d ị g m bàn... cúi xu ị ng không t ị n, em ng ị làm phi n ng ị khác”. Ph ị ng H i bình th ị n nói.

Tr n T m c m th y c m gi ấ au ị n trong tim càng rõ r t h ị n, b t gi ấ c u a tay ra nh ô m Ph ị ng H i, nh ị ng Ph ị ng H i ấ nghi ị ng ng ị tránh ị.

“Xe ị n r i, em v ầ y, bye bye”. Ph ị ng H i eo ba lô lên nói.

“Hay là anh a em nhé!”.

“Không c n ầ u anh”.

“Th t i anh g i cho em nhé”.

“V ầ ng”.

Ph ị ng H i quay i, b c c m y b c thì d ị ng l i, cô ngo ấ i u l i nói: “Th c ra, hôm ó anh c ị ng có th g i i n vào phòng em...”.

Nói xong cô li n b c i, lái xe xu ị ng xe, ó n l y ba lô và m c a cho cô r i ó ng l i, chỉ c xe màu b c li n lao vút i, Tr n T m ị ng ị ng sau, th ị n th nhìn theo h i lâu.

Hôm ó, sau khi v ầ nhà, Tr n T m li n eo guitar, xách ba lô nh m t k lang thang. C u k v i tôi r ị ng tâm tr ị ng c a c u lúc ó nh ị ng lang thang, nói chính xác h ị n là phi ầ d t, hoàn toàn không tìm th y ph ị ng h ị ng. C u nói ngày tr c c u r t thích s t do nh ị ng c bay trên tr i, c u không bao gi s l c ị ng, vì c u bi t, ch c ch n Ph ị ng H i ị ng d ị t i c u tr v . Ch c n ị ng ị n vì c luôn có m t ng ị i mình nh v y, cho dù bay cao bao nhiêu c ị ng không c m th y s . Tuy nhiên sau ó c u c m th y mình ấ bay quá xa, r i xa t m nhìn c a ng ị ó s c m th y tho i mái nh c gi i thoát, nh ị ng sau ó l i r t ị ng ng ấ c, không bi t l c a ị ng n m ầ u, chính vì th không bi t bay ị n lúc nào m i d ị ng l i c.

Tr n T m nói tình c m c a c u ị v ị Ph ị ng H ị, t th ị ị m ó ấ không rõ ràng n a.

Tr n T m h ị tôi, c ị nghe c u k v ị nh ị ng chuy n tình yêu ị ng ó có c m th y ị ng ị n hay không, tôi nhìn c u và l c ị u, th c ra chúng tôi ị u hi u r ị ng, c ị ng ch ị trong ị tu ị ó, chúng tôi m ị có th ị ngh v ị nh ị ng chuy n yêu ị ng m t cách trong sáng, sau khi tr ị ng thành, chúng tôi ch ị có th ị ng ị hút thu c là Trung Nam H ị v ị nhau.

Sau ó Tr n T m d ị ng l ị trong ị ng h m b ị V nh An Lí, có m t anh chàng nhìn nh ị ngh s ị tóc dài ang ị ng ó ôm guitar hát, âm thanh ó khi n c u c m th y r t chói tai, nh ị ng anh chàng ngh s ị ó còn li c cây àn guitar c a c u m t cái. B anh ta nhìn, Tr n T m l p t c n ị h ị ng thi ị u, li n ị ng ị ị đi n v ị anh chàng ngh s ị, v t bao guitar xu ị ng t và b ị vào m y ị ng tí n l và b t ị u hát.

Hai ị ng ị ph ị h p khá ị n ý, anh hát m t bài tôi hát m t bài, ti ị ng Trung ti ị ng n c ngoài, không có bài nào trùng l p. Gi a ch ị ng, Tr n T m nh n c ị ị n tho ị c a Th m Hi u ị ng, anh chàng ngh s ị ó còn tr nh tr ị ng ị c u m t lát, ra hi u cho c u c ị v ị c nghe máy, không v ị.

“C u ang làm gì v y? ấ v nhà ch a?”. Th m Hi u ị ng h ị u bên kia ị n tho ị.

“T v r ị, nh ị ng v n ch a v ị n nhà!”. Tr n T m hà h ị vào lòng bàn tay nói.

“ ang ấ u v y?”.

“ ị ng h m b ị V nh An Lí”. Tr n T m nhìn anh chàng ngh s ị ó c ị nói: “ ang hát v ị m t ng ị anh em!”.

“H ? Th t hay gi v y? Không ầ a t ch ?”. Th m Hi u ị ng s ị ng s t h ị.

“Th t, thôi th ấ nhé, n l t t hát r ị, ng ị ta ang ị!”. Tr n T m c m mi ị ng g y g y xu ị ng dây nói.

“ ! C u hát ti p ị! T ị n tìm c u bây gi ấ y, xem xem có ph ị ị ng nh v y không!”.

Tr n T m ang ị nh nói c u không c n ph ị ị n nh ị ng Th m Hi u ị ng ấ cúp máy. Không bi t làm th nào c u ành út ị n tho ị vào túi, nói xin l ị v ị anh chàng ngh s r ị ti p t c ch ị àn.

Kho ị ng n a ti ị ng trôi qua, rõ ràng là anh chàng ngh s ấ th m m t, ch c c ị ng không còn gì hát n a. Anh ta c t àn ị r ị b c n ch Tr n T m nói: “Ng ị anh em, nhìn c u còn tr l m, không ị ng ị n, r t có trình ị!”.

“C ng ch a n, không ch t b ng anh”. Tr n T m c ị khiêm t n nói.

“Hút thu c không?”. Anh chàng ngh s a cho c u m t ị u thu c, Tr n T m l c u, anh ta li n ch ậm thu c và hút: “Th t tình hay sao mà mò n ậy hát?”.

“Không, ng ị yêu em chu n b n tìm em”. Tr n T m ạp b a.

“T t! L ẩng m n quá nh ! Thôi anh không ti p chuy n chú c n a, ph ị v tr c ậy, th y c h ng ầu r ị”. Anh chàng ngh s v vai c u r ị ng lên.

“Vâng, anh v nh ệ! L n sau g p nhau l ị hát ti p!”. Tr n T m v y tay nói.

“C u coi là trò ch ị còn tôi coi là trò ki m n, ch c ch n l n sau ta s không g p nhau n a”. Cu ị cùng anh chàng ngh s li n hát thêm ôi câu c a bài Tr ng tay, eo ần guitar ra kh ị ng h m b .

Sau khi anh chàng ngh s v , d n d n Tr n T m ấ c m nh n c cái l nh d ị ng h m b , c u c o ng ị l i r i b t u g y ần và hát m t minh.

Lúc Th m Hi u ng n, Tr n T m ang hát bài N m tháng v ị v ấ, hát n câu “Bên sông bao óa sen h ng ấ n , gi a vòng ị chúng minh ấ ị l t qua nhau m y tr m n m” thì n c ị c a Th m Hi u ng ấ hi n ra tr c m t c u.

“Anh chàng v a hát v ị c u ầu r ị?”. Th m Hi u ng nhìn b n xung quanh h ị.

“V a v r ị”.

“Có ph ị nói d ị t không?”.

“Không, t hay nói d ị ng ị khác l m h ? Cu ị cùng h n ta không tr n ị”.

“Ti n trong bao ần u là c a c u h ?”. Th m Hi u ng c m m t t ti n lên h ị.

“Có m t ph n, v a n ậy có m t ông ng ị n c ngoài n còn cho t 5 t , t hát cho ông y nghe bài Rage of the winter”.

“T c ng cho c u ti n! T mu n c u hát theo yêu c u c a t !”. Th m Hi u ng li n ng ị xu ng, móc ra ng xu l t và v t vào bao ần nói.

“C u thích nghe bài gì? Nói ị!”. Tr n T m c ị nói.

“Bài c u v a hát ó. Ban nh c nào hát v y? Tên nó là gì?”.

“Ban nh c Tr n T m, N m tháng v ị v ấ, nghe nh ệ”.

Tr n T m cúi u xu ng g y ần và c t ti ng hát. Th m Hi u ng nghiêng u nhìn c u, nghe r t say s a.

C u v a hát xong, Th m Hi u ị ng li n c m ị ng xu l t ó lên r i v t xu ị ng nói: “Hát thêm l n n a!”

Tr n T m li n c ị và ti p t c hát.

Th m Hi u ị ng v t i v t l i ị ng ti n xu n m l n t t c , khi Tr n T m hát xong và ị l n th sáu, t nhiên c ô n m ch t ị ng xu trong tay và d ị ng l i, Tr n T m a m t nhìn c ô v i v ò h ị, m t c ô h ị ị lên, nghiêng u nói: “Này, t có hai suy ị gh ”.

“Gì v y?”.

“Th nh t, ị ng t p bài Nothing else matters n a, ca khúc hát trong bu ị chung k t thi hát karaoke ị thành bài N m tháng v i v ị, c u d y t ánh àn, t m àn cho c u, b n mình cùng bi u di n!”.

Tr n T m ch m rãi g t u.

“Th hai...”. Th m Hi u ị ng ị ng p ị ng ị m t lát r i nói: “Hi n t i t mu n trao mình cho c u, c u có nh n không?”.

Tr n T m s ị ng ị, c u nhìn Th m Hi u ị ng, Th m Hi u ị ng c ị ng nhìn c u, hai a cách nhau r t g n, có th nhìn th y v b i r i c a mình qua con ị ị ph ị ng, c ị ng nhìn th y h ị th hai a ang ph ra.

Tr n T m li n tay ra sau gáy Th m Hi u ị ng, Th m Hi u ị ng qu xu ị ng t, ch a k p th t lên ị u gì thì Tr n T m ã hôn lên môi c ô. Lúc u ch là n hôn tho ị ng qua, cu ị cùng hai ị ị ã ghì si t bên nhau và trao cho nhau n hôn mãnh li t, Th m Hi u ị ng nh m m t l i, lòng tràn ị ng p h nh phúc.

Tr n T m nói, lúc ó c u t ị ng r ị ng mình l i tìm c l c a m i, nh ị ng sau này m i phát hi n ra r ị ng, cái mà c u tìm c là chú chim cùng bay cao nh c u.

4

T i hôm ó, cu ị cùng Tr n T m không g i ị n tho ị cho Ph ị ng H ị.

Th ị gian sau ó, Tr n T m v n ch mu n loanh quanh bên ngoài th ị gi ị c a Ph ị ng H ị, c u không mu n l a c ô, càng không mu n làm t n th ị ng c ô.

bên Th m Hi u ị ng, Tr n T m v n r t vui, c u r t thích ị ng m n c ị c a c ô, lúc c ị, nhìn Th m Hi u ị ng nh óa c úc ang n r , làm sáng b ị ng m i v t xung quanh. Còn Ph ị ng H ị không bao gi c ị nh th , c ô luôn nhìn xu ị ng và gi u n c ị trong áy m t.

bên Th m Hi u ị ng, Tr n T m g n nh không nh ị n Ph ị ng H ị, còn bên Ph ị ng H ị, c u l i nh ị n Th m Hi u ị ng. M t hôm, n c m v i Ph ị ng H ị xong, c u nói ph ị i t p hát, Ph ị ng H ị l i n g i c u l i.

“Anh ị nh hát bài gì?”.

“N m tháng v i v ị”.

“T ị àn t ị hát h ị?”.

“Hát cùng ng ị khác”.

“Ai v ị y?”.

“Th m Hi u ị ng... m t b n khoa Tài chính, b n y c ng ch ị guitar”. Tr n T m ng n ng m t lát nh ng v n nói ra tên Th m Hi u ị ng.

“Vâng, anh ị ị”.

Ph ị ng H ị g t ị u, t ị lâu, qua L u Vân Vi c ị ã bi t ị c chuy n Tr n T m và Th m Hi u ị ng hát cùng nhau, khi ị c nghe Tr n T m tr c t i p nói ra tên Th m Hi u ị ng, c ị ph ị hi n ra mình không th ị ng n c n ị u g ị n a.

Ch c ị u trái tim r t ị au n, au n n ị dù ã v thành nhi u m nh v n, nh ng v n dính trong l c ph ị ng t ng, trong lúc th ị u c m nh n c r t r ị nét. Nhìn theo bóng Tr n T m m i lúc m t xa, Ph ị ng H ị g c ị u xu ng bàn và khóc n c n ị.

D n d n, chuy n gi a Tr n T m và Th m Hi u ị ng ã không còn là ị u bí m t, ị u tiên là ị ám b n trong phòng Tr n T m ã bi t h t, T ng Ninh c ị nói cu ị cùng ã a 42 lên làm v c , Cao Th ị ng nói Th m Hi u ị ng ã u tranh tr thành ch nh ị n, V ị ng Thâm Chiêu không nói gì, ch c ị u không ị ị u cùng v i Tr n T m và Th m Hi u ị ng n a.

Sau ó T ng Ninh l i nói v i Lâm Gia M t, sau khi bi t tin, Lâm Gia M t ã n tìm Ph ị ng H ị, qua nói chuy n m i bi t Tr n T m và Ph ị ng H ị ch a chia tay nhau, quay v c ị l i g ị Tr n T m ra. Hai ng ị cùng ị n quán n nh , nh ng không còn t nhiên nh ngày tr c.

“C u và Th m Hi u ị ng yêu nhau th t r i h ị?”. Lâm Gia M t h ị.

“ ị”. Tr n T m không h ph nh n mà g t ị u.

“Th phía Ph ị ng H ị nh th nào?”.

“T s nói chuy n v i c u y”.

“Th còn t th ị sao?”. Lâm Gia M t nhìn Tr n T m h ị.

“Gia M t, nhi u lúc c u nh tr con y”. Tr n T m c i nói: “C u bi t không, l n u tiên g p c u t trông c u r t quen, d ng nh ã t ng g p âu ó, c m giác nh b n c . Th nên t m i luôn giúp và an i c u. Nh ng ó không ph i là tình yêu t cái nhìn u tiên, b n mình không th n v i nhau c. Không ph i t tr c n gi c u r t tôn th tình yêu ó sao? Hi n t i t ang theo u i tình yêu”.

“Sao c u l i thích Th m Hi u ng?”.

“Vì yêu nên yêu thôi”.

“Tr n T m, t phát hi n ra r ng khi nói chuy n v i t , c u ch ng n nang chút nào! Câu này c u có dám nói v i Ph ng H i không?”.

“Không ph i không dám, mà là không th . T không th buông tay c u y ra r i l i á vào trái tim c u y m t cái”.

“Th c s t c ng r t bu n”.

“Gia M t, b n mình không nên làm v y c không? Nh th không hay, t không th làm c chuy n ó, t không th làm chuy n có l i v i Tr i u Di p hay g n h n là T ng Ninh...”.

“C u ã làm chuy n có l i r i! C u có l i v i Ph ng H i, có l i v i Ki u Nhiên, có l i v i t !”. Lâm Gia M t t ng t ng t l i Tr n T m, m t hoe nói: “Vì n v i Th m Hi u ng mà c u ã b r i b n t ! H i ó ai nói là s yêu Ph ng H i su t i? Ai h a là s mãi mãi giúp t ? Ai ã kh c lên cây đồng ch ‘Chúng tôi mãi mãi không bao gi xa nhau?’”.

“Gia M t, t bi t, t t c là t i t , nh ng b n mình u không th quay tr l i ngày x a c n a, b n mình ph i ng ng u và t i n v phía tr c...”.

“Nói nghe n gi n nh , t i n th nào? Bay ra n c ngoài nh Ki u Nhiên ? H i ó Ki u Nhiên thích Ph ng H i nh v y, còn thích tr c c c u, bài v n M t óa inh h ng chính là bài Ki u Nhiên vi t v Ph ng H i! C u ã giành l y Ph ng H i, khi n cu i cùng Ki u Nhiên ph i i du h c, ây g i là t i n v phía tr c ? Không có ng i nào nh c u c !”.

“C u i ã! C u nói gì c ! M t óa inh h ng gì?”. Tr n T m s ng s t h i.

“Chính là bài v n mà Ki u Nhiên c tr c l p mình ó! ó là bài Ki u Nhiên vi t t ng Ph ng H i, hôm b n mình liên hoan cu i n m, c u y ã nói v i t !”

“Nh ng i u c u nói là th t ?”

“V v n! Các c u chu n b chia tay r i, t còn l a c u làm gì!”.

“Ph ị ng H ị có bi t không?”.

“Vi t v c u y mà c u y không bi t à? ấ n n c này r i c u còn quan tâm n chuy n Ph ị ng H ị bi t hay không bi t làm gì n a?”.

Tr n T m li n im l ị ng, không hi u t i sao, c u th y h i b c vì Ph ị ng H ị ấ gi u mình, c m giác này khi n c u th y h i ghen ghen.

“Thôi, v ị i, t ấ a c u v kí túc”. Tr n T m nói nh : “Chuy n này c u ng k v i Ph ị ng H ị v i, t s nói rõ v i c u y”.

“T s không k ấ u, v i c nói v n là trách nhi m c a c u”. Lâm Gia M t khoác áo vào nói.

“À, c u có bi t d o này Tri u Di p th nào r i không? T g i i n tho i h n ta không thềm nh c, nh n tin c ng không th y tr l i”. Tr n T m v a tr ti n v a nói.

“T ấ ã nói v i c u y là thích c u r i, sau ó c u y không liên l c gì v i t n a”.

“Gì c ! C u iên à! C u nói v i h n chuy n này làm gì?”. Tr n T m tr n m t nói.

“C ng ấ n lúc c u y ph i i tìm m t cô b n gái r i, t mu n c u y h th n hi v ng”.

“C u làm nh th h n s r t bu n! Tri u Di p là ng ị r t coi tr ng tình c m, n m x a c u thích Tô Kh i, h n ấ suy s p l m r i, bây gi ... bây gi c u nói v y, làm sao h n ch u n i!”. Tr n T m s t s ng nói.

“ ị ng nào s m mu n gì c ng ph i bi t, m t ngày nào ó t t c b n mình u s ph i i m t”.

Lâm Gia M t bình th n nhìn v phía tr c r i th t ch t chi c kh n quàng c và i ra ngoài.

Ngày 7 tháng 12 n m 2001, tr ị ng W t ch c bu i chung k t cu c thi hát karaoke cho sinh viên n m th nh t, Tr n T m và Th m Hi u ị ng cùng lên bi u đi n bài N m tháng v i vấ, m t ng ị m nh c, m t ng ị hát, ph i h p r t tuy t v i. Sau khi ó n cu i cùng k t thúc, hai ng ị cùng n m tay nhau chào khán gi , c h i tr ị ng v tay r t nhi t li t.

Ph ị ng H ị c ng ng ị d i xem b n h bi u đi n, cô ng ị hàng gh th 16, v trí không ph i là lí t ị ng, nh ng nhìn rõ s kh i u c a m t cu c tình và s k t thúc c a m t cu c tình. D i ánh ề n r c r trên sân kh u, hai ng ị ó nhìn r t p ôi, d ị ng nh cách cô r t xa v i, khi giai i u c a bài N m tháng v i vấ v a c t lên, Ph ị ng H ị ấ b t khóc, cô nh l i mùa ông n m ngoái, c ng trong th i i m l nh nh bây gi , Tr n T m nói r ng bài hát

này ch t ng cho riêng cô, còn hi n t i m i ch 365 ngày trôi qua, Tr n T m ã hát bài N m tháng v i vĩa và c m tay m t ng ị con gái khác.

Ph ng H i vô cùng tuy t v ng, cô bi t, Tr n T m ã th c s r i xa cô.

Ti t m c ti p theo ã b t u, m t n sinh hát bài Chú chim tù túng, Ph ng H i qu t n c m t, rút ị n tho i ra và run r y b m s c a Tr n T m.

Lúc ị n tho i chuông, Tr n T m ang ng sau sân kh u chúc m ng Th m Hi u ng, c u hôn nh lên má Th m Hi u ng, ch a bao gi Tr n T m th hi n s thân thi n v i Th m Hi u ng tr c m t m i ng ị nh th này, nh ng l n này c u quá h ng ph n, bài N m tháng v i vĩa c bi u di n r t tuy t v i, c u không th kìm ch c m xúc trong lòng mình. Th y s c a Ph ng H i, Tr n T m ng n ng m t lát nh ng v n ra ngoài nghe máy, c ng ã b n ngày r i h không liên h v i nhau.

“A lô?”.

“A lô, em ây”.

“ ”.

“Tr n T m, em mu n h i anh m t vi c, anh ch c n tr l i ph i hay không ph i là c”. Ph ng H i c g ng kìm ch mình, không ti ng khóc b t ra.

“Em nói ị”.

“Anh thích Th m Hi u ng ph i không?”.

Tr n T m im l ng, c u bi t ch c ch n Ph ng H i ã hi u ra v n . Tr n T m ng p ng ng m t lúc, nhìn Th m Hi u ng ang m m c ị phía sau cánh gà, không gi u gì n a mà tr l i luôn: “Ph i”.

Sau khi c tr c ti p nghe câu tr l i t phía Tr n T m, Ph ng H i v n c m th y vô cùng au n, trái tim nh b xé ra thành tám m nh, máu ã ng ng ch y, ch có n c m t là tuôn ào nh su i. K c cô nh m m t l i, n c m t v n r i lã chĩa. Ph ng H i c g ng kìm ch ti ng khóc, qua ị n tho i, hai ng ị ch nghe th y l i bài hát Chú chim tù túng, th i gian t a nh h en r ng vô b , t ng phút ch m ch m trôi qua. M t lúc lâu sau, Ph ng H i m i lên ti ng:

“Tr n T m, anh hãy nh ây, v a nãy là m y phút cu i cùng mình bên nhau, t giây phút này tr ị, em không ph i là ng ị yêu c a anh n a, chúng mình chia tay”.

Nghe n t chia tay, Tr n T m li n s ng l i, m c dù ã bi t s m mu n gì c u và Ph ng H i c ng s chia tay nhau, nh ng Tr n T m ngh r ng vi c ó s di n ra sau khi hai ng ị i m t v i nhau, ít nh t là ph i nói rõ m i v n . S vi c di n ra quá b t ng , khi n c u có chút gì ó không cam lòng.

“Ph ị ng H ị, em hãy nghe anh nói... Ph ị ng H ị? Ph ị ng H ị?”.

Tr n T m ị ang ị nh nói gì ó thì Ph ị ng H ị ã cúp máy, khi c u g ị l ị, u bên kia ã t t máy. Tr n T m vô cùng s t m t, nh l ị v a n ị nghe th y bài hát Chú chim tù túng qua ị n tho ị, bi t ch c ch n Ph ị ng H ị ang có m t trong h ị tr ị ng, c u l ị n xông vào sân kh u, nh ng ã b b o v ch n l ị.

Tr n T m c g ng ị ng trên sân kh u tìm Ph ị ng H ị, nh ng phía d ị r t ông ng ị, khuôn m t ng ị nào c ng ch là m t chi c bóng l ị m , c u không th phát hi n c ô ang ng ị ị u. Gi a m y tr m ng ị, cho dù n l c n ị u, Tr n T m v n không th tìm ra Ph ị ng H ị. Rõ ràng là c ô ó, nh ng c u không th tìm th y c ô.

C m giác b t l c trong giây phút ó khi n Tr n T m vô cùng ch ng ch nh, c u bi t, s không bao gi tìm l ị c c ô gái t ng nói s su t ị bên c u.

Sau khi ch ị ng trình k t thúc, Tr n T m v n ôm m t tia hi v ng và ị ng tr c c a ị, nh ng h ị tr ị ng có hai c a, c u s t m t ng bên này m t lát r ị l ị ch y sang bên kia m t lát. S ị l c a bên này, sau ó l ị s ị l c a bên kia. Cu ị cùng Tr n T m v n không tìm c Ph ị ng H ị, c u liên t c g ị ị n tho ị cho Ph ị ng H ị, nh ng c ô t t máy, c u l ị g ị v phòng c ô, nh ng L u Vân Vi nói c ô v phòng thu d n c và ã v nhà. Tr n T m cúp máy r ị ch y ngay ra c ng tr ị ng, c u mu n g p Ph ị ng H ị, g p Ph ị ng H ị ngay l p t c, chia tay gì ó s nói sau, ch c ng p c ô tr c ã.

Lúc Tr n T m lên ô tô, tuy t b t u r ị, ị ng b t u t c, lúc n hoa viên C Long ã h n ba gi ị ng h trôi qua, nh ng c ô giúp vi c nhà Ph ị ng H ị l ị a ra câu tr l ị khi n c u vô cùng th t v ng, Ph ị ng H ị không v nhà. Tr n T m g ị ị n tho ị c ô v n t t máy, ị n tho ị nhà ba c ô c ng không có ng ị nghe máy, c ô gái này t a nh m t tích kh ị th gian, khi n c u vô cùng s h ị, b t an.

Tr n T m nói lúc ó c u vô cùng s t ru t, c u c m th y d ị ng nh mình ã ch n sai con ị ng, t h ị tr ị ng c a tr ị ng n vi c Ph ị ng H ị s v ngôi nhà nào, c u u phán óan sai. D ị ng nh ị u này ị ng ngh a v ị vi c s ph n ã an bài h t ph ị chia tay, chia tay v n là ị u c u ã ngh n t tr c, nh ng khi nó th c s x y ra, không hi u t ị sao c u l ị ị u kh ị và không cam tâm nh v y.

Tr n T m r ị hoa viên C Long, tuy t ã r ị dày, xe c t c trên ị ng, chi c xe nào c ng lê b c r t khó kh n. Tr n T m lang thang trên v a h ị, bông tuy t bay l t g n nh che kín m t c u, n c m t và bông tuy t hòa l n vào nhau khi n c u không nhìn rõ bóng ng ị phía tr c, c u không bi t ị ị u mà ch th t th u b c ị, trong lòng c u ch có m t cái tên, ó chính là Ph ị ng H ị.

Khi Tr n T m iên cu ng tìm Ph ng H i trên ng ph , Ph ng H i c ng ang lang thang trên m t con ng khác.

Sau khi r i tr ng W, cô li n quay v tr ng F, u tiên cô tìm n cái cây h kh c ch n m x a, tên v n còn ó, nét ch c ng v n còn ó, vì kh c b ng chìa khóa nên các v tr ng c a u v n còn ó. Ph ng H i b t khóc, cô ã l y tuy t l p lên dòng ch ó, cu i cùng h v n chia tay, mãi mãi chia tay r i.

Sau ó cô l i n khu gi ng ng c p ba, h c sinh v n ang h c, hành lang r t yên t nh, ch nghe th y ti ng gi ng bài c a giáo viên các l p. Qua c a s ng sau cô ã nhìn th y cô H u, cô v n gi ng bài b ng gi ng r t trong tr o, ch có i u tay trái ã có thêm m t chi c nh n, nghe nói cô ã k t hôn. B c v phía tr c cô l i nhìn th y th y L u, th y v n không ng ng “ ”, h c sinh ng i d i c ng v n b m nhau c i tr m. T ng trên cùng v n dành cho h c sinh kh i 12, cô Lí v n d y l p A, ang nh n m nh t m quan tr ng c a kì thi tháng, h c sinh ang ng i d i cú i u r u r .

Gi a lúc m màng, Ph ng H i có c m giác nh mình l i c quay tr v v i th i c p ba, lúc thì Lâm Gia M t n r cô i v sinh, bu i tr a Tri u Di p i l y c m, Kì u Nhiên l y gi y n ra lau bàn, còn Tr n T m thì n m tay cô, cùng cô v nhà.

Tuy nhiên hi n t i ã khác, ây gi ch còn l i m t mình cô, t t c m i c nh v t trong tr ng u không h thay i, nh ng t m th c sinh c ng i trong l p h c, gi cô ã bi n thành ng i ng bên ngoài l p h c. Ph ng H i t t ng i s p xu ng, ôi vai cô rung lên b n b t, n c m t l t qua k tay r i lã chã xu ng t và t o thành m t v ng n c tuy t v ng. Nh ng âm thanh hàm s , v n c , ABCD ã nu t ch ng ti ng khóc không th tìm ch c a cô, gi a hành lang t nh m ch trong ngày ông, ch còn l i m t chi c bóng l loi, bu n bã.

R i tr ng F, Ph ng H i li n i trên con ng mà cô và Tr n T m v n th ng i r i v nhà m t mình. Trên ng i, cô ch ngh v nh ng chuy n mà mình ã t ng tr i qua v i Tr n T m. Cùng dán báo t ng, cùng hò hét d i thành l u ông Hoa Môn, cái nhìn trong phòng y t , m u gi y th hi n tình c m, dòng ch nghiêng ng trên b ng, câu nói thích cô qua i n tho i, chi c vòng eo tay c t t b ng s i nilon trong su t, m c áo ng ph c ng c, t m thi p và con g u bông, viên á ghi tên và mi ng g y àn dán hình trái tim màu b c, cái n m tay u tiên d i khu nhà cô , i mua n tr c bu i pic-nic, bi u ng vi t khi i bi u tình, chi c áo phông trong đ p múa t p th , chu i h t eo c b t, cái ôm nhu m máu trên c u v t b hành công viên a àn, n hôn u i trong ngày cu i cùng c a n m 1999, tr n khi u tranh cúp Nike, bài hát N m tháng v i vĩa vi t t ng cô, bài hát Ni m tin hát trong bu i liên hoan chia tay, cu c ua xe trên ng Tràng An khi B c Kinh giành quy n ng cai t ch c Th v n h i, v l u n trong t t p quân s , m t lá th email

trong sáu ngày ngh ị qu c khánh, bu ị cãi nhau trong tr ị ng, l n cu ị cùng chia tay...

Nh ng k ni m sâu s c m t th ị, nh ng ị ng ị nh l i l i m h bi t bao, Ph ng H ị không th n m b t c chút gì c a quá kh , càng không th t ng t ng v t ng lai, cô ch có th lang thang gi a b u ị y tuy t và th a lòng th n th c.

Mùa ông n m 2001, B c Kinh ã có m t tr n tuy t l n, c thành ph u b k t xe, m t t k t xe ch a t ng có trong l ch s , gi ng nh tâm tr ng c a Ph ng H ị và Tr n T m. H v a khóc v a lang thang hai ị m trong thành ph , cu ị cùng ị v hai h ng khác nhau.

5

Lúc Tr n T m v n tr ng ã g n 11 gi , c u không ị xe mà ị b v . Quãng ng dài và cái l nh c a gió tuy t ã khi n tâm tr ng thê l ng c a c u càng tê tái h n, c u lê b c v kí túc xá, nhìn th y Th m H i u ng ang ng v ị m t ng ị tuy t cao b ng cô m i s ng s ng l i.

“C u th y... ng ị tuy t này có p không?”. ôi má Th m H i u ng b ng vì l nh, cô v a s t s t v a nói: “M t mình t p y... p m y ti ng ng h m ị xong”.

Tr n T m ch m rãi b c t ị, c u nhìn th y trên chi c b ng tròn c a ng ị tuy t có ghi tên c u, Th m H i u ng li n ch vào nói: “Cái này t v a vì t lên xong, b ng ị khác nhìn th y thì ng ị l m... vì th c s t r t nh c u, không bi t c u ã ị âu, c ng không bi t c u có quay v n a không. V a nãy ị ca xu ng ch ị v ị t r t lâu, b t u ị lên phòng r ị. Th c ra t r t mu n ng ch ị v ị ị ca, nh ng l ị ngh nh không ị c c u, b ị ca nhìn th y thì ng ng th y m ! Th nên t ...”.

Không ị Th m H i u ng nói h t, Tr n T m li n ôm ch t l y cô, c th v n còn h ị m và mùi h ng thoang tho ng c a cô ã làm tiêu tan s m t m ị và v t th ng lòng Tr n T m, c u không tìm c mà b t khóc, t a nh a tr ã l c ng r t lâu t nhiên tìm th y nhà.

Th m H i u ng g c trong lòng c u, l ng l l ng nghe ti ng khóc c a m t chàng trai, l ng ng c Tr n T m run lên, m ị nh p u khi n cô run r y, cô không bi t Tr n T m ã tr ị qua chuy n gì mà l ị au kh nh v y. T nhiên Th m H i u ng l ị c m th y ho ng h t, cô ôm ch t l ng Tr n T m và nói: “Thôi... m ị chuy n qua r ị... hãy quên h t ị...”.

V a n 11 gi , nh m ị b n, cô qu n lí kí túc xá li n ra ngoài ngó, nhìn th y Tr n T m và Th m H i u ng ang ôm nhau li n cau mày nói: “Này!

n gi r i! n gi r i! Cô có lên phòng không y! Không lên tôi khóa c a ó nhé!”.

“11 gi r i... t ph i lên phòng ây”. Th m Hi u ng v a ng d y l i b Tr n T m kéo ngay và ôm ch t trong lòng.

“ ng lên. t ôm c u thêm lát n a, ch m t lát thôi...”. Tr n T m nói nh vào tai cô, th m chí gi ng còn l rõ v n n n .

“Hê! Tôi nói hai cô c u ó! Có v phòng không! Tuy t ang r i y! Th là c r i!”. Cô qu n lí kí túc xá g i to h n.

“Này, g i b n mình y, c u không vào là không vào c n a âu y”. Th m Hi u ng g c trong lòng c u nói, còn Tr n T m d ng nh không nghe th y, v n im l ng ôm cô.

“Tôi óng c a ó nhé! Lát n a ng có vào gõ c a! Gõ c ng không m ! D h i!”. Cô qu n lí kí túc xá b c b i h m t ti ng r i khóa c ng l n b ng xích s t.

“ ó, gi thì c u không có ch nào i th t r i!”. Th m Hi u ng ng ng u lên, nhìn Tr n T m v n ang ng n c m t trên m t và nói n a ùa n a th t: “Làm th nào bây gi , t c ng không có cách nào ch a ch p c u, hay là b n mình ra ngoài ng ?”.

Tr n T m li n buông Th m Hi u ng ra, nhìn n c i duyên dáng c a cô, t nhiên kéo cô ra ngoài.

“C u làm gì v y? Không v thì t b nh t ngoài y!”. Th m Hi u ng s ng s t i theo c u nói.

“B n mình ra ngoài ng ”. Tr n T m bình t nh nói.

Th m Hi u ng li n s ng l i, gi a lúc ang ng ngác thì b c u kéo ra kh i c ng tr ng.

Có c u thì ph i có cung, áp ng m t s nhu c u c bi t c a các ôi tình nhân sinh viên, v c b n quanh tr ng i h c nào c ng u có m t s quán tr nh . Phòng c t i tàn, c n gi n, giá ti n r , nh ng nh ng ng i n ây c ng không quan tâm n nh ng i u này, ch c n có gi ng là c.

Tr n T m ch a bao gi n nh ng n i này, nh ng Qu ng C ng là khách quen, c u ta l i r t thích k v nh ng chuy n này, th nên Tr n T m c ng bi t quán nào có h th ng lò s i t t, quán nào wc không hôi, quán nào m i m , ch n m s ch s ...

Tr n T m li n dò d m a Th m Hi u ng n m t quán tr ã t ng c nghe tên, lúc vào c a c hai ng i u t ra ng i ngừng, ông ch ã quen v i c nh t ng này, không h i gì mà cho h m t phòng, r i ông ta ngáp dài ngáp ng n nói: “Ch ng minh th ”.

Th m Hi u ị ng không mang gì, cô lu ị ng cu ị ng túm l y Tr n T m, Tr n T m thì có mang, nh ị ng không bi t ch ị ng mình th ị làm gì, c u li n ị ng p ị ng ị ng nói: “B n y không mang... ch ị ng mình th ị làm gì ?”.

“ ị ng kí phòng ị ! Công an yêu c u!” . Ông ch ị ng ị ng u lên li c c u m t cái nói: “Có c a c u là c r i!”.

Tr n T m m t a ch ị ng mình th ị cho ông ta, ông ch ị ghi l i trên m t cu n s r i nói: “Phòng 316, ị vào trong, n c t m gi này không còn nóng nhi u n a, dùng t m v y, u ng n c thì n qu y l y phích. Tr ị phòng tr c 12 gi ngày mai, quá gi ị tính hai ngày”.

Tr n T m không nói gì n a, nh n chìa khóa r i kéo Th m Hi u ị ng ị vào trong. Phòng là phòng tiêu chu n nh ị ng r t khiêm t n, hai chi c gi ị ng n ã chi m m t đi n tích không nh , h ch có th m i ng ị ng i m t gi ị ng, nét m t u không c t nhiên cho l m.

“Ng ch ?”. Th m Hi u ị ng r t r è h i.

“ ”. Tr n T m n m xu ị ng nói: “ c u ph i ch u kh , thôi ng t m m t êm nhé”.

Th m Hi u ị ng co hai chân lên gi ị ng, cúi u xu ị ng nói: “C u... c u t t èn ị”.

“H ?”.

“T ph i c i áo ngoài...”.

“ ... ”. Tr n T m v i vàng bò d y, t t h t t t c các èn.

Ti ị ng x t xo t c a qu n áo vang lên, nghe r t m ám, khi n tim Tr n T m p thành th ch. C u n m quay l ị ng vào Th m Hi u ị ng, u óc r i b i, lúc thì ngh n Ph ị ng H i, lúc l i ngh n Th m Hi u ị ng.

“Này...” . Im l ị ng m t lát, Th m Hi u ị ng li n lên ti ị ng: “C u ã ng ch a?”.

“Ch a”. Tr n T m quay l i nói.

“Có th k cho t nghe hôm nay c u làm sao không?”.

“M t i m t th m t th i vô cùng quan tr ị ng ị v i mình”. M t Tr n T m l i b t u n t.

“Th bây gi có còn quan tr ị ng n a không?”.

“Không bi t... nh ị ng vô cùng bu n, t ch a bu n nh th này bao gi ”.

“Vị chuy n này mà không lên nh n gi i mà b ị ị ?”

“ . Lúc ó u óc r i b i, vô cùng tuy t v ng, vô cùng l loi, c t i hôm nay t u có c m giác này, gi ng nh b ném sang m t th gi i khác, ti n hay lùi u không c, không tìm c ch nào i. C u có bi t không? Sau khi l n lên, ây là l n u tiên t khóc nhi u nh v y...”. Tr n T m qu t tay lên khoe m t nói.

“ ...”.

“Nh ng lúc nhìn th y c u, t có c m giác nh l i c quay tr v v i th gi i này. Tr ng c a t , kí túc xá c a t , ng ị b n gái mà t quý m n u ây... lúc ó c m th y vô cùng yên tâm, ch mu n ôm ch t c u và không buông tay ra n a”.

“T h i l nh... c u có th ôm t m t lát c không?”. Th m Hi u ng co ng ị vào ch n nói.

Tr n T m ng n ng m t lát r i ng ị d y sang gi ng cô.

“Th y c u nh v y t r t th ng, nh ng l i h i s , vì t c m th y ó là do t không hi u c u. Tr n T m, c u hãy h a v i t , b t lu n c u ánh m t th gi, cái ó ã t ng quan tr ng v i c u nh th nào, sau này ng ngh n n a có c không? C u s có cái quan tr ng h n”. Th m Hi u ng d a vào lòng Tr n T m nói.

“ !”. Tr n T m v a khóc v a g t u.

“C u có thích t không?”.

“Thích”.

“Thích b ng t ng nào?”.

“Thích n n i gi ra nông n i này...”.

“Nông n i nào?”. Th m Hi u ng ng ng u lên h i.

“ ng ng y, n u không t l i mu n làm chuy n x u y...”.

Tr n T m n cô xu ng nói.

“Ghét c u quá!”. Th m Hi u ng b ng m t ánh Tr n T m m t cái.

“Th t y... c ôm c u t m i th y yên tâm”.

Hai a ôm ch t nhau, Tr n T m ra s c ng ị mùi th m ch có riêng Th m Hi u ng và t t nh m m t l i.

Ph ng H i nhà hai ngày trong tr ng thái nh ng ị m t h n.

Ban ngày cô v n n c m, làm vi c nh bình th ng, nh ng không nh r t cu c là ã n cái gì, làm vi c gì. êm n cô l i r i vào tr ng thái m t ng , ôm ch n có th th c chong chong c êm, mãi cho n khi tr i t m sáng m i

ch p m t c m t lúc, nh ng r i l i t nh r t nhanh. Vì cô luôn m th y Tr n T m, không ch là trong gi c m , bình th ng nh ng âm thanh nghe c, nh ng dòng ch c c, cô u t ng t ng ra c Tr n T m. Chàng trai ó nh ã c kh c vào trái tim cô, t trái tim n m ch máu u l i d u v t, không th xóa m .

C ngh n Tr n T m là Ph ng H i l i khóc, cho dù là bao kí c p , cu i cùng u bi n thành ch “ph i” xen l n trong ti ng nh c trong trái tim cô. M t âm tí t n gi n ã tuyên b b n án t hình cho tình yêu c a cô. Cu i cùng Ph ng H i ã hi u ra r ng, m i th mãi mãi duy nh t n cu i cùng u v n bi n thành s c t t không th thay i. Tình c m cao th ng c a cô ã t ng cho cô d ng khí và lu ng s c m nh vô t n, nh ng khi tình c m ó không còn cao th ng, m i k ni m p mà cô ch t chịu gìn gi ã bi n thành li u thu c c n mòn trái tim cô, h y ho i t t c , cu i cùng bi n thành tro tàn cùng v i quá kh .

C m giác m t i Tr n T m áng s h n nh ng gì mà tr c ó Ph ng H i ã t ng t ng.

T i ch nh t khi quay v kí túc xá, u tiên Ph ng H i nghe th y gi ng nói tong tr o c a L u Vân Vi, cô ang nói gì ó v i m i ng i trong phòng, hình nh cu ng lên gì ó nên gi ng c ng nói to h n.

“Th t y! Ch c ch n t không nói d i âu! B n c p ba c a t t n m t ch ng ki n mà, hai ng i ng ôm nhau d i sân, lúc ó s p n gi óng c a r i, b n h không h có ý nh v phòng!”.

“Có ph i b n h ã chính th c yêu nhau r i không nh ? Th Ph ng H i làm th nào?”. Gi ng Ti t San v ng ra.

“Ph ng H i làm c gì?”. Lí Kì th dài nói: “Nói th t là b n h chia tay nhau ch là chuy n s m hay mu n thôi, ng i nh Tr n T m làm sao c u y gi c. Vào i h c r i không th gi ng th i c p ba, không ph i Ti t San v i ng i yêu h c cùng c p ba c ng chia tay nhau r i ó sao? T và c u b n t bây gi m t ch n ôi n i, c ng ch ng bi t sau này s th nào!”.

“Haizz, c ng t i nghi p Ph ng H i th t...”. Ti t San nói: “T và ông ng i yêu c chia tay nhau trong êm th m, ng này c u y là b ng i th ba phá b nh, ch c ch n s vô cùng kh s !”.

“Ch c ch n r i, c u y v n s ng n i tâm mà, t th y c u y ã ph i ch u ng m t th i gian khá dài r i”. Lí Kì nói: “Vân Vân, Ph ng H i v thì c u ng có nói gì n chuy n nhìn th y Th m Hi u ng nhé!”.

“T bi t mà! Th c ra theo t b n h nên chia tay nhau cho xong, yêu ng có gì là hay? c thân v n tho i mái nh t! T t nh t là c u c ng nên chia tay v i

ông anh Qu ng ông c a c u i Lí Kì , b n minh c phòng c thân! Chia tay thôi, chúng mình chia tay thôi!”. L u Vân Vi c t cao gi ị ng hát.

Ph ị ng H ị ị ng ngoài c a, cô n m ch t tay l ị , ngón tay ị m sâu vào lòng bàn tay, l ị m t v t hình bán nguy t. Cô c m th y trái tim mình nh b ai túm ch t, au ị n, ngh t th , b t giác n c m t l ị trào ra. Cô không mu n vào phòng, nh ị ng quay u ị r i l ị không ngh ra n ị nào có th ị . Ph ị ng H ị c m th y hi n t ị mình r t n c c ị , h ị u nói v ị m ị ng ị r ng Tr n T m là ng ị yêu c a mình, hi n t ị không còn là ng ị yêu n a thì c ng ph ị nói v ị h . Cho dù ng ị ngừng và x u h ị n ị u, c ng u bu c ph ị ị m t.

S khác bi t gi a tình c và tình m ị không ch là n c m t và n c ị , n ị au b b r ị , dù là ai c ng không th th coi nh không có chuy n gì x y ra. Ph n luôn mu n túm l y ng ị ph tình h ị và câu tr l ị th ị ng càng khi n h ị au bu n h n. Hai ch tình bu n, n u không tr ị qua s m ị m ị không bao gi có th th u h ị u.

Nh ị ng ti ị ng chuy n trò trong phòng t ng t d ng l ị khi ị n tho ị c a Ph ị ng H ị chuông, Ph ị ng H ị v ị vàng móc ị n tho ị ra, bên trên là hai ch “Tr n T m” v n ị t ng r t quen thu c, còn hi n t ị cái tên này l ị nh nhất dao c a vào trái tim, cô không ng n ng mà n ngay phím t t, qu t n c m t r ị b c vào phòng, ba cô b n nhìn cô v ị v ị ng ị ngừng, không ai bi t ph ị nói th nào.

Ph ị ng H ị l ng l t x u ng r ị bình th n nói: “T và Tr n T m chia tay nhau r ị”.

6

Đám Lí Kì l ị n khuyên nh Ph ị ng H ị nh ị ng g n nh cô không nói gì mà ch g t u ho c l c u, khi n c b n u không bi t ph ị làm th nào. M t lát sau, Ph ị ng H ị l ị n xách phích n c x u ng t ng l y n c, ba a v ị vàng b o , cô v a ra ngoài, c ám l ị n th phào.

Ph ị ng H ị không n th ng phòng n c mà n phòng Lâm Gia M t tr c. Lâm Gia M t c ng v a t nhà tr l ị tr ng, ang x p hoa qu lên bàn, nhìn th y Ph ị ng H ị l ị n c ị nói: “Vào ây! T mang quýt n, ng t l m!”.

“Gia M t, t ...”. Ph ị ng H ị ng p ng ng m t lát r ị nói: “T và Tr n T m chia tay nhau r ị”.

Qu quýt trong tay Lâm Gia M t l ị n r ị b ch x u ng bàn, m y cô b n cùng phòng c ng s ng ng ị không nói chuy n gì n a, c c n phòng t nhiên yên t nh tr l ị, Ph ị ng H ị lu ng cu ng mím môi nói: “ ị... chia tay r ị”.

Lâm Gia M t không ti p l i cô mà quay u l i xách phích n ể c a mình lên nói: “ ị, t v i c u i l y n ể c nhé!”.

Hai ả ra kh i c a, Lâm Gia M t m i kéo Ph ị ng H i l i h i: “Chuy n làm sao v y? Không ph i tu n tr ể v n còn n ể ó sao?”.

Ph ị ng H i ch m r ấ l c u, ngân ng n n ể m t k l i m t l n chuy n x y ra t i hôm th ấ s ấ, bao g m nh ng ị u mình v a ể nghe th y tr ể c c a phòng. Lâm Gia M t m i lúc m t cau m ầ ch t h n, cô rút gi y n ra ả cho Ph ị ng H i lau m tr i nói: “T ầ lâu t ầ ã ngh ch ể ch n ể u ta và Th m H i u ng s yêu nhau mà, không ng l i di n ra nhanh nh ể v y. V i tính cách nh Tr n T m, ch ể c u y không nói d i c u ầ, dù gì thì v n t t h n v i c ể u ta l a c u và b t cá hai tay. ể ng nào thì c ng th r i, c u không có l i gì c , ể ng có bu n quá”.

“Gia M t, t th c s không hi u t i sao. T i t thay ị ? Hay do anh y thay ị? N m x a hai ả b n t còn c g ng b ng m i cách ể thi m t tr ng, vì mu n ể ch ể cùng tr ng v i t mà Tr n T m còn b m t bài v t lí không làm. t t p quân s ể ng v y mà, c u có còn nh không? Anh y còn nh t v l u n v chot ! R i c tr ể kia...”.

“Ph ị ng H i, hi n t i không ph i là tr ể kia n ả”. Lâm Gia M t ng t l i cô nói: “Không ph i t ầ ã t ng nói v i c u r i ó sao. Ch ể n b n mình l n lên, thì c u s thay ị, c u y c ng s thay ị. H i u vì c u mà c u y thi vào ầ là do c u y yêu c u, hi n t i vì Th m H i u ng mà c u y chia tay v i c u là vì c u y không yêu c u n ả. Tình yêu không ph i là cái tr ể ầ th nào sau này v n s nh th , c u có hi u không? Cái khó tin nh t trên th gian này chính là tình yêu. N u c u ta ầ quên quá kh thì c u c ng hãy quên ị”.

“Nh ng t không th ... t yêu anh y, t v n còn yêu anh y...”. Ph ị ng H i c g ng nhìn lên ị nh ng n ể m t v n ch y xu ng không ng ng.

“Tình yêu là chuy n c a hai ng ị, ch có tình yêu c a m t ng ị là bi ai nh t. Ph ị ng H i, c u ng ngh n ả, k t thúc r i, m i th ầ th c s k t thúc r i. B t u t ầ b ầ gi , Tr n T m là Tr n T m, c u là c u, gi ả các c u không còn m i quan h nào n ả. Lâm Gia M t vai Ph ị ng H i và nhìn cô nói.

Ph ị ng H i b t khóc mà không h ng ị ngừng, Lâm Gia M t v a v v cô v a nói nh : “Khóc ị, khóc xong m i chuy n s trôi qua, b n mình s làm l i t u...”.

ị n tho i trong túi Ph ị ng H i l i ầ chuông, l n này là tin nh n, v n là c a Tr n T m, b a ch r t n gi n: “Anh xin l i”.

Ph ị ng H i run r y gi ể chi c ị n tho i ra tr ể m t Lâm Gia M t và nói m t cách ầ n: “C u xem, m y ngày qua anh y ch g ị i g i l i cho t

m y ch này. Nh ng t không nh n l i, c u bi t t i sao không? Vì anh y ã nu t l i, anh y ã t ng h a v i t r ng, không bao gi nói l i xin l i v i t ...”.

Lâm Gia M t nhìn Ph ng H i run r y gi a ngày ông ã nhá nhem t i, nhìn ba ch “anh xin l i” trên màn hình màu xanh l c trong tay cô, cu i cùng c ng không tìm c li n b t khóc. Cô gi ng l y chi c i n tho i 8210 c a Ph ng H i và xóa luôn dòng tin nh n r i nói: “Nói xin l i không làm cái ch gì! t g i i n tho i cho c u ta, b t c u ta ph i gi i thích rõ ràng tr c m t c u!”.

Ph ng H i v i vàng n tay cô xu ng, l c u nói: “Không, Gia M t, t không mu n nói chuy n v i anh y! Không mu n nói chuy n v i anh y! T c m th y con ng i hi n t i không ph i là Tr n T m! Tr n T m mà t yêu không ph i nh th này! C u ng b o anh ta n, t không mu n nhìn th y anh ta n a!”

Hai cô gái li n ôm nhau khóc, n i au tu i thanh xuân c a h ã lan t a gi a b u tr i l nh giá, tâm h n ch a b xã h i làm chai s n ã kh c sâu t t c m i v t th ng.

Sau ó Tr n T m không n tìm Ph ng H i n a. G i i n tho i cho cô thì b t t, g i i n tho i v nhà c ng b t t, nh n tin không tr l i, trên QQ c ng không th y bóng dáng cô âu. Gi ng nh h i Ph ng H i n bên c u, khi ra i cô c ng l ng l , âm th m.

Th c ra không ph i Tr n T m không th tìm th y cô, nh ng c u không dám, không bi t t i sao c u không th i m t v i cô gái m nh kh nh có ôi m t m bu n ó. C ng h n Ph ng H i c u l i c m th y tìm mình au nhói, th nh tho ng g p trong sân tr ng, nhìn th y bóng cô v i vã tránh m t, Tr n T m th y bu n vô cùng. C u c m th y gi a h có cái gì ó ch a k t thúc, ít nh t là ph i nói chuy n v i nhau m t l n, k c t nay tr i làm ng i xa l c ng ph i ích thân nói l i t m bi t. Nh ng Ph ng H i không cho c u c h i này, cô t mình l a ch n ph ng th c k t thúc c a h , Tr n T m luôn c m th y tr n tr trong lòng. Bao nhiêu n m qua, nói v n r t yêu là gi t o, nh ng n u nói không quan tâm gì n a c ng là gi .

Không có Ph ng H i, Tr n T m và Lâm Gia M t l i g n nhau h n, vì c u mu n bi t chuy n c a Ph ng H i, qua Lâm Gia M t, c u còn bi t c ít nhi u thông tin. Và nh ng thông tin này th ng khi n c u au lòng h n, ví d cô g y th nào, s ng khép mình th nào, bu n bã th nào, t i nghi p th nào... Dùng tính t t i nghi p khi n c Tr n T m và Lâm Gia M t u vô cùng bu n. H không mu n th ng h i Ph ng H i, ng c l i u mu n nhìn th y dù ch có m t mình, Ph ng H i c ng v n s ng n. Nh ng ông tr i không chi u lòng ng i, m i ngày Ph ng H i m t ti u t y h n, d ng nh gió th i là bay.

Trái v i v o não c a Ph ng H i, th i gian ó, Th m Hi u ng vô cùng r ng r , xinh p. Cô và Tr n T m r t h p nhau, bên nhau, hai ng ị không thi u chuy n gì nói. Không gi ng v i vai trò ng ị l ng nghe nh Ph ng H i, b n thân Th m Hi u ng c ng là m t ng ị tâm s , cô và Tr n T m ã thành ôi, không th thi u nh ng câu chuy n c ị ùa tranh cãi, th nh tho ng h c ng cãi nhau. Nh ng không gi kín trong lòng nh Ph ng H i, anh m t câu em m t câu, nói m t lúc là làm hòa.

Tr n T m nói th i gian ó c u và Th m Hi u ng bên nhau r t vui v , c u c ng th c s thích Th m Hi u ng, mu n n v i cô. Nh ng vì s t n t i c a Ph ng H i mà ni m vui không th t n h ng h t mình. Gi ng nh vì c tr c ngày thi có bu ị liên hoan, cho dù ch ị vui n âu, trong lòng v n không th y yên tâm.

Tr n T m c ng ã nói chuy n này v i T ng Ninh phòng, T ng Ninh li n li c c u m t cái và nói: “Tôi nói th t là ông c voi òi tiên! ng núi này trông núi n ! Ông yêu c u c ng cao quá y. V a mu n t n h ng h nh phúc ng t ngào v i 42, ng th i l i mu ng ng v l i lành v i 41. Ông ngh gì v y h ?”.

“Th nào là g ng v l i lành! Tôi ch mu n Ph ng H i c s ng vui v m t chút, chuy n gì c ng gi u trong lòng, tôi s c u y m m t”. Tr n T m r u r nói.

“Th nên m i nói là ông ch mu n c s ng yên n v i 42, còn 41 thì v n s ng vui v nh không có chuy n gì x y ra. Tôi nói cho ông bi t nhé, không th c âu! Ông là ng ị bi t rõ h n tôi làm th nào m i có th giúp Ph ng H i s ng vui v . Vì c u y r t yêu ông nên m i nh v y, n u mu n c u y vui v tr l i thì tr phi ông và c u y g ng v l i lành. Nh ng ông có làm c không? Không làm c úng không? Không làm c thì ông ng có m hảo n a! Không th có cái g i là p c ôi ng âu, n u ông c nh t quy t mu n làm nh v y thì ch có th khi n c hai cùng th ng tích y mình thôi”. T ng Ninh t ng t ng nói.

“Th ông b o tôi không c n ph i ý n Ph ng H i n a ?” Tr n T m th c m c.

“V n là ông không ý c y ch ! Tôi th y ch c là ông ý quá quen r i, ông có ph i là ng ị ông B c âu, vì c gì ph i làm Lôi Phong th i hi n i! H n n a chuy n tình c m có ph i thích ý là ý c âu? Ông c ng nên c u y t l p m t chút, có ng ị nào không th t tình vài l n âu, ông coi nh c u y tích l y kinh nghi m t ông thôi, l n sau th t tình s không au kh nh bây gi n a”.

“Tôi phát hi n ra r ng ông là ng ị c c kì nh n tâm? Ph ng H i không ph i là a con gái l ng nh ng nh v y âu, c u y r t coi tr ng tình yêu, th t

tình l n n a? Th t tình thêm m t l n ch c Ph ng H i không bao gi yêu n a
âu...”

“Tôi b o ông này, ông ầu ph i là Gi B o Ng c, không th coi con gái
quanh ông là ch gái, em gái c a mình c, hôm nay là ình ình, ngày mai là
Ph ng H i... Ông không có kh n ng ó ầu, không th ki m soát c”.
T ng Ninh li n ôm c Tr n T m nói: “ c bi t là i v i Gia M t c a tôi, tôi
n n n ông hãy buông móng vu t ma qu c a ông ra, dù gì thì cô nàng c ng có
chút tình ý v i ông, ng có su t ngày h n hò cô nàng ra ngoài nh th !”.

“Haizz! Vòng vo m t h i nh v y, ch c là nói chuy n này úng không!”.
Tr n T m li n c i và y c u ra r i nói: “Ông yên tâm! Tôi không có ý gì
v i Gia M t nhà ông ầu, m t cô nàng ã làm tôi iêu ng l m r i, thêm
m t cô nàng n a thì ông c gi t luôn tôi i cho xong. Tôi h n g p Gia M t là
h i chuy n Ph ng H i mà. Ông ng có m t mùa t i thiên tai, không c a
c l i cho tôi nh th ! Có gi i thì ngày ngày c vi c t n công ng i ta
i!”.

“Tôi c ng mu n l m ch ! Nh ng nàng có thêm m x a gì n tôi ầu!”.
T ng Ninh c i bu n nói: “Xem ra tôi ph i s d ng th o n m i c”.

“Ê, ông ng có d i d t nhé! Nhìn ánh m t ông mà tôi s n h t c gai c lên
ây này!”. Tr n T m tr n m t nói.

“Thôi i! ó là tôi có trách nhi m v i t ng lai c a tôi và Gia M t, ai nh
ông, ch ng có k ho ch gì c . Bây gi tôi s g i i n cho nàng, t i nay ông
không c tìm nàng ầu y!”.

“Bi t r i, tôi ch xem th o n c a ngài v y!”. Tr n T m khua tay nói.

Hai a ang nói chuy n thì Qu ng C ng phòng bên c nh l i chui sang
phòng b n h , v a b c vào c a ã nói: “Nói chuy n các em vui v th ? Tôi
thông báo nhé, t i qua l i c a c m t em, nh thôi, r t ngâ th ! Không ph i
b c phét ch em v n là...”

“Gái trinh!”. Tr n T m và T ng Ninh cùng ng thanh lên ti ng, ba a li n
c i ha ha v i nhau.

Ngày nào b n h c ng nói nh ng câu ùa t ng t nh v y, không ai ý gì
c , h i ó Tr n T m không th ng c r ng, nh ng câu ùa phi m ó s kinh
hoàng nh th nào.

Cu i cùng T ng Ninh v n không h n c Lâm Gia M t i n, rõ ràng là lúc ó Lâm Gia M t không h ý n c u, nhìn th y c u, câu u tiên cô h i là: “C u có th y Tr n T m ầu không? T có vì c mu n tìm c u y”.

“Nhìn th y thì có nhìn th y, hình nh c u y không mu n b c u tìm l m”. T ng Ninh th ếp.

“C u nói th là có ý gì? ị ng nói v i cái gì ng khó ch u nh thê!”. Lâm Gia M t cau mày nói.

“T i n c u ta i ch i v i Th m Hi u ị ng, c u tìm có t i n không?”. T ng Ninh c i nói.

“ i ch i v i Th m Hi u ị ng thì có sao? C u ta là V ị ng Mau n ị ng n ị ng hay Th t Tiên N ? Ng ị tr n i cùng v i cô nàng mà không c g p hay sao? Hay th t! Tr c ây Tr n T m và Ph ị ng H i còn yêu nhau, t c ng ch ng ng i gì, thích g p là g p, s gì ch !”. Lâm Gia M t gi n d i nói.

“Th m Hi u ị ng không gì ng Ph ị ng H i. H n n a, ngày nào các c u c ng g p nhau, d ị ng nh c ng không hay l m, Ph ị ng H i s ng th nào”. T ng Ninh v n không h gi ng.

“T i g p c u y là nói chuy n v Ph ị ng H i”. Lâm Gia M t b c b i quay m t i nói.

“ , vì chuy n c a Ph ị ng H i mà c u i tìm Tr n T m hay vì tìm Tr n T m nên c u m i nói chuy n c a Ph ị ng H i?”. T ng Ninh ng ng u lên v i v thách th c.

Lâm Gia M t h m h c nhìn T ng Ninh r i c i g n nói: “Ng ị c u mà m c lông thì ch c ch n s ranh ma h n c kh , t c ng không vòng vo v i c u n a, có c hai nguyên nhân, c u hài lòng v câu tr l i này ch a?”.

Th y cô nói nh v y, T ng Ninh không bi t ph i nói gì n a, cu i cùng ành nói: “Sao c u ch ng n nang khi nói chuy n v i t gì c !”.

“Không ph i v i t c u c ng th ó sao?”. Lâm Gia M t l nh lòng ếp.

“Gia M t, c u bi t là t không có ý nh v y. N u c u ã bi t t nhìn nh n v n rành m ch h n c u thì hãy nghe t khuyên m t câu, ị ng làm nh v y n a. M t là c u không áng ph i làm nh v y, Tr n T m và Th m Hi u ị ng ang dính nhau nh keo, Tr n T m v i Ph ị ng H i v n ch a c t t c hoàn toàn, làm sao c u ta có th i gian gh n c u c, làm sao có th i x th t lòng v i c u? Hai là s không có l i cho m i quan h gì a các c u, sau khi Tr n T m và Ph ị ng H i chia tay nhau, tình b n c coi là v ng b n gì a các c u s v p ph i s thách th c l n, n u các c u còn dính nứu tình c m v i nhau thì

ch c ch n cu i cùng các c u s m t h t t t c , không c n th n còn tr m t v i nhau. C u b o nh th có áng hay không? C ng ch có m y n m tu i tr này thôi, các c u không th phung phí nh v y, n khi m i th xong xuôi thì các c u c ng không còn tinh th n yêu h n n a âu. Gia M t, c u ng tu i xuân trôi qua vô ích vì nh ng chuy n này n a. Ph ng H i nh th nào c u không nhìn th y hay sao? C u mu n mình c ng bi n thành ng ị nh c u y hay th m chí còn t h n c u y?”.

T ng Ninh nói r t kh n thi t, Lâm Gia M t l ng l l ng nghe nh ng không áp l i, cô bi t nh ng ị u T ng Ninh nói u r t úng, nh ng cô không th làm ch c b n thân mình m t cách lí trí nh v y, cô luôn có c m giác r ng có cái gì ó ang dày vò cô và dày vò c ng ị khác.

Th y Lâm Gia M t không nói gì, T ng Ninh t ng cô ã hi u ra v n , bèn c ị r i kéo cô, nói:

“Nói nhi u quá t c ng khát n c r i, thôi i n v i t nhé! T m i c u, c u thích n c m cari hay mì?”.

“T không i âu”. Lâm Gia M t gi ng ra kh i tay c u và nói: “Tr n T m có vi c không có ngh a r ng t ph i i n cùng c u, t mu n v xem a M a sao b ng, t không tin, không có o Minh T thì t không tìm c m t anh nh Hoa Tr ch Lo i! À, trong phim có m t câu tho i t cho là r t kinh i n: ‘N u l i xin l i có tác d ng thì còn c n n c nh sát làm gì’, th nên t không nói v i c u hai t ó n a, bye bye”.

Lâm Gia M t v y tay r i b c i, T ng Ninh ng sau l ng cô v a t c v a bu n c i, r i c u g i v i theo: “Ê! T không h n anh chàng Mi u Hoa gì ó à?”.

“C u h ?”. Lâm Gia M t ngoái u l i c i nói: “Cùng l m ch là m y vai vô danh ti u t t thôi, tu luy n thêm 100 n m n a i!”.

T ng Ninh nhìn theo bóng cô, cau mày nh ang suy t gì ó.

Không r c Lâm Gia M t, T ng Ninh ành ph i i n m t mình, lúc c u v n phòng, Tr n T m và Th m Hi u ng ã ra ngoài, Cao Th ng ang v a xem phim Ch Mã nhàn c v a c i, V ng Thâm Chiêu ang thu đ n c chu n b lên phòng t h c.

Nhìn cu n v trong tay V ng Thâm Chiêu, T ng Ninh m i ch t b ng tình: “ ị ca, v môn kinh t chính tr úng không? Cho em m n em photo m t b n nhé?”.

“Ok thôi, nh ng v này c a tôi không y âu, c u dùng t m v y nhé”. V ng Thâm Chiêu c ị r i a v cho T ng Ninh nói.

“Thanks i ca! V c a i ca mà không thì c l p còn có ng ị nào ghi n a, i ca c u anh em m t phen r i, áng l em ã nh b môn kinh t chính tr , có ghi chép gì âu, ch c ch n là t, may mà có i ca!”. T ng Ninh út sách vào túi nói.

V ng Thâm Chiêu li n khuá tay, t nhiên Cao Kh Th ng l i b t c i ha ha, c hai a u gi t n y mình, T ng Ninh tr n m t nhìn c u ta nói: “Cao Th ng! Ông ng có lên c n ùng ùng nh th c không! Ng ị bi t thì b o ông ang xem ti vi, ng ị nào không bi t l i t ng Qu ng C ng em a nào v làm m y hi p trong phòng mình y!”.

“Cái này... xem vui l m! Tôi và bà n i tôi u r t khoái xem!”. Cao Kh Th ng ch tay vào ti vi c i nói.

“Hay cái gì mà hay! Tôi phát hi n th y s thích c a ông gi ng h t s thích c a các bà già, nào là h c thu c i m xe bus, xem phim truy n hình gì ó. Haizz, con trai không nên s ng nhà bà, ki u gì c ng m c t t l m i u!”. T ng Ninh l c u nói.

“Tôi s ng v i nhà ai thì liên quan gì n ông?”. Cao Kh Th ng h m h c l i c T ng Ninh m t cái r i nói: “Ch c ch n l i v a b Lâm Gia M t qu t cho m t tr n nên m i v phòng gi n cá chém th t ây!”.

“Tôi... ông...”

T ng Ninh b Cao Kh Th ng i m trúng huy t, V ng Thâm Chiêu li n c i r i v vai T ng Ninh nói: “Thôi, i h c i, Cao Th ng ã h c thu c c n a cu n v ghi c a tôi, c u còn ch a xem l n nào úng không?”.

“Hóa ra h n ta chu n b t lâu r i h ! Th o nào ng ị xem ti vi nhàn nhã th ! Tôi c ng không ng ị 888 v i các ông n a mà i photo v ây!”.

T ng Ninh n c a hàng photo nh c ng tr ng phía ông, m i l n n cu i h c ki, công vi c làm n c a c a hàng r t phát, ng ị thì photo v , k thì photo thi, th m chí có ng ị còn in tài li u thành các t gi y nh quay bài, t xa ã nhìn th y m i ng ị x p thành hàng dài. Nh ng sinh viên bình th ng không ch u h c hành t t , n lúc này m i v n h t n i công, th m chí m i t mài ôn bài thâu êm su t sáng ngoài hành lang d i ánh èn nhà v sinh ho c èn trong sân tr ng, không mong xu t s c ch mong t i m trung bình, không mong c tuy n th ng lên cao h c mà ch mong c t t nghi p ra tr ng.

Cho dù ranh ma n âu T ng Ninh c ng không có cách nào chen ngang, ành d t x p vào cu i hàng. C u v a ng vào thì m t ch t sáng lên vì nhìn th y m t chỉ c bóng m nh đ quen thu c x p tr c m t mình. C u hào h ng b c n, v vai ng ị ó m t cái r i nói: “Hê, Ph ng H i! Lâu l m r i không g p c u!”.

Ph ị ng H ị li n quay ị u l ị, nhìn th y T ị ng Ninh bèn n m t n c ị m ị n c ị ng. C ị v n không thân v ị ị m b n cùng phòng c a Tr n T m, sau khi chia tay v ị c u, ít nhi u c ị ng th y ng ị ng ị ng, vì th ị song song v ị v ị c ph ị tránh m t Tr n T m, g n nh c ị c ị ng c t ị t m ị quan h ị v ị nh ị ng ng ị xung quanh c u.

T ị ng Ninh l ị không t ị ra khách khí gì mà vui v ị ng bên c nh c ị, nhìn cu n v ị v ị tích phân trong tay Ph ị ng H ị r ị h ị: “C u c ị ng photo v ị h ? T c t ị ng c u là sinh viên ch m ch không bao gi ị h c m u n, lúc nào c ị ng ng ị hàng gh ị u c !”.

“T ị không ph ị là sinh viên ch m ch , bài v ị g n ị y t ị không ghi chép gì”. Ph ị ng H ị bình th n ị p.

Không c n ph ị nói T ị ng Ninh c ị ng bi t t ị sao c ị không ghi chép bài v ị g n ị y, c u nhìn c ị gái m nh mai tr ị c m t minh và nói v ị gi ị ng thông c m: “Ph ị ng H ị, th c ra Tr n T m...”

“Không liên quan gì ị n c u y, c u không c n ph ị nói ị u!”. Ph ị ng H ị ng t l ị c u, có l ị do cu ị ng quá nên gi ị ng c ị c ị ng có ph n g t g ị ng, sau khi nói xong, c ị c ị ng th y h ị ng ị, bèn v ị l ị ng sang chuy n khác: “C u photo v ị gì v y?”.

“Kinh t ị chính tr . C u có c n không? V ị c a ị i ca phòng b n t , r t ị y , t m u n photo m t cu n cho Gia M t, bình th ị ng c u y c ị ng ch ị ng h c hành gì. N u c u c n thì t ị photo c ị luôn cho, lát n a c u mang v ị cho Gia M t h t nh ị”. T ị ng Ninh m cu n v ị c a V ị ng Thâm Chi ị u ra nói.

“Không c n ị u, v ị kinh t ị chính tr t ị có r ị”. Ph ị ng H ị nhìn cu n v ị d ị y c ị ch r ị l c u nói: “Lát n a c u a t , t s mang lên cho Gia M t, c u quan tâm ị n Gia M t nh ”.

“Haizz, quan tâm n a c ị ng ch ị ng ị làm gì, ng ị ta có ị ý gì ị u!”. T ị ng Ninh nói v ị v ị chán ch ị ng.

“Không ph ị ị u, t ị r t h ị u Gia M t, ng ị i mà c u y không ị ý thì c u y ch ị ng bu n nh c ị n ị u. Nh ị ng không ph ị c u y v n m th y c u ó sao? Th ị nên c u ph ị có lòng tin ị v ị m ị nh”. Ph ị ng H ị m m c ị i nói.

“Nh ị ng, ng ị i mà c u y m th y không ph ị là t ...” T ị ng Ninh cúi ị u xu ị ng nói.

“Sao l ị i không ph ị i? C u y tr c t ị p nói v ị t ị mà, hôm ó ị n c m...”.

Ph ị ng H ị nh ị l ị chuy n c , b t gi ị c d ị ng l ị m t lát, c m gi ị c ị u n, x ị t xa trong lòng khi n c ị r ị vào tr ị ng thái th n th , r ị c ị l ị i nói t ị p: “Tóm l ị i ch c ch n là c u mà”.

“Không ph i th t mà”. T ng Ninh c ng d ng l i, d ng nh ph i h quy t tâm r t l n m i nói c ti p: “ ị ng nào thì c u và Tr n T m c ng chia tay nhau r i, t c ng không gi u c u n a, th c ra ng ị mà Gia M t m th y ngày hôm ó là... Tr n T m...”

Nét m t Ph ị ng H i li n s ng l i, cô nhìn ch m ch m vào T ng Ninh, t a nh c u v a nói câu gì ó vô cùng khó tin, m t lúc lâu sau cô m i run r y nói: “Không th ! C u ị ng nói linh tinh, rõ ràng là c u y... rõ ràng là c u y...”

“T ị không nói linh tinh ầu! ó là ị u mà Gia M t ã nói tr c ti p v i t , h n n a Tr n T m c ng bi t. Ph ị ng H i, c u ị ng làm nh v y. T bi t ch c ch n c u r t bu n, nh ng s th t là nh v y, c u bu c ph i i m t. C u là cô gái t t b ng, b n t u mu n c u c s ng vui h n. Nh ng t cho r ng gi u gi m m i chuy n v i c u là không công b ng, ị y c ng không ph i là cách gi i thoát gì hay c . T ch ...”.

Th y ánh m t Ph ị ng H i m i lúc m t vô h n h n, s c m t m i lúc m t nh t nh th n, cu i cùng T ng Ninh không n lòng nói ti p n a.

“ , c m n c u, bye bye”. Ph ị ng H i b t u nói chuy n không u không cu i, cô th n th v y tay chào T ng Ninh r i ôm cu n v v phòng.

T ng Ninh nhìn theo cô b ng ánh m t lo l ng, nh ng c u không i theo mà l m b m nói h t câu ị ng nói đ ban nãy: “T ch nói cho c u bi t tr c b n h mà thôi...”

Ph ị ng H i lang thang vô nh trên ị ng, c m giác trong lòng cô lúc này ã bi n thành m t m h n n, m i tâm tr ng bu n bã, ph n n , au kh , th c m c bó ch t vào nhau, hoàn toàn khi n cô m t i ph ị ng h ị ng. Cô không nh ã v n tr ng b ng cách nào, sau ó l i g i i n tho i cho Lâm Gia M t nh th nào, r i ch h i i h i l i Lâm Gia M t t i sao. Cô ch nh r ng mình khóc mãi, khóc mà không th kìm ch c mình, khóc cho n khi m t cay xè. Cu i cùng cô ra kh i c ng tr ng và b t xe, iên cu ng r i kh i tr ng mà không ngoái u nhìn l i.

Cô c m th y, trong ngôi tr ị ng này không có n i nào có th khi n cô s ng ti p c n a.

T i v n nhà, Ph ị ng H i t t m t, rút dây i n tho i nh th ng l , cô ã nh n c th c a Ki u Nhiên, l n này khi c n câu “m i chuy n c a c u có n không? Chúc c u m i i u t t lành và mong s m nh n c th c a c u”, Ph ị ng H i ã không th gõ c ch “ n” c n a. Tr c m t cô, màn hình máy tính m i lúc m t nhòe i, bàn phím t m n c m t, sau khi ngón tay cô ch m vào, t t c các ch cái t A n Z u b ng m h t m i n i au kh không th xóa m .

Mùa ông n m ó Ki u Nhiên ã v n c.

Sau khi nh n c email c a Ph ị ng H ị, c u vô cùng s t m t, m c dù l i l không u không cu i, nh ng Ki u Nhiên v n hi u ra r ng ã x y ra chuy n gì. Và vì c u tiên mà c u ngh ị n là c u ph i v n c, c u mu n g p cô. Ngh ị n ây, Ki u Nhiên th m m a mai mình, c u ph i tr n ị th t xa là không mu n ti p t c nh nhưng, nh ng bây gi xem ra n ị nh l i càng da đi t h n.

Mùng 5 t t, b n h g p nhau nhà hàng V Hoa.

Ki u Nhiên ị ng ra t ch c, không ai dám làm m i ng ị c t h ng, n m a a nào c ng có tâm s riêng, nh ng v n có m t ị m h n. Phòng n r ng rãi vô cùng yên t nh, cho n ngày hôm nay, đ ng nh không ai bi t s ph i ị m t v ị ng ị khác th nào và s ph i nói nh ng gì.

Nh h i tr c ây, khi n c m m i ng ị s g i m t món, th i ị m này th ng là lúc n ào nh t, ai c ng tranh g i món mà mình thích, th c n g n nh là bay vèo vèo t ng ị này sang ng ị khác, g i món g n nh là ph i tranh c p nhau. Nh ng hi n gi cu n th c n ó v n yên t nh n m trên m t kính tròn nh ang gi u c t h , Ki u Nhiên a tay ra c m cu n th c n lên tr c và h i: “Tr c m i ng ị u thích n món chân giò h m úng không? Cho món chân giò ông Pha tr c! Ph ị ng H ị c u xem g i thêm gì n a ị!”.

Ph ị ng H ị ón l y th c n, l t qua l t l i và g i món cà tím r i a cho Tri u Di p. Tri u Di p không h có ý nh ón l y mà nói v i gi ng n ng n : “Tôi n gì c ng c!”. Tr n T m th y v y li n ón l y, nh ng khi a ra, bàn tay c a c u và Ph ị ng H ị u kh ng l i, cu i cùng, cu n th c n li n r i th ng xu ng bàn. Tri u Di p b c b i c m lên và y v phía Ki u Nhiên nói: “Thôi ông g i h t ị! m t th i gian làm gì!”.

Ki u Nhiên c i g ng nói: “ , ng nào tôi c ng bi t tôi v n c thì tôi ph i m i m i ng ị, tôi ph i g i nh ng món r r các ông không vét s ch c túi tôi!”.

“Nói mà không bi t ng ng! t ó ai cho ông ị mà không chào m i ng ị m t câu!”. Tr n T m ti p l i Ki u Nhiên, c g ng làm đ u b u không khí ang c ng th ng.

“Tôi làm th là sau khi v n c c các ông ón chào nhi t li t mà. v i các ông ba n m, ki u gì c ng ph i tôi c oai m t l n ch !”. Ki u Nhiên c i nói: “Tri u Di p, ông c ng ph i nói gì i ch ! Sao tôi c có c m giác là ông không nhi t tình v i tôi nh !”.

“Vùng tôi l nh ch ch u c, làm tim tôi ông c ng r ỉ”. Tri u Di p th nói.

Lâm Gia M t mím môi r i quay m t i, Ki u Nhiên li n ng d y v u Tri u Di p m t cái nói: “Ch a u ng gì mà sao ã cao gì ng th ?”.

Tri u Di p c i nh tr i quay ra ngh ch chén trà.

“B n mình có g i bia không?”. t nhiên Ph ng H i ng ng u lên h i.

Ki u Nhiên li n a m t nhìn cô nói: “ ng, hôm nay m i ng i g p nhau nói chuy n, u ng bia thì còn nói c gì n a”.

“ ng v y...”. Lâm Gia M t nói v i v lo l ng: “C u có u ng c âu”.

“Thôi c mang lên m t ít i!”. Ph ng H i g i cô ph c v ng c a nói.

Ki u Nhiên ang nh nói gì n a thì Tr n T m ng i bên c nh li n n c u xu ng nói: “Thôi, c u y thích u ng thì c c u y u ng”.

Cô ph c v v a b c vào, Ph ng H i li n nói: “Cho m i chai bia tr c, m n p luôn i nhé”.

n lúc này thì Tr n T m c ng tròn m t s ng s t, c u v i a m t ra hi u cho Ki u Nhiên, Ki u Nhiên tr n m t nhìn c u m t cái r i quay sang nói v i Ph ng H i: “G i nhi u th làm gì? B n mình không u ng c bao nhiêu âu!”.

“Không sao, t u ng c”. Ph ng H i bình th n áp.

“Em u ng c gì ch !”. Không kìm c n a, Tr n T m li n nói l n: “L n nào u ng ba c c ch ng say, v nhà còn au u, au d dầy! Ch i, cho ba chai thôi!”.

“C m n, nh ng anh không c n ph i quan tâm âu, tôi u ng c bao nhiêu, gi anh có bi t không?”. Ph ng H i nhìn sang bên c nh b ng ánh m t vô h n: “C cho m i chai, m h t ra ch !”.

ây là cu c i tho i hoàn ch nh u tiên gi a h sau khi chia tay, c hai u c m th y tê tái tr c gi ng i u xa l này, còn m i ng i xung quanh c ng không bi t ph i nói gì an i h .

Cô ph c v ã nhanh chóng bê vào m i chai bia, Ph ng H i c ng không i m i ng i nh ng, ón l y chai bia rót cho mình m t c c, u ng m th i h t s ch r i t “c ch” chi c c c không sang bên c nh v i v thách th c. Lâm Gia M t l ng l u ng cùng cô m t c c, Tr n T m không nói gì mà c m m t chai bia lên u ng luôn b ng chai, bên kia Tri u Di p c ng v l y m t chai, c u còn a cho Ki u Nhiên m t chai. Ki u Nhiên nhìn b n h u ng bia v i tâm tr ng n ng n , bi t c ng không th khuyên c n a.

Rõ ràng là bia ng m nhanh h n th c n, nhìn ánh m t Ph ng H i ã m t i tiêu c và bàn tay run run a ra nh ng không th nào v i c c c bia, Ki u Nhiên không th ng i yên c n a. C u v i l y c c bia c a Ph ng H i t sang m t bên nói: “ ng u ng n a! u ng n a là say y!”.

“T không say... C n...” Ph ng H i c i r i quay sang gi t chi c c c trong tay c u.

Nhìn v ngà ngà say c a Ph ng H i, Lâm Gia M t vô cùng bu n bã, cô ng d y n m l y tay Ph ng H i nói: “Ph ng H i, c u ng làm th , t bi t t không ra gì, nh ng t ... th c s t ... C u ngh v t th nào c ng c, nh ng ng hành h mình nh v y c không?”.

“C u nói cho t bi t... c u thích anh y ?” Ph ng H i gi tay lên ch vào Tr n T m nói.

“T ...”. Lâm Gia M t nhìn cô, không th nào th ng th n nói ra ch thích ó.

“T hi u r i...” Ph ng H i c i nh t và nói: “Cu i cùng t ã hi u t i sao c u l i nói th gian này th không áng tin nh t là tình yêu, t ngh th gian này không còn cái gì áng tin n a c ...”

V a nói xong, c hai u khóc, m t Tr n T m hoe, c u ng ngay lên nói: “Gia M t tránh ra i, chuy n này không liên quan gì n c u, là chuy n riêng c a t . Ph ng H i, em có chuy n gì thì nói v i anh, ng gi u trong lòng, nh th không n âu. Anh s nghe h t”.

“Vi c gì ph i nói v i ông! Ông là cái ch gì!”. Tri u Di p c m chi c c c cho ng vào Tr n T m, Tr n T m nghiêng u sang m t bên, chi c c c l t qua m t c u r i p vào b c t ng sau l ng c u, ti ng th y tinh v tan ã châm ngòi cho c n th nh n gi u trong s im l ng t lâu. “T i sao ông l i b r i Ph ng H i? T i sao ông l i l ng nh ng v i Lâm Gia M t! B t cá N tay mà gi ông còn v ng c ra v ta ây là ng i t t à! Thôi ng gi v gi v t n a!”.

“Ông coi i! ây chính là cô b n mà n m x a ông nói ông thích nh t!”. Tri u Di p kéo Ph ng H i ang ng i r bên c nh r i l i v vào ng c mình nói: “ ây chính là ông b n mà n m x a ông b o là thân nh t! Ông ùa c t v i b n tôi úng không!”.

Tri u Di p càng nói càng h ng, r i c u vung tay lên m th ng vào m t Tr n T m, Tr n T m li n ngã ph ch xu ng t, môi b t máu, nh ng m nh v n th y tinh âm vào tay c u, nh ng c u không h th y au, ch au n nh t là trái tim, au n n i c u t ng nh mình s p ch t.

Lâm Gia M t li n xông lên kéo Tri u Di p v n còn ang nh ánh ti p, khóc và hét l n: “C u iên r i à! C u làm gì v y! Ng ị nói thích c u y là t

ch có ph i c u y ầu! K c là c u y sai, nh ng yêu ng ị khác có ki m soát c mình ầu!”.

“Yêu! Các ng ị nói ầu là tình yêu ? Các ng ị hãy nhìn Ph ng H i xem, các ng ị b o ầu là tình yêu ? Các ng ị yêu ích k quá! Coi th ng ng ị khác quá!”. M t Tri u Di p hoe, nh ng v n không n h t tay Lâm Gia M t ra, c u ph n n móc t trong túi ra m t m ng th ch cao ã ng vàng, ầu là v t k ni m trong tr n u l t vào tr n chung k t cúp Nike khi c u b g y tay, trên ó có tên c a t t c b n h và m i tình c m chân thành c a nh ng n m tháng ó. Tri u Di p run r y gi m ng th ch cao ra tr c m t c nhóm, r ng r ng n c m t nói: “ áng l ầu là cái tôi nh gi su t ị, hi n t i m.ki p tôi nhìn mà th y kinh t m! cho nó ị i nhà ma thôi!”.

M ng th ch cao l u gi bao k ni m c a b n h b ném m nh xu ng t, trong tích t c ó, t t c b n h u nh m h t m t l i, không ai n lòng nhìn k ni m p n m x a bi n thành m nh v n.

M t h i im l ng kéo dài khi n trái tim h tê tái n t t nh, Ph ng H i b t u nôn khan, Ki u Khiên n cô và nhìn ám b n tàn t b ng ánh m t bi ph n r i g m lên: “T t c có thôi ngay ị không! nh gi trò gì h ? Gi i tán? Cút h t! Các ng ị hãy nhìn xem! Tôi là Ki u Nhiên! ầu là Ph ng H i! Tr n T m! Tri u Di p! Gia M t! B n mình là b n bè không r i nhau m t b c h i c p ba! Không ph i là k thù! T i sao l i th này! M i ng ị quên h t nh ng n m tháng ó r i ! Quên h t nh ng tháng ngày tàn ng p ni m vui, vô lo vô ngh r i ? Các ông không th làm nh v y... Không th làm nh v y c...”

R i Ki u Nhiên b t khóc, t t c b n h u khóc, Ph ng H i ng ngác nhìn Tr n T m, khóc không còn ra h i.

Kiêu Nhiên t t cô d y r i móc ra 300 t a cho Tr n T m nói: “Ông x lí chi n tr ng ị, tôi a Ph ng H i ra ngoài cho thoáng”.

Ki u Nhiên đ i Ph ng H i ra kh i nhà hàng, Ph ng H i v a khóc v a nôn, u óc ã không còn t nh táo n a. Ki u Nhiên c ng không ng ị b n, b cô qua ng, n qu y t p hóa nh mua gi y n và chai n c khoáng, lau chùi cho cô. Ph ng H i không ng d y c, ành ng ị bên v ng d a vào Ki u Nhiên, v a n c n khóc v a nói: “C u nói i... t i sao Gia M t l i thích Tr n T m... t thân v i c u y nh t... hôm ti n Tô Kh i đ i tr i m a, t nhìn th y c u y m t mình ng trên sân ga mà lòng th y bu n vô cùng, t th m c u chúc cho c u y tìm c m t ng ị yêu t t... thích không có gì là sai c ... nh ng t i sao c u y l i thích Tr n T m h ?”.

“Thôi ng nói n a Ph ng H i , b n mình ng nói n a nhé...”. Ki u Nhiên r ng r ng n c m t ôm ch t cô vào lòng nói: “Hãy quên h t ị, hãy coi ó là gi c m thôi”.

“Làm sao mà quên c ch ? Quên h t nh ng ngày tháng ó ? T ti c l m... Tr n T m t t v i t nh v y... Nh ng lúc không có ai ý n t , c u y luôn n nói chuy n v i t , t s ng khép mình, không có gì n i b t, nh ng c u y l i b o t t t, nói thích t ... Hàng ngày c u y u g i i n tho i cho t , t ng t con g u bông, bên trên còn có m t viên s i ghi tên c a c u y! À, b n t còn ã t ng mua nh n n a, m i ng i m t chi c, ch có 18 t thôi, hi n gi t v n còn eo, c u i chút t cho c u xem... , t quên nhà r i, không tìm th y... c u b o b n t ã t ng yêu nhau nh v y, làm sao t có th quên... t không bao gi mu n quên...”

“Không mu n quên h ? Không sao c , c u c quên i, t nh h c u. C u hãy s ng m t cu c s ng th t vui v khi không có c u y, t s nh h c u, nh chuy n c a hai a c u...”. Ki u Nhiên kéo bàn tay ang l ngoài c a cô vào lòng mình.

Ph ng H i l c u nói: “C u th nói xem t i sao c u y l i không thích t n a? Có ph i t không ra gì hay không? Nh ng t có bao gi gây phi n hà cho c u y âu... T th c s r t thích c u y... Sau khi bi t chuy n v Th m H i u ng, t r t mu n h i c u y, nh ng s c u y ngh t là k r c r i, a nghi, nên t ã c ch u... Sau ó b n h hát v i nhau r i t m i h i c u y... C u y b o thích Th m H i u ng... Lúc ó t bu n vô cùng... Rõ ràng là Tr n T m nói s yêu t su t i, c u y còn b o t i t s l y nhau, sinh con, i ch , gi t gi , n u n... À úng r i, còn mu n nh c u là phù r , Lâm Gia M t làm phù dâu... Nh ng m i c ba n m mà c u y ã thay lòng i d . Sao m i ng i u thay i h t r i? Bài hát mà Tr n T m hát v i Th m H i u ng là bài c u y v i t t ng t ... N m tháng v i vĩa... t hát cho c u nghe nhé “Bóng cây đ i ánh tr ng th p thoáng ã lâu, cô gái trong chi c váy tr ng tinh khôi ã i qua con ng này bao nhiêu l n, đ i ánh tà đ ng ã bao l n tôi nhìn vào m t em, em có bao nhiêu i u nu i ti c mà luôn yêu th m...”.

Ph ng H i ng i trong lòng Ki u Nhiên hát h t bài N m tháng v i vĩa, khuôn m t hai ng i u t m n c m t, không bi t n c m t ai ã làm t m t ai.

Bên kia Tri u Di p và Tr n T m c ng đi u Lâm Gia M t lo ng cho ng i ra, lúc xu ng b c tam c p, Lâm Gia M t l ng l rút tay ra kh i tay Tr n T m, đ a h n vào ng i Tri u Di p. Tr n T m bu n bã nhìn cô r i sang ng.

Lâm Gia M t và Tri u Di p ng i v ng bên này, cô nhìn theo bóng Tr n T m, m t hoe nói:

“Tri u Di p... t xin l i. T bi t c u s bu n nh ng t v n nói v i c u r ng t thích Tr n T m... C u nói úng, t là m t k ích k , t Tô Kh i n Tr n T m, t thích ng i ta nh ng ch a bao gi t mình vào a v c a ng i khác xem ng i ta ngh gì... Th nên t ã không có c tình yêu, áng i t , t ...”.

“ ờng nói n a Gia M t!”. Tri u Di p b t mi ng cô nói: “T t quá, v a nãy t không nên nói c u nh v y. T ghen, không ch ghen mà t còn th y m c... Nh ng Gia M t , t không trách c u, t c ng không th trách c u, thích ai là vi c không th mi n c ng, t ng ng n nên không hi u i u này, t c ng không có s chu n b tr c v tinh th n và kiên nh n ch u ng s au kh này... T bi t c u không thích t , cho dù t n l c n âu c u u không thích t ... T không mong ch gì c , c u cho t n m tay c u m t lát c không? Gi ng nh l n tr c i ch i Thanh Long Hi p, ch m t lát thôi...”

Lâm Gia M t v a khóc v a c m tay Tri u Di p, Tri u Di p n m ch t tay cô b ng hai tay và nói: “Th c ra r t nhi u ng ị thích t , con gái trong tr ng t h c ur t thích xem t ch i bóng, l n này t v t s không thích c u n a âu, c u ng có h i h n nhé!”.

“ ...”. Lâm Gia M t qu t má nói: “T c ng không còn c h i h i h n n a”.

“C u bi t không, bây gi c n m tay c u t l i nh hôm t t nghi p b n mình n m tay nhau đ i g c cây, th c ra h i ó t c tình ng c nh c u, ch vì mu n tìm c h i n m tay c u... Haizz, sao mà t ngh xa xôi v y, m i ch có n a n m trôi qua mà c nh chuy n t ki p tr c y”.

“Vì... b n mình u không th quay tr l i ngày x a c n a...”. Lâm Gia M t nh m m t l i và nói m t cách au kh .

Tr n T m sang ng và n tr c m t Ph ng H i, r i c u ng i xu ng n m tay Ph ng H i nói: “Ph ng H i, em ng khóc n a, m t s ... nh n h t y...”.

Ch a nói h t câu c u ã b t khóc tr c, Ph ng H i càng khóc đ đ i h n, cô n m ch t tay Tr n T m nói: “Tr n T m, b n mình ng chia tay nhau c không anh? Em có i u gì ch a c, em s s a h t, c không anh? Anh nói là mu n có em i theo su t cu c i mà? N u anh không yêu em n a thì em làm sao theo c anh n h t i...”.

“Ph ng H i, em ng nói nh v y, anh au kh , vô cùng au kh ...”. Tr n T m áp tay cô vào m t mình nói.

“Không c úng không? V n không c úng không anh?”. Ph ng H i nhìn c u b ng ánh m t tuy t v ng h i.

“Anh th ng em, không mu n xa em, em là ng ị mà ki p này anh không bao gi có th quên, anh th c s mu n móc c tim mình ra cho em xem! Ngày ngày anh u mu n c nghe th y ti ng em, ch khi bi t em n ngon ng yên, anh m i có th yên tâm... Ph ng H i, hãy h a v i anh, sau này hãy cho anh luôn c tìm th y em, bi t em s ng v n n c không?”. Tr n T m l i g n thêm m t b c nh s cô ch y m t.

“Nh ị ng anh v n không còn thích em n a... dù em có c u xin anh, anh v n không thích em n a!”. Ph ị ng H ị rút ph ị t tay mình kh ị tay Tr n T m và nói l n: “Không thích em thì ị ị, anh ị ị!”.

Sau ó b t lu n Tr n T m nói th ị nào, Ph ị ng H ị ch v a khóc v a b t c u ra ch ị khác. Th y Ph ị ng H ị không còn làm ch ị c b n thân, Ki u Nhiên v ị ôm ch ị t cô, c u khua tay ra hi u cho Tr n T m không nên ị ị n a.

Tr n T m chán n n quay v ị bên kia ị ng, c u ị ng tr ị c m t Lâm Gia M t và Tri u Di p r ị cúi ng ị ị xu ị ng nói: “Các c u sang khuyên Ph ị ng H ị ị c không? C u y ch ị khóc thôi, tr ị l nh th ị này, c u y s ị không ch u n ị...”.

“Ông ị ng nói ị u này tr ị c m t Gia M t ị c không? Ông bi t rõ là c u y thích ông! Gia M t c ị ng là con gái! C u y c ị ng bu n l m ch ị!”. Tri u Di p nghe th y v y li n b c b ị ị ng lên ị ch t v ị Tr n T m.

“Gia M t, t ị có l ị v ị c u, nh ị ng t ị xin c u hãy sang khuyên Ph ị ng H ị... C u y khóc mãi, t ị nói gì c ị ng không ch u nghe, c ị ti p t c th ị này thì c u y qu m t...” Tr n T m không ị m x a gì ị nh ị ng l ị c a Tri u Di p, ti p t c r ị ng r ị ng n ị c m t n n Lâm Gia M t.

“Tr n T m, c u không c ị n ph ị xin l ị t , t ị cam tâm tình nguy n, có l ị úng là t ị không nên thích c u... Nh ị ng ch ị có c u m ị khuyên ị c Ph ị ng H ị, t ị hay Tri u Di p nói ị u không ị n thua... T ị ã làm c u y b t n th ị ng, nh ị ng v t th ị ng chí m ị ng c a Ph ị ng H ị là do c u gây ra”. Lâm Gia M t ch v ị vào tim mình nói.

Không còn cách nào khác, Tr n T m ị ành quay sang bên kia, ị n gi a ị ng c u li n d ị ng l ị, cho dù là ị bên nào, d ị ng nh ị c u ị u không th ị l ị g n. ị t nhiên c u s c nh ị r a l ị th ị c a mình ngày tr ị c v ị Ph ị ng H ị, h ị ó c u m t m c th ị r ị ng n u b r ị c ô, c u s b chúng b n xa lánh, ng ị ị thân ru ị ng b , gi ị nhìn Ph ị ng H ị ang khóc nh ị xé nát tâm can, r ị nhìn Lâm Gia M t v ị ánh m t vô h n sau l ị ng, Tr n T m c ị m th y th ị t úng ý tr ị.

Không khí t t v n còn v ị ng v n ị u ị y, ị ị ng ị màu gi ị ng kh p n ị, con ị ng nh ị t a nh ị chân tr ị ị góc b , Tr n T m ị ng gi a ị ng ph ị xe c ị nh n nh p qua l ị và b t khóc.

9

Hôm ó gi ị ng c o ị nh n 12 gi , c ị nhóm m ị ai v ị nhà n y. Ki u Nhiên a Ph ị ng H ị v , Tri u Di p ị Lâm Gia M t v , tr ị c khi v , c ị hai bên u không bi t ph ị ị nói gì v ị Tr n T m, Tr n T m li n v y tay r ị quay ị u ị v ị phía màn ị ị.

Ngoài này b n h cãi nhau không ầu vào ầu, nhà c ng không c yên n. Bà T Y n Tân không tìm c Ph ng H i, càng ngh càng s t m t, cu i cùng không ch u c n a l i n g i i n cho bà Tr ng Hi u Hoa, nghe nói Tr n T m c ng ch a v , lúc ó m i yên tâm h n m t chút, nh ng r i l i lo sang chuy n khác. Con cái l n c r i, ai mà bi t có làm chuy n gì d i d t không? Hai bà m càng nói càng t ng t ng ra nh ng chuy n không ầu vào ầu, càng nói càng b c nhau h n, bên này nói ng Tr n T m su t ngày g i i n sang nhà tôi, bên kia nói ng Ph ng H i th nh tho ng l i vi t th tình gì ó, cu i cùng c hai ba m cúp máy trong s b c b i.

V a v n nhà, Tr n T m li n b m g i ra phòng khách, bà Tr ng Hi u Hoa cau mày h i:

“Con i ầu v y? Sao v mu n th ? Sao không g i i n báo v nhà m t tí ng, g i đi ng c ng không nh c máy, có bi t m s t m t th nào không?”.

“Con ã nói v i m r i mà, Ki u Nhiên v n c, m y a con t t p n u ng, nhà hàng nào nh v y, làm sao nghe th y chuông đi ng c”. Tr n T m u ng khá nhi u, ra ngoài g p gió nên u h i au, c u n m v t ra gh sofa nói.

Bà Tr ng Hi u Hoa li n rút cho c u m t c c n c và bê n nói: “ n c m thì c vi c n, u ng nhi u r u th làm gì?”.

“Haizz, b n con l n r i mà, u ng chút c ng có sao ầu”. Tr n T m ón l y c c n c nói.

“Có sao ầu? i ch i v i con gái còn u ng r u! M ch s mày u ng ra chuy n gì thôi! Mày l n r i m c ng không mu n nói nhi u, nh ng làm vi c gì c ng ph i suy ngh cho k , có nh ng chuy n làm là ph i ch u trách nhi m y con , không c nông n i ầu, n lúc ó ng i ta n nhà b t v y! L i còn nói n ng r t ch i tai n a ch !”. Nh l i gi ng bà T Y n Tân lúc nầy, bà Tr ng Hi u Hoa càng nói càng t c: “Cái con bé Ph ng H i c ng hay th t y, nhìn trông chín ch n nh th mà sao l i b ng b t quá?”.

“M nói linh tinh gì v y? B n con ch n c m v i nhau thôi mà, có chuy n gì ầu?”. Tr n T m c ng ang b c, nghe m nói ch ng tai nh v y li n cãi l i.

“Sao c ? M nó g i i n tho i n nhà mình ó! R t cu c là chúng mày nh làm gì ch ? L p 12 ã không h c hành t t , cu i cùng thi vào tr ng W còn không bi t chú ý cách c x c a mình, k c là yêu ng thì c ng không có ai nh chúng mày, ng i l n ph i lo l ng!”.

“Thôi thôi, con bi t ph i làm th nào mà m ! H i l p 12, n u ng i l n không can thi p lung tung thì b n con c ng không n m c ph i th này!”.

“Thôi thôi là th nào! B n mày làm sao v y! L nào cha m không c d y d con cái ? Mày ã lông cánh nên bi t cãi m r i!”.

“Con âu dám cãi! Thôi con bu n ng r i, con i ng ây!”.

Tr n T m b c b i ng d y, không m x a gì n nh ng l i phần nản c a bà Tr ng Hi u Hoa n a mà quay v phòng, khóa trái c a l i. C u nhìn th y có tin nh n c a Th m Hi u ng trong máy tính, mu n g i i n tho i cho cô, nh ng không hi u th nào mà l i b m s g i n nhà Ph ng H i. M y con s này c u ã thu c lâu, trong bóng t i cho dù không nhìn th y bàn phím nh ng v n b m c mà không sai s nào, n khi c u tr v v i th c t i thì Ph ng H i u bên kia ã nh c máy.

Bên kia bình th n “a lô” m t ti ng, Tr n T m s ng ng i, ã lâu r i c u không g i i n cho Ph ng H i, vì sau khi chia tay, k c c u có g i thì c ng b Ph ng H i t t máy, hôm nay gi a lúc vô tình g i nh m nh th này, t nhiên nghe th y gi ng cô, Tr n T m có c m giác nh hai ng i hai th gi i khác nhau.

“A lô... Anh...”. Tr n T m ng p ng ng nói.

u bên kia l i im l ng tr l i, Tr n T m nh m m t l i, t ng r ng i n tho i l i b cúp máy, nh ng m t h i lâu không có ti ng tút tút v ng l i, c u l i “a lô” thêm ti ng n a, u bên kia m i áp nh “vâng”.

S thay i nh này khi n Tr n T m m ng vô cùng, c u l p b p nói: “T i m em có nói gì em không? Hình nh m em có g i i n tho i cho m anh. Em còn nôn không? Em rót ít n c nóng mà u ng, ng c m. Ngày mai s khó ch u h n y, ng d y u au l m”.

Nghe Tr n T m nói v y, Ph ng H i l i b t u khóc. Th c ra trái tim cô m m y u h n nhi u so v i nh ng gì cô nói, Ph ng H i r t mong Tr n T m quay l i v i cô, cho dù không còn yêu cô nh tr c n a, nh ng ch c n c bên nhau là . Nh ng cô l i s nghe th y câu tr l i tuy t tình t phía Tr n T m, dù gì thì gi a h ã có thêm Th m Hi u ng, th nh tho ng nhìn th y cô b n xinh p, tính tình sôi n i ó sần tr ng, Ph ng H i l i c m th y t i h , th nên cô luôn tìm cách tránh m t Tr n T m, không g p c u, không nói chuy n v i c u, không nghe m i thông tin v c u. Nh ng cú i n tho i này ã phá v b c t ng ng n cách trong trái tim cô, n c m t, s k , n i bu n, s ph n n và c tình yêu, u hòa vào làm m t và tuôn trào nh su i. Tr n T m nh ang ng tr c m t cô, ph i khóc vì cô, b ánh vì cô, th m chí ã n m tay cô. Trong tích t c nhi t t làn da quen thu c truy n sang, Ph ng H i ã khu t ph c, vì ó chính là chút h i m mà cô ang mong ch .

Sau khi tình yêu và tình b ỡ ã tan v ỡ thành tr ỡ m m nh, Ph ị ng H ị không th ị t ị ch ị i thêm l ị n n a con ng ị i mà cô v ị n còn yêu da di t ị và khát khao mãnh l ị t.

“C ị m n anh...”. Ph ị ng H ị c ị g ị ng kìm ch ị t ị ng khóc nói.

“Không có gì”. Câu nói khách sáo khi n Tr n T m bu ị n vô cùng.

“Sao anh l ị g ị i n cho em?”.

“Anh quen r ị i...”.

“Vâng, th ị nh ị”.

“ ”.

“Bye bye”.

“Bye bye”.

Cu ị i cùng, cu ị c nói chuy ị n ng ị n ng ị i ã bi ị n thành t ị ng tút tút trong ị n tho ị i c hai ị u, Ph ị ng H ị g ị c xu ị ng gi ị ng khóc n c n ị .

G ị i n tho ị i có th ị tr ị thành thói quen, ch ị m sóc có th ị tr ị thành thói quen, quan tâm có th ị tr ị thành thói quen, h ị i th ị m có th ị tr ị thành thói quen, tuy nhiên, tình yêu mãi mãi không th ị tr ị thành thói quen.

T ị ó tr ị i, th ị nh tho ị ng Tr n T m và Ph ị ng H ị v ị n liên h ị v ị nhau, nh ị ng c ị ng ch ị là nh ị n tin h ị c g ị i n h ị i th ị m g ị ó, nh ị ng ị v ị h ị , m c dù g ị hai tâm tr ị ng khác nhau, nh ị ng c ị ng ị u r t chân thành.

Và mùa ị ông n m ó, cu ị c s ị ng tình c m c a Tr n T m l ị x y ra m t chuy ị n quan tr ị ng, c u và Th m Hi u ị ng ã làm chuy ị n ó.

Sau khi t ị n Ki u Nhiên, Tr n T m không ị i âu nhi u, hai ngày tr ị c khi vào h c, Th m Hi u ị ng g ị i n tho ị i cho c u, hai ng ị i không ngh ị c ra ch ị nào ị i ch ị i, nhà Tr n T m không có ai, nên c u ã g ị i cô ị n, nh ị g p r i s ị bàn sau.

Chuy ị n x y ra ngoài d ị oán nh ị ng c ị ng không có gì b t ng ị , t ị cái ô m ị n n h ị n, t ị vu t ve ị n n m v t ra gi ị ng, t ị c ị i qu n áo ị n làm tình, t t c u đi n ra h t s c t nhiên. C hai ị u là l ị n u tiên, khó tránh kh ị i s ị h p t p, v ị ng v ị , nh ị ng h ị ã hi ị n dâng cho nhau t t c mà không gi ị l ị gì.

Sau khi xong chuy ị n, Th m Hi u ị ng không khóc, cô d a vào ng ị i Tr n T m nói: “ ị y là l ị n u tiên trong ị i em”.

Tr n T m g t ị u nói: “Anh c ị ng v y”.

Th m Hi u ị ng nhìn c u ch ị m chú: “Em còn zin nh ị”.

Tr n T m ôm ch t cô nói: “Anh c ng không ph i là hàng đ m”.

Th m Hi u ng li n véo vào th t l ng c u m t cái nói: “Anh ch ng lãng m n gì c ”.

“Ch ng l anh l i khóc và b t em ph i có trách nhi m à?”. Tr n T m n m ch t tay cô nói.

“Ch sao, t t nh t là ph i kéo ng qu n em sau khi em m c qu n áo xong, nh t quy t không cho em v , b t em ph i h a, h a m t ki p ch a c, ít nh t ph i ba ki p, th r ng sinh làm ng i c a em, ch t làm ma c a em”. Th m Hi u ng c i khúc khích nói.

Tr n T m tr mình è lên ng i cô, gi v nghi n r ng ken kết nói: “Xem ra em v n còn dai s c l m! Anh s b t em ph i có trách nhi m l n n a v i anh y!”.

Th m Hi u ng ng i ngừng nói: “Không c, au l m...”.

“Sao v a nãy em không nói gì?”. Tr n T m hôn nh cô m t cái nói.

“Vì em mu n th ”. Th m Hi u ng ng ng u lên nói.

“Anh yêu em”. Tr n T m ôm ch t cô thì th m.

“Trong sách nói r ng sau khi làm tình, ng i àn ông nói anh yêu em là câu nói gi t o nh t”. Th m Hi u ng nhìn lên tr n nhà nói.

“Anh s có trách nhi m v i em”.

“Câu này là câu nói gi t o th hai”.

“Sách do th ng nào vi t v y!”.

“Quan tâm gì n chuy n ó! K c là gi t o thì anh có gi t o mãi mãi c không?”. Th m Hi u ng quàng tay lên c c u h i.

“... c”. Tr n T m l i th y bu n bu n trong lòng, c u bi t th c ra là Th m Hi u ng mu n nghe c u nói nh ng i u này, nh ng c u l i không th th t ra thành l i, sau khi chia tay v i Ph ng H i, c u không mu n nói n t mãi mãi n a.

Sau ó tôi có h i Tr n T m, h i c u và Ph ng H i ã t ng làm chuy n ó hay ch a.

Tr n T m tr l i ch a, m c dù có vô s c h i, c ng ã t ng thân m t n m c g n nh s p v t quá gi i h n, nh ng l i không i n b c cu i cùng. Tr c ó là do còn tr nên không dám, sau ó là do không có u óc nào. Tr n T m có cách lí gi i khá c áo v tình đ c và tình yêu, c u nói r ng n u c u và Ph ng H i ã t ng làm chuy n ó thì có l b n h s không chia tay nhau và

n u c u và Th m Hi u ng không làm chuy n ó thì có l b n h c ng s không chia tay. Tóm l i là b n h yêu nhau r t mãnh li t nh ng l i gi gìn cho nhau n giây phút cu i cùng, chính vì th c u ã k t lu n r ng, s c i m trong chuy n ó c a gi i tr sinh sau th p k 80 r t áng b lên án. úng là chúng tôi c ti p xúc v i chuy n ó s m h n, nh ng khi lâm tr n thì có khi c ng ch nh cha m th i Cách m ng v n hóa lên r ng xu ng bi n, không n m c c i m nh M , Nh t B n.

Hai a thu d n gi ng chi u, Tr n T m ôm t m ga tr i gi ng vào nhà v sinh gi t, Th m Hi u ng ng ng ngừng d a vào c a nói: “Hay thôi... ng gi t n a, t ng em em làm k ni m”.

“Cái ga to th này em c m ki u gì? M anh k tính l m, thi u m t t m ga ch c ch n s ta h i anh. H n n a, anh c ng mu n gi làm k ni m!”. Tr n T m c i nói.

“Anh gi k ni m làm gì...”. Th m Hi u ng b ng m t h i.

“Haizz, thôi, bây gi v t ch ng không còn n a, b n mình gi trong tim v y”. Tr n T m gi t m ga b ng s i cotton ã ng m n c ra, d i ánh n ng, t m ga nhìn r t m ng, không còn phát hi n ra d u v t gì.

“ i thôi, b n mình còn ph i i mua thu c n a”. Tr n T m ph i xong t m ga tr i gi ng li n nói: “Em có bi t lo i thu c ó... tên là gì không”.

“Làm sao em bi t c”. Th m Hi u ng cúi u nói lí nhí.

“Qu ng C ng th ng xuyên nói v i anh, anh c ng không ý, anh gi i n tho i h i Tôn ào, ch c ch n c u y bi t”.

Tr n T m gi i n tho i cho Tôn ào, u bên kia c i nói trêu tr c c u h i lâu, m t bao nhiêu th i gian m i nói ra c cái tên viên tránh thai kh n c p, còn b t t i Tr n T m ph i a Th m Hi u ng n n c m v i m i ng i cho b ng c.

Tr n T m mua m t h p thu c tránh thai kh n c p c a hàng chuyên bán dành cho ng i l n g n nhà, ngoài thu c ra còn mua m t h p bao cao su và nhét vào túi, c u ph i b m b ng vào mua, c c m th y có gì ó ng i ngừng. Th m Hi u ng ng bên kia ngr t xa i c u, lúc Tr n T m i ra, hai a còn i cách nhau m t o n nh không h quen bi tr i m i r vào m t góc ng và d ng l i, th m th t m h p thu c ra c k h ng d n.

“Hai viên... còn ph i u ng cách nhau n a, r c r i th t”. Th m Hi u ng n m ch t v thu c trong lòng bàn tay nói.

“N c ây em u ng i!”. Tr n T m v n n p chai n c khoáng ra và a cho cô.

“V i gì anh, trong 72 ti ng ng h u c mà”. Th m Hi u ng háy m t nhìn c u.

“Không c, anh không yên tâm, nh n tr ng h p c a D ng Tinh là anh l i th y bu n, anh s em c ng...”. Tr n T m l c u nói.

Th m Hi u ng c ng gi t th t, l y m t viên thu c ra u ng r i cau mày nói: “Em th y ch ng công b ng chút nào. T i sao ch có con gái ph i u ng thu c, àn ông thì ch ng sao! áng l thu c này ph i thi t k cho c nam và n , àn ông u ng viên c a àn ông, àn bà u ng viên c a àn bà, nh th còn t m c!”.

“Nói linh tinh nào! àn ông có mang b u âu mà ph i u ng!”. Tr n T m c i nói.

“V v n, không có àn ông các anh thì ph n mang b u c không? Anh t ng t t c u là bà N Oa à!”. Th m Hi u ng tr n m t nhìn c u nói: “Em bi t r i, àn ông u là b n n xong nhanh nhanh chóng chóng cu n gói ra v , ch ng ai là t t c !”.

“Sao l i nói nh th c! Gì mà em h n i th , ch ng khác gì thánh n Jeanne d’Arc⁽²⁾ Anh ã i âu! Anh còn mu n n n a y!”. Tr n T m kéo tay Th m Hi u ng r i nói: “ i thôi, ám Tôn ào ang i c m b n mình y”.

Th m Hi u ng kh giãy ra nh ng v n theo c u lên xe.

Tôn ào và ng H i B ng ã n t s m, D ng Tinh thoái thác có vi c không n, Ngô ình ình và Tr n T m, Th m Hi u ng, ng i n tr c, k n sau, Th m Hi u ng sôi n i h n Ph ng H i, v a b c vào c a, hai cô gái ã nói chuy n v i nhau, nói vào t n phòng trong. B n h ã bi t chuy n Tr n T m và Ph ng H i chia tay nhau t lâu, Tôn ào không th hi n thái gì, ng H i B ng l i khá ng tình, ch có Ngô ình ình là than th ôi chút, nh ng khi g p Th m Hi u ng, cô c ng không nói thêm gì n a, m t cô gái nh Th m Hi u ng, ch c không có chàng trai nào là không quý.

Tôn ào r t hi u ý nên ã g i m t a b u d c xào, Tr n T m và Th m Hi u ng b trêu m t tía tai, sau ó Tr n T m c ng không ng i ngừng n a, t a b u d c ra tr c m t mình và Th m Hi u ng nói: “Món này ai dùng ng i y n, trên bàn này ch có hai a mình là c n, các ông không c ng vào âu y”.

Ngô ình ình nh gi i vây cho Th m Hi u ng nh ng Th m Hi u ng không ng i ng n mà n luôn, cô và Tr n T m c m tay nhau, Tr n T m ghé sát vào tai cô nói: “Tay anh h i run...”.

Th m Hi u ng li n c i nói: “Em c ng v y”.

C b n vui v n xong b a c m, Tr n T m r t vui, lâu l m r i không c t t p tho i mái nh th này v i ám b n thân h i nh , n xong c b n l i i ch i bi-a, sau ó c u m i a Th m Hi u ng v nhà. ã là h n 10 gi t i nên xe bus c ng v ng, Th m Hi u ng ng i trên ùi Tr n T m hát khe kh bài N m tháng v i vĩa, Tr n T m nhìn ra ngoài c a s , ngã t xe v a ch y qua vô cùng quen thu c, c u ã t ng nhi u l n a Ph ng H i v trên con ng này, ch có i u nhà cô và nhà Th m Hi u ng hai h ng khác nhau, m t nhà n m phía òng, m t nhà n m phía Tây, xe r sang ng khác, d n d n b l i ngã t ó phía sau l ng.

Mùa xuân n m 2002 ã n, mang theo mùi hoa inh h ng n ng nân. Sinh viên nh p h c n m 2001 c ng b t u bi ng d n, sáng không còn i h c s m chi m ch ng i, tr a c ng không v i v i vàng vàng n nhà n n c m n a, t t c u ã bình th n h n, cu c s ng v n ngày ngày trôi qua.

Ngoài vi c i h c, hàng ngày Ph ng H i ch loanh quanh kí túc xá gi t th i gian, Ti t San ã b c u b n h c l p bên c nh tán , ngày nào c ng h n hò i ch i không phòng, L u Vân Vi ã c th ng quan trong h i sinh viên, t cán s bi n thành y viên, b n t i m t t i m i, Lí Kì nhà g n, th ng xuyên v nhà gi i n tho i ng dài cho anh ng i yêu, th nên ban ngày g n nh ch có Ph ng H i phòng m t mình, t do tho i mái. Tr n T m và cô v n th nh tho ng liên h v i nhau. Trong i n tho i, Ph ng H i gi r t nhi u tin nh n c a c u, nh ng h u nh ch h i “em ang làm gì v y?” ho c “d o này em th nào”. Hôm th ch ch a c hai m i tin nh n, Ph ng H i v n l ng l không bi t nên xóa tin “em ang làm gì v y?” c a tháng 3 hay “em ang làm gì v y?” c a tháng 4. Sau ó cô quy t nh ghi ra s , ghi rõ th i gian và ngày tháng, nhìn ba b n ch ng n h n c dòng ghi ngày tháng trong s , Ph ng H i c m th y trái tim nh b ai trói ch t, au n.

Ph ng H i luôn i âu m t lúc trong hai ti t h c c a chi u th ba hàng tu n, m i phút ngh gi a gi , cô luôn ch y lên t ng ba, qua c a s hành lang cô có th nhìn th y Tr n T m i h c môn t ch n v i Th m Hi u ng, hai ng i luôn i cùng nhau, vòng qua tòa nhà ng tr c r i n ây, phía d i có m t b i hoa inh h ng, th nh tho ng Th m Hi u ng còn d ng l i ng t m y bông, m i l n nh v y, Tr n T m u n m t n c i chi u chu ng, r t quen thu c và c ng r t xa l .

kho ng cách mà mình t cho là an toàn, Ph ng H i ng nhìn nh ng c ch âu y m c a h . Hành vi nhìn tr m kh s này l i khi n cô không th làm ch c mình, l n nào nhìn th y c ng c m th y vô cùng kh tâm, nh ng c ng v n mu n lên ngó. Có l là do cô v n yêu n c i ó c a Tr n T m, vì cô ã t ng c t n h ng nó, bi t nó cu n hút n nh ng nào.

T i n Ph ng H i còn th ng xuyên gi i n tho i n kí túc xá và nhà Tr n T m, k c là máy b n c ng v n mu n nghe m t lát, n u i n tho i

chuông cô s ếp cúp máy ngay. M c dù không nói chuyện v i nhau qua i n tho i, nh ng Ph ị ng H i v n t ị ng t ị ng v ị cu c s ị ng c a c u, có ph ị ị ang g ị i n cho Th m H i u ị ng hay không, có ph ị ị ang nói chuyện v i b n bè trong phòng hay ra quán Internet r ị không, ho c ị ang làm nh ị ng chuyện mà cô không th ị bi t ị c n a. Cô th ị ng xuyên g ị i n tho i, nh ng m t t m th 20 t ị mà cô dùng ị n n m 2003 v n ch ị a dùng h t.

Tôi ngh ị ch c ch n quá trình này là vô cùng ị au kh ị , nh ng trong s ị au kh ị ó, Ph ị ng H i v n ch ị ng t ị c r ị ng cô v n ị ang yêu và yêu m t cách tuy t v ng.

Trái ng ị c v i Ph ị ng H i, th ị gian ó Tr n T m s ị ng r t vui v ị , bên Th m H i u ị ng, Tr n T m r t h ị nh phúc, cùng ị n, cùng ị h c, cùng ị ch ị , cùng ra ngoài thuê phòng. B n h ị th ị ng thu đ n h t ị c tr ị c, mang theo kh n m t, gi y v ị sinh, s a r a m t, bàn ch ị ị ánh r ị ng, Th m H i u ị ng là ng ị i a s ch s ị , còn òi mang theo m t t m ch n ị tr ị trên gi ị ng c a nhà tr ị . Cô là ng ị i thích s ị di n, không ch u mang nh ị ng ị c này t ị phòng mình ị , th ị nên ành ph ị Tr n T m mang. T ị ng Ninh là k ị ranh ma, v a nhìn là bi t c u b n ị ang có ý ị nh gì, l n nào c ị ng h i v i v ị quan tâm “mang ch n ị làm gì v y?”, Tr n T m l i n nghi n r ị ng nói, “mang v ị nhà gi t!”. T ị ó tr ị i, m i khi c u ra ngoài, m i ng ị i u t m t m kháo nhau r ị ng c u ta ị gi t ch n r ị .

ị ng ị cho tho i mái, Tr n T m ị ã mua h n m t ch ị c ba lô leo núi, chu n b ị c ị ng n l l gi ị m i xu ng, c u và Th m H i u ị ng th ị ng h ị ng p nhau ị m t ng ị ba nh ị g n tr ị ng, b n h ị ng ị i cùng nhau v ị s ị g p b n bè.

G n nh b n h ị ã ị nh t các quán tr ị quanh tr ị ng, úng là m i n i ch ị i m t s ị ng, th ị khôn ngoan ph ị i có ba hang. Nh ị ng r ị b n h ị v n b Qu ị ng C ị ng b t g p, ch ị y u là do sinh viên ị ã ã ranh ma ị n m c có N hang, th ị ng xuyên ra ngoài ho t ị ng, slogan là s ị có m t ki u h p v i b n, Tr n T m ngh ị r ị ng s ị m mu n gì c ị ng có ngày ch ị m trán v ị c u ta. Lúc ó Qu ị ng C ị ng nháy m t r t hi u ý r ị v y tay v ị c u, sau ó t ị giác ị vào l y phòng tr ị c. Nh ị ng th t không may là b n h ị l i c ị nh phòng nhau, n a êm t ị ng cách âm không t t, âm thanh ó khi n Tr n T m và Th m H i u ị ng vô cùng ng ị ngùng.

Tr n T m nói v i tôi r ị ng n u không tính ị n kho n am mê s c đ c thì Qu ị ng C ị ng là ng ị i khá n, nh ị ng tính c ị kho n này vào thì ch ị ng khác gì ch ị c bao cao su b ị i. Tôi c ị i và nói r ị ng ông c ị ng ị u có ị n gi n, gi ị ng nh l i MC nào ó ã t ị ng nói, xuân s c không ph ị t ị nhiên mà có, mà ph ị i ôm s ị ng vắc ị n lao ị ng m i có.

N u mùa xuân n m ó c ị th ị trôi qua thì có l ị không còn chuyện gì n a, yêu thì c ị ng yêu r ị , quên thì c ị ng quên r ị .

Tuy nhiên, b n h u ã nh m.

Tr i v a chuy n m, Th m Hi u ng c ng b n r n h n lên, câu l c b k ch nói c a tr ng chu n b t ch c m t ch ng trình bi u di n, v i vai trò là l c l ng ch l c, Th m Hi u ng c giao nhi m v t biên t di n ti t m c m màn. Cô v n là ng i ham ch i nên ng ý ngay, nh ng khi b t tay vào m i th y r c r i, i h c g n nh không nghe gi ng, ch mi t mài vi t k ch b n, còn kéo c Tr n T m vào ph nh c cho ti t m c.

Tr c s hào h ng c a Th m Hi u ng, Tr n T m ã ng h r t nhi t tình, làm anh b c vắc thuê, c u i u khi n âm thanh, ánh sáng, khuôn vắc mi n phí, tóm l i là vi c gì làm c c u u làm h t. Sau ó n o n t p k ch, nghe nh ng l i than th , c di n c m c a b n h , Tr n T m không th ch u c n a nên không tham gia n a. C u m i ch v ng m t hai tu n mà Th m Hi u ng ã có ý ki n, nào là không coi tr ng cô, không tôn tr ng s thích c a cô, trong lúc câu l c b nh c c c a b n h c n ng h nh t thì cô ã ng h , trong lúc câu l c b k ch nói c a cô c n c u nh t thì c u l i th ... Tr n T m không th ch u n i nh ng l i phàn nàn v a t ý n ng n u v a t ý e d a c a cô nên ành ph i cùng cô t p ti p.

Nh ng Tr n T m không th ng c r ng, trong hai tu n c u v ng m t, Ph ng H i l i có m t trên sân kh u.

Ph ng H i c Th m Hi u ng ích thân tìm v , cô c n m t vai di n ít nói, tr m bu n, a nhìn, kh s vì mãi không tìm c. Trong m t l n g p tình c tr ng, cô ã xác nh ngay c m c tiêu là Ph ng H i, lúc ó Ph ng H i nhìn cô b ng ánh m t l nh lũng, bu n bã, Th m Hi u ng bi t ngay là mình ã tìm úng ng i. Và tr c n c i r c r nh hoa xuân c a Th m Hi u ng, Ph ng H i c ng không t ch i, th m chí cô còn ngh r ng, ch c tham gia s c g p Tr n T m.

Lúc Tr n T m n, Ph ng H i ang h c l i tho i, l i tho i c a cô không nhi u, óng vai m t cô gái b b r i, ph n l i tho i dài nh t c ng ch có m y câu, là th i i m tr c khi cô t t . V m t t nhiên c a hai ng i khi n m t ng i v n r t vô tâm nh Th m Hi u ng c ng ã phát hi n ra, cô th c m c v i Tr n T m: “Sao v y, hai ng i quen nhau à?”

“B n h c cùng c p ba”. Ph ng H i v i nhìn ra ch khác nói.

“H ? Trùng h p quá ha! Sao anh ch ng nói s m gì c Tr n T m! Báo h i em ph i tìm mãi m i tìm c b n y!” Th m Hi u ng v vào ng i Tr n T m m t cái r i n m l y tay c u nói.

Tr n T m có c m giác nh tìm mình p l i m t nh p, còn Ph ng H i thì coi nh không nhìn th y, ti p t ch c l i tho i c a mình. Th m Hi u ng i loanh quanh b trí công vi c, Tr n T m ng i tr c m t Ph ng H i nói nh : “T i sao em l i làm v y?”

“Th y thú v thôi”. Ph ng H i bình th n tr l i.

“Em ng nói linh tinh! Có bao gi em tham gia vào m y trò này ầu!” Tr n T m cau mày nói.

“Coi nh em n xem ng ị yêu anh th nào thôi, th là c r i ch ?” Ph ng H i ng c m t lên, bu n bu n nhìn c u nói: “Ho c em có th nói là th c ra em v n mu n nhìn th y anh, anh có tin không?”.

“Em... ang làm gì v y...?”. Tr n T m th dài nói.

“Ph ng H i, c u xong ch a? B n mình th l i l n n a nhé?”. Th m Hi u ng ch y n nói.

Ph ng H i li ng t u: “ t th xem sao”.

Th m Hi u ng li n c i nói: “ , th b n mình chu n b b t u nhé! y y, ng chí kia, ã cho ng chí i ầu! ng chí có th kê bàn gh , không c gây g tình c m v i di n viên c a chúng tôi ầu y!”.

Không còn cách nào khác, Tr n T m ành kê g n bàn gh vào b n h có ch tr ng luy n t p, Ph ng H i b Th m Hi u ng ị u khi n h t th này l i th kia, ng gi a c o n tho i ó, nhìn r t t i nghi p.

“M t ngày nào ó anh s quên em, lao vào tình yêu m i và m mình trong th gi i c a ng ị y. M t ngày nào ó anh s có m t ng ị v xinh p, có a con áng yêu. M t ngày nào ó chúng mình s i l t qua nhau, nh ng l i không th nh n ra nhau. M t ngày nào ó th nh tho ng anh s nghe th y tên em, nh ng l i không nh n i hình dáng c a em. M t ngày nào ó cu i cùng anh s m vì tu i ã cao, s c ã y u, n lúc qua i c ng không còn nh n em n a. Vì nh ng cái thu c v hai ta, s bi n m t theo s s ng c a em”.

Vai di n c a Ph ng H i vô cùng g ng g o, không th hi n c c m xúc gì, th m chí gi ng cô c ng lí nhí, g n nh không nghe th y gì, rõ ràng là i u này không phù h p v i yêu c u c a v k ch, Th m Hi u ng không kìm c li n l c u nói: “Ph ng H i, c u ph i c g ng nh p vai, không c mình v n là mình, c u nói nh nh th thì ng ị hàng u c ng khó mà nghe th y, làm l i l n n a i, nh là ph i nói to lên y!”.

Ph ng H i ng ị ngừng g t u, sau ó l i th l i l n n a. Th m Hi u ng v n không hài lòng, c di n i di n l i nh th m y l n, cu i cùng Tr n T m không th ch u c n a. C u gi tay cao lên nói: “Đ ng thôi! o di n, tôi th y Ph ng H i không h p v i vai di n này ầu, thôi b i!”.

“V y h ! Em th y r t n mà! Anh ng có mà làm di n viên c a b n em nh t chí! Ph ng H i, không sao ầu, b n mình th l i l n n a nhé!”.

Th m Hi u ng c i v i Ph ng H i nói.

“Không c! Không c th t mà! Em không th y c u y không có c m nh n gì v vai di n à, ây còn là ang t p y, n u lên sân kh u th t thì có khi ch ng nh c l i tho i nào!”. Tr n T m b c n nói.

“Anh làm sao v y? Có ai n nói nh anh không? Không sao, t ng h c u! Ph ng H i, c u c ti p t c i!”. Th m Hi u ng l m Tr n T m m t cái r i kéo c u ra sau l ng mình nói.

“Anh không nói à ầu, em ph i nghe ý ki n c a khán gi ch !”. Tr n T m b c b i nói.

“Có ph i c u th y dù t di n th nào c ng không c hay không?”. Ph ng H i mím môi, ng ng u lên nói.

“Không ph i th ...”. Tr n T m nhìn cô, t nhiên không bi t ph i nói gì n a.

Th m Hi u ng t ng Ph ng H i gi n nên v i xoa d u: “Không ầu, không ầu. C u c m c k c u y, nhi u lúc c u y nh m c b nh y, hôm nay ph i u ng thu c r i, quá gi nên t quên khu y m t. Các c u h c cùng c p ba v i nhau úng không? H i c p ba c u y ã th này r i ch ! C u c nghe t , không có chuy n gì ầu mà! T p vài l n là n thôi!”.

“Thôi, t không góp ý n a, các c u thích làm gì thì làm!”.

Tr n T m xách ba lô r i b i, Th m Hi u ng gi v i theo c u c ng không ngoái u l i, không bi t t i sao, nghe nh ng l i tho i kinh t m ó, nhìn Ph ng H i ng l loi gi a m t ám ng i, th y cô b m i ng i theo dõi nh t c nh t ng nh v y, Tr n T m c m th y vô cùng khó ch u.

C u không mu n ch ng ki n c nh Ph ng H i b ng i ta hành h , dày vò, c bi t là không mu n nhìn Ph ng H i b i u khi n nh m t con r i bên c nh Th m Hi u ng không hay bi t gì.

10

Trong bu i t p r i vào ngày th ba tu n sau, Ph ng H i không nhìn th y Tr n T m trên gi ng ng n a, hay nói chính xác h n thì Tr n T m ch xu t hi n thoáng qua r i không th y ầu n a, Th m Hi u ng m t mình b c vào gi ng ng.

Không g p c Tr n T m, Ph ng H i c ng th y h i h ng h t, nh ng ng th i cô c ng th y có gì ó r t m ng khi không nhìn th y Tr n T m m m c i b c v phía Th m Hi u ng. Trong lúc còn ang suy ngh liên miên thì lúc quay i, m t ti ng g i sau l ng khi n cô m t h t h n.

“Ph ng H i”. Tr n T m th h n h n nhìn cô nói.

“Sao... sao anh l i bi t... em ậy?”. Ph ị ng H i lu ị ng cu ị ng h ị.

“Anh linh c m ị c, gi ị ng nh ị vi c em tìm ị c anh trên sân v n ị ng thoi, li c qua là th y”. Tr n T m ch lên nh ị u n ị.

“Vâng...”. Ph ị ng H i ch p m t h ị: “Có chuy ị n gì v y?”.

“Lát n a em có gi ị gì v y?”.

“Môn nghe”.

“B ị nh ị”.

“H ?”.

“Mình ị ầu ó m t lúc nh ị”.

Ph ị ng H i không tr l i, Tr n T m ấ xu ị ng c u thang tr ị c cô, ị c m y b ị c l i quay u l i n ị: “ ị thoi!”. Ph ị ng H i ị ng n ị ng m t lát nh ị ng v n ị theo c u.

ị ng sau khu gi ị ng ị ng c a tr ị ng F có m y b ị ị nh h ị ng, h ị ng th m ngan ngát r t d ị ch u, Tr n T m mua n ị c, ị a cho Ph ị ng H i ị ang ị ng ị d ị b ị hoa n ị: “Em u ị ng ị, mùa xuân th ị ị t ị khô l m”.

“Em không thích n ị c u ị ng có ga”. Ph ị ng H i l c ị u n ị.

“Th ị th ị u ị ng chai c a anh này”. Tr n T m ị a chai n ị c trà ị en cho cô.

“Anh...”. Ph ị ng H i nhìn chai n ị c h ị: “Anh ấ h ị n Th m H i u ị ng ch a?”.

“H ?”. Tr n T m nhìn cô ị ng ngác h ị.

“H ị n ch a?”.

“À”. Tr n T m không ph ị nh n, b Ph ị ng H i h ị ị nh v y, c u c m th y có cái gì ó r t gi t th t.

“Anh c m l y ị”. Ph ị ng H i run run tr l i chai n ị c cho Tr n T m.

Tr n T m ị ng p ị ng ị ng m t lát r i l ị ng l ị ó n l y.

Ph ị ng H i ấ ch ị c u b n r i.

“Ph ị ng H i, b n mình ị ng nh th này có ị c không em? Em bi t là anh bu n và áy náy th nào, em c ị ng bi t là anh không th ị không quan tâm, không th ị không nh ị n em ị c!”. Tr n T m m ị c n ị: “Em gi u ị c trong lòng, còn anh th ị không làm th ị c! B n mình yêu nhau không ph ị ch m t hai ngày, c ị ng không ch m t hai n m, c th ị c p ba anh ch yêu mình em, t ị nào anh c ị ng mu n nh n tin cho em, s ị ị n tho ị nhà ba em, m em, bà em anh u thu c h t, h ị n t ị ị ng là anh thích Th m H i u ị ng, có th em s

nghe r ng anh là k vô trách nhi m, nh ng trong lòng ít nh t có hai m i ph n tr m anh v n nh n em! Anh không tin là b n mình s tr thành hai ng i xa l và anh hoàn toàn không mu n tin vào i u ó!”.

“Hai m i ph n tr m ? H h , cao quá nh . Tr n T m, có th l y cân ong o vì c thích m t ng i hay sao? Thích c vì c thích, không thích c vì c không thích, quan i m c a hai chúng mình v cái ó khác xa nhau quá!”. Ph ng H i c i bu n áp, th c ra nghe th y Tr n T m nói nh cô, cô c ng th y vui vui, ch có i u s toàn tâm toàn ý mà m t th i cô c h ng tr n v n ó gi ch bi n thành m t ph n nh , ngh mà c ng th y xót xa.

“Anh bi t trong chuy n này anh có l i v i em r t nhi u, nh ng anh ngh vì c thích m t ng i không th coi là sai, tr c ây Gia M t ã t ng nói r ng, không i m t th c s v i tình c m c a mình c ng là m t s ph n b i. Anh ã ph n b i em thì không th ph n b i ng i khác n a. H n n a rõ ràng là l i anh, không nên em ph i gánh ch u n i kh . Anh hi u em mà, em ng dày vò mình n a, v k ch ó em ng óng n a c không?”. Tr n T m ng i xu ng c nh cô nói.

“Anh hi u em? Anh ã hi u em bao gi ch a? T lúc anh thích em và vì t tên em lên b ng n khi anh không thích em n a r i i hát bài N m tháng v i vĩa v i m t ng i con gái khác, ó u là cái mà anh g i là ph ng th c i m t v i tình c m, nh ng anh ã bao gi ngh n nh ng suy ngh c a em ch a? Anh bi t em ngh gì và không ngh gì hay không? ây là nh ng i u mà anh hi u em ?”

“B n mình không c n thi t ph i r ch rồi trong m i chuy n! Có nhi u cái mà mình không mu n b nhìn th y ho c không mu n nói to c ra, Ph ng H i, em có bi t t i sao b n mình chia tay nhau không? Vì nh ng cái trong áy lòng mà ng i khác không th nhìn th y thì b n mình u ã nhìn th y h t r i! Em v n ch a hi u úng không? Th thì em hãy ng ng u lên nhìn b i hoa inh h ng này, em có hi u ý anh không?”.

Ph ng H i ch m rãi ng ng u lên, h ng th m ngan ngát t a ra, màu tr ng thu n khi t ó ã khi n ôi m t cô m l , n c m t l n dài xu ng má, Ph ng H i nói nh : “Anh nói i u ó ... em c m th y mình có l i v i Ki u Nhiên nh t, tr c khi i c u y ã mu n ôm em m t lúc, nh ng em không ch u. C u y ch c n m t cái ôm nh ng em l i ti c không cho, anh có bi t t i sao không? Vì em nghe r ng nh th s làm v y b n tình c m c a chúng mình, em luôn yêu anh b ng tình c m chân thành nh th . Nh ng Tr n T m , cho n gi phút này, anh v n không h i em r ng em có còn thích anh không? Anh không còn thích em nh ng em v n thích anh...”

Tr n T m s ng s nhìn Ph ng H i, khuôn m t nh t nh t, nh nh n c a cô và b i hoa sau l ng cô t a nh hòa vào thành m t, d ng nh t o thành chùm

sáng t a vào lòng c u, bao k ni m c ch t ùa v , Tr n T m th y khóe m t mình h i n t.

C u b c n và ôm ch t Ph ng H i vào lòng, ghé sát vào mái tóc m m m i c a cô nói: “Ph ng H i... Em có bi t là anh không mu n nói l i xin l i v i em n m c nào hay không? Anh t ng r ng su t i s không ph i nói câu ó...”

Ph ng H i không vòng tay ra ôm l i c u mà ch d a vào b vai quen thu c, nh m m t l i, m c cho n c m t th m t áo.

“Ch ti c r ng b n mình không có su t i n a...”.

Hôm ó Tr n T m ng i v i Ph ng H i cho n lúc m t tr i l n, th nh tho ng nh c l i chuy n c mà không tìm c n c m t, hai ng i càng nói càng không còn gì nói, cu i cùng s im l ng hòa cùng n c m t, trong bóng t i, khuôn m t c hai a u nh t nhòa d n, không còn nhìn rõ nhau n a.

Gi a ch ng, i n tho i c a Tr n T m chuông r t nhi u l n nh ng c u c ng không nh c, c u bi t ch c ch n là Th m Hi u ng ang tìm mình, ng H i B ng ã h n t i i n th t d e, gi ch c ã n r i. Nh ng Tr n T m không mu n ng y, ã lâu l m r i c u không ng i nói chuy n nghiêm túc c v i Ph ng H i nh th này, c u c m th y n u b v thì hai ng i l i tr nên xa l nh tr c ây.

Nh ng h u không th ng n c n c th i gian ang t ng phút trôi qua, ngày hôm qua không th níu kéo c n a. Lúc ra v , Tr n T m không nói l i an i nào, c u gi i n tho i lên r i ch cho Ph ng H i và nói: “Sau này có vi c gì nh g i cho anh nhé”.

“Còn có vi c gì n a”. Ph ng H i bình th n áp.

“Không có vi c gì c ng v n g i c mà!”. Tr n T m có v cu ng, d ng nh nói chuy n v i Ph ng H i r t khó tìm c ti ng nói chung.

“Th ã nhé, bye bye”. Ph ng H i quay i nói.

“H ? Em v luôn ? Sao mà d t khoát th !”. Tr n T m ng sau g i v i theo.

“Th anh b o em ph i nói gì h ? V n nh tr c ây ? Kéo anh l i và nói anh l i v i em thêm lúc n a ?” Gi ng Ph ng H i cao h n.

“Không, ch c t i anh m m ng hảo huy n quá... có l nh th là hay nh t”. Tr n T m l c u nói:

“Em v nhé, bye bye”.

Sau khi quay i và b c c m y b c, Tr n T m b t u ch y th c m ng, nhìn theo bóng c u m t hút trong màn êm Ph ng H i th dài m t ti ng.

Tr n T m quay v gi ng ng, b n bè cùng l p ã ra v t lâu, sách c a c u b Th m Hi u ng t v trí hai a th ng ng i, bên trên có dán t gi y note c vi t b ng nét bút tinh ngh ch: “Không i anh n a âu, em và H i B ng i tr c ây, anh n tr ti n nhé!”.

Bên trên m u gi y cô còn v hình chú g u v i khuôn m t ng ngh nh, nhìn chú g u ó, Tr n T m l i t ng t ng c ra c nh Th m Hi u ng c m bút, cô c m bút không chu n, m y ngón tay ch m vào nhau, vì th l i m t v t chai khá rõ ngón gi a do dùng bút lâu ngày. Ngh n v t l i nh ó, Tr n T m l i nh n c m giác c n m bàn tay có v t chai ó, Tr n T m l i th y m lòng h n lên.

C u l y i n tho i ra g i cho Th m Hi u ng, i n tho i v a chuông, u bên kia ã nh c máy, gi ng r t lo l ng: “Anh ang âu v y?”.

“Anh ang trên l p, anh nhìn th y m u gi y em l i cho anh r i”.

“Vâng, em và H i B ng n xong r i, ang i anh c ng quán nhé, anh n ã r i tính sau!”.

“ ”. Tr n T m cúp máy, c u g p m u gi y l i r i út vào túi qu n, vì bàn tay mà c u ang n m, Tr n T m c m th y ã n lúc ph i nói gì ó r i.

Lúc g p Th m Hi u ng, Tr n T m th y m t cô hoe, ng H i B ng b c n tr c m t c u nói: “Ông t th t y! Có vi c gì sao không nói s m i? Làm m t c th i gian c a anh em! Th m Hi u ng c ng th y s t ru t lây, ch ng ra cái gì c ! B a hôm nay ông tr ti n ó!”.

“H i B ng, anh ng gi u gi m cho Tr n T m n a! Em g i cho anh bao nhiêu cú i n tho i nh v y mà không ch u nh c máy”. Th m Hi u ng c n môi nói.

“Anh i g p Ph ng H i m t lúc”. Tr n T m bình t nh nói.

“À, b n h c cùng c p ba v i ông úng không, thôi b n mình ng ng ây n a, tìm ch nào ó nói chuy n i...”. ng H i B ng v n nh l ng sang chuy n khác.

“Ph ng H i là b n h c c p ba v i anh, ng th i c ng là b n gái c c a anh”. Tr n T m nói ch m rãi nh ng r t rành m ch.

Câu nói này khi n c ba ng i l p t c r i vào trong yên l ng, ôi m t to tròn c a Th m Hi u ng li n ngân ng n n c m t, cô nhìn Tr n T m không ch p m t, n c m t l n dài xu ng má cô.

“Anh nói d i em!”

Tr n T m nh nhàng lau n c m t cho Th m Hi u ị ng r ị nói: “Anh k cho em nghe chuy n c c a b n anh nhé, ch c ch n anh không nói d i em ầu”.

Hôm ó, t i quán th t dē n i ti ng ị di n v i tr ị ng W, Tr n T m ấ k cho Th m Hi u ị ng nghe chuy n c a c u và Ph ị ng H ị, ị ng H ị B ị ng ị bên c nh, g n nh ị h ị t n a bao thu c, c u nghe Tr n T m k h t chuy n c mà không gi u gi m ị u gi, th nh tho ng l i th dài.

Th m Hi u ị ng th n th nghe h t câu chuy n dài c a Tr n T m, c u k r t t m, t a nh l i m t l n n a quay v v i quá kh . Không khó nh n ra v trí c bi t c a Ph ị ng H ị trong trái tim Tr n T m, ị u này khi n Th m Hi u ị ng c m th y ầu nhói trong lòng, cô ghen v i nh ng k ni m p c a c u. Là con gái ch c ai c ng có ác c m v i ng ị yêu c c a ng ị yêu mình, vì h u là ng v t tình c m, khi tình yêu ấ n, h ch c c chi m h u toàn b tình c m c a ng ị àn ông, ôm tr n c quá kh và t ị ng lai, th nên hình bóng c a ng ị yêu c trong trái tim ng ị àn ông ấ tr thành n i ám nh không th xóa m trong lòng h .

“Th anh có còn yêu em n a hay không?”. Th m Hi u ị ng ng ng u lên h i.

“D nhiên r ị! Vì yêu em nên anh m i không mu n l a d i em, m i mu n cùng em ị m t v i quá kh !”. Tr n T m n m l y vai cô nói r t kiên quy t.

“Em hi u r ị”. Th m Hi u ị ng hít m t h i th t sâu r ị nói: “Tr n T m, anh ấ bao gi c nghe k v câu chuy n Washington ch t cây anh ào ch a?”.

“H ?”. Tr n T m nhìn cô v i v th c m c.

“Bài ng v n c a b n mình h i c p m t, Washington ấ ch t nh m cây anh ào c a nhà mình, ông ấ không nói d i ng ị cha mà ch ị ng nh n l i và th là cha Washington ấ tha th cho ông. H ị ó th y cô giáo nói th nào nh ? Khen ng ị s thành th t c a Washington úng không? Nh ng em ngh có m t ị m mà th y cô giáo không ý, úng là ông y r t thành th c, nh ng thành th c không có ngh a r ng chuy n ó ông y ấ làm úng! Tr n T m, anh không nói d i em nh ng anh làm nh th là không c! Anh b m c em l i, không nói gì mà ị là không úng”.

Nói xong Th m Hi u ị ng li n quay u b ch y, Tr n T m ị ng yên không nhúc nhích, ị ng H ị B ị ng li n ị ng d y á vào chân c u m t cái r ị nói: “Ông u i theo ị ch ?”.

“Thôi, c H ị u ị ng suy ngh , s m mu n gì b n tôi c ng ph ị ị m t v i chuy n này”. Tr n T m d a ng ị vào t ị ng nói.

“Không ph i, hôm nay ông làm sao v y? Nãó úng th y à? G p Ph ng H i làm gì! G p r i thì thôi, l i còn khai v i Th m Hi u ng n a ch ? i m t cái quái gì!”. ng H i B ng nói.

“Tôi không th hi u, tôi mu n n v i Hi u ng, nh ng c ng mu n Ph ng H i c s ng yên n. Nh ng xem ra bây gi tôi bu c ph i t b m t ng i r i”.

Tr n T m khua tay r i m t mình b i.

11

Ph ng H i ã bình th n t ch i vi c óng k ch, Th m Hi u ng c ng không gi l i, cu i cùng cô nói v i Ph ng H i: “T th y c u r t h p v i vai di n ó, hôm i tìm c u, t c ng không bi t chuy n c a các c u”.

Ph ng H i không th hi n gì trên nét m t mà ch nói: “Hi n gi c u bi t r i nên t không th óng ti p c n a”.

Hai ngày sau ó, Th m Hi u ng không nói chuy n gì v i Tr n T m, cô c m th y c u làm nh th không c, th y r t m c, nh ng d ng nh l i không bi t v n vào c nào trút b c.

Trong lòng b c b i, cô li n h n V ng Thâm Chiêu ra ngoài nói chuy n. Lúc n n i, V ng Thâm Chiêu h t ha h t h i, u t s ng m hôi, Th m Hi u ng li n c i r i ch vào ng h nói: “Không ph i v i âu, còn 34 giây n a m i b coi là mu n, t s không gi thêm món âu”.

“Xin l i nhé, t v a t v n phòng oàn n ây, h i giúp sinh viên v t khó ã t o i u ki n cho t làm thêm gi ”. V ng Thâm Chiêu hào h ng nói.

“V y h ? Th h tr cho c u bao nhiêu?”.

“M t tháng 120 t , b n vào tài kho n th c m! Ngoài ra tí n h tr sinh viên v n tr ! Hi u ng, t có th m i c u n c m c r i!”. Ánh m t V ng Thâm Chiêu nh sáng lên.

“120 t thôi h ? oàn gì mà k t x th , g i m i hai a th t h p là h t!”. Th m Hi u ng b u môi nói.

“ , Tr n T m thích n món th t h p nh t, hay là g i c h n i nhé?”.

“ ng g i!”. Th m Hi u ng h m h c nói: “M c k c u y i”.

“Các c u v n còn gi n nhau à?”. V ng Thâm Chiêu nói v i v ng i ngừng: “Th c ra Tr n T m và Ph ng H i c ng không có gì âu, c u y hay m m lòng, th y cô b n y nh th ...”

“T không ph i là cô b n y à? T i c u y n m ti ng ng h , áng i t úng không!”. M t Th m Hi u ng hoe, cô ng t l i V ng Thâm Chiêu: “ i ca, tr c ây i ca ã bi t Ph ng H i r i úng không? t b n mình i xem kéo c , i làm thêm v i nhau ã bi t r i úng không? Th t i sao i ca không nói cho t bi t! Rõ ràng là i ca bi t t ... t i sao m i ng i l i l a t ?”.

“Hi u ng... có l là Tr n T m không mu n l a c u âu, c u y ch mu n m i vì c k t thúc th t êm p thôi. ôi khi ng i nói d i c ng không áng ghét l m âu, vì mu n c u vui v nên t ã gi u c u”.

“ i ca, n u i ca nói d i t thì t ngh ó là do i ca không mu n làm t bu n, nh ng Tr n T m... t c có c m giác là c u y không ngh nh v y!”. Th m Hi u ng v n cau mày nói.

“ ó là vì c u không thích t ”. V ng Thâm Chiêu c i v i v bu n bu n.

“ i ca nói gì v y! T th y hình nh i ca c ng có nhi u thay i so v i tr c r i! T i ám Tr n T m làm h i ca ó mà!” Th m Hi u ng ng i ngừng nói.

“Không, t c ng mu n c thay i gì ó, t mu n c thích nghi v i ch n này, vì t mu n l i B c Kinh!”.

“Ok! N u c u mà quay v S n ông thì ch c ch n t c ng s nh c u”. Th m Hi u ng bình th n nói, món chè s a cô thích n ã c mang lên, ánh m t cô ã li c vào món ó.

“H h , âu có d dàng nh v y c...” V ng Thâm Chiêu c i bu n nói.

“Có gì mà không d dàng? Th ô là th ô c a nhân dân c n c, thay m t cho nhân dân B c Kinh, t nhi t li t chào ón c u!”. Th m Hi u ng g p m t m i ng th c n và nói.

“ ! Th ô là th ô c a nhân dân c n c!”. V ng Thâm Chiêu g t u lia l a.

Hai a n m t b a no nê, m c dù Th m Hi u ng giành quy n tr t i n, nh ng n cu i v n không tranh c v i V ng Thâm Chiêu. Ra kh i quán n, V ng Thâm Chiêu s c nh ra i u gì ó li n kéo Th m Hi u ng l i nói: “C u i t m t lát nhé, t i mua cái này!”.

Không i Th m Hi u ng lên ti ng, V ng Thâm Chiêu ã chui vào siêu th nh bên c nh, m t lát sau xách ra m t túi nh , vui v nhét vào tay cô nói: “C u n i, cái này ngon l m!”.

Th m Hi u ng c t ng là cái gì ghê g m, ón l y m i bi t là h t d , i v i nh ng món ki u này, Th m Hi u ng không thích l m, mùa ông có

th còn n m chút ít, nh ng s p sang hè r i, c ngh n vi c ã bày trong c a hàng m y tháng, cô l i không mu n n n a.

“Cái này h ? Mùa ông c quan m t phát cho m t thùng, t n r i, c u c mà n”.

“C u không thích n h ... Bi t s m t s không mua n a”. V ng Thâm Chiêu nói v i gi ng h ng h t.

“C u n i”.

“T n thì vi c gì t ph i mua h ”. V ng Thâm Chiêu nói nh .

Th m Hi u ng s ng ng i ra m t lát, t nhiên th y th ng th ng, cô v i ón l y túi xách r i bóc ra n m t cái, sau ó l i dùng cái d a nh ng bên trong út cho V ng Thâm Chiêu m t mi ng.

“Ng t th t y! úng là r t ngon!”. Th m Hi u ng ph ng mang c i nói.

“ !”. V ng Thâm Chiêu c ng m m c i vui v .

“ i ca, i ca t t b ng quá”. Th m Hi u ng nhìn n c i hi n lành c a c u b n r i th t lên. Túi n v t m y t b c khi n cô th y c m ng, th c ra cái mà cô c n là ni m vui nho nh nh th này, nh ng bên Tr n T m, cô không có c i u ó. Th m Hi u ng c m th y có l là do Tr n T m ã trao g i m t ph n nào ó cho Ph ng H i nên m i th v i cô nh v y, i u này khi n cô r t t i thân.

Cô mu n c bên Tr n T m m t cách toàn tâm toàn ý, m i n i m i lúc.

Khi Th m Hi u ng a ra l i ngh s ng chung, Tr n T m không t ra s ng s t hay hào h ng l m, c u im l ng m t lát r i ng ng u lên nói: “ ”.

H i ó chuy n các ôi tình nhân sinh viên ra ngoài thuê phòng c ng không có gì là ghê g m. Quanh khu v c các tr ng i h c, v c b n u có nh ng ôi tình nhân s ng chung v i nhau, bu i sáng cùng i mua n sáng nh các c già, t i n l i mua n gì ó, cu c s ng c ng khá m n n ng.

Tuy nhiên, vi c Tr n T m và Th m Hi u ng s ng chung v i nhau l i h i khác v i các ôi tình nhân khác. Hai ng i u mang theo tâm tr ng c n c , ngã v không, nh dùng cách này gìn gi tình c m c a h , cho nhau ni m tin có th ti p t c bên nhau, trong lòng h c ng c m th y h i n ng n .

Phòng là do Tr n T m tìm, c u ã tìm các t qu ng cáo cho thuê nhà, tìm ng i thuê chúng dán b ng tin c a tr ng và các khu dân c , hai tu n ó g n nh không làm c gì mà ch loanh quanh i xem nhà. Cu i cùng h ã thuê c m t c n nhà có m t phòng ng , m t phòng khách m t khu t p th c , m t ôi tình nhân s ng ó ã chuy n i, hàng xóm c ng là sinh viên tr ng

h và th là ã chuy n nh ng sang cho h , ti n thuê nhà m i tháng là 600 t , wc và b p dùng chung, ti n i n ti n n c chia ôi.

Hôm chuy n n ó, Tr n T m và Th m Hi u ng u không c vui cho l m, c bi t là Th m Hi u ng, c n nhà ó cách quá xa so v i c n nhà nh m áp mà cô t ng t ng, c n phòng mà nam chính và n chính trong phim thuê u r t s ch p, còn c n phòng c a h , vách t ng r i ra t ng m ng, sàn nhà c ng không c lát á mà ch là n n xi m ng, cái g i là gia đ ng có s n ch là m t chi c gi ng ôi, m t chi c bàn h c c , m t t qu n áo b n b n và hai chi c gh con nhìn c ng ch ng ch c ch n gì, wc thì không c lát g ch men, b n c u thì m t n p, b p n u thì có m t m t l p d u m kết l i. i v i nh ng ng i ã quen v i cu c s ng y , tho i mái nh Tr n T m và Th m Hi u ng, nhìn c ng th y không tho i mái, d ng nh không gi ng v i nh ng gì t ng t ng ban u.

Sau khi ã quét d n s s , hai ng i cùng qu lên gi ng tài ch n m, t nhiên u gi ng có con gián bò ra, Th m Hi u ng nhìn th y li n hét lên, Tr n T m v i v l y chi c dép p, nh ng không may l i p ch t nó trên chi c ga tr i gi ng m i, nhìn v t tích kinh t m ó, Tr n T m và Th m Hi u ng u t ra ngao ngán.

“C n h này không n l m... nh ng là c n r nh t, th i gian g p nên c ng ch a th tìm c c n h nào thuê chung, c n nào có m t phòng ng n n thuê riêng c ng không d i 1.000 t , n u là hai phòng ng thì còn t h n, có m t c n ã s a sang nh ng h òi 1.500 t . Th nên b n mình ành ph i thuê t m v y”. Tr n T m n m tay Th m Hi u ng nói.

“Hôm nay b n mình ng ây n a, ga tr i gi ng b n r i, em còn mang c n n n, em mu n ch nào lãng m n chút...”. Th m Hi u ng d a u vào vai c u nói v i v nu i ti c.

“ , anh mang v nhà gi t, hay là i mua ga m i nhé”.

“ ng mua n a anh, m t t m ga tr i gi ng c ng ph i 20-30 t , ti n thuê nhà tháng sau c a b n mình ã có âu”.

Hai a ang nói chuy n thì cô b n phòng bên c nh gỗ c a b c vào, cô b n này h c trên h hai khóa, n m nay n m th ba, Tr n T m g i là ch Tân, g i ng i yêu c a ch Tân là anh Ki t.

“Mang cho b n em a d a h u, chuy n nhà c ngày c ng m t l m. y, sao b n em l i p gián trên gi ng th kia? Khu nhà này l m gián l m, ch l y cho b n em ít thu c mà r c vào phòng!”. Ch Tân cau mày nói: “C ng ch ng bi t làm th nào c , ch t i b n mình sinh viên nghèo thôi, ã quy t nh s ng chung v i nhau r i thì ph i coi ó là cách tr i nghi m cu c s ng thôi! B n em c ng máu th t y, ch và anh Ki t n n m th hai m i ra chung, b n em n m th nh t ã phá v ng c tù r i, h h , úng là h u sinh kh úy!”.

Ch Tân r t tho i mái, vô t , nói chuy n v i ch , tâm tr ng c a Tr n T m và Th m Hi u ng c ng i c ph n nào.

Sau ó m t hôm, b n h ã chuy n n h n và b t u cu c s ng s ng th . Th i gian u hai a còn ch a quen l m, sáng ra không dám ngang nhiên i cùng nhau v tr ng, lúc vào khu t p th c ng ph i ngó tr c ngó sau, s b b n bè nhìn th y l i d ngh . T i n ng cùng gi ng c ng không th y tho i mái, n n a êm Th m Hi u ng th ng chuy n sang n m chéo, Tr n T m b d n vào m t góc, có lúc Tr n T m c ng è lên Th m Hi u ng, m y hôm u hai a ng không ngon, ngh b ng hóa ra vì c chung gi ng chung g i c ng òi h i ph i có ngh thu t.

Sau ó d n d n h ã quen v i c nh bên nhau s m t i này, quen v i nh ng ni m vui nho nh tong c n phòng c k này. Th m Hi u ng ki m ít trang trí và ám g u bông, chớ bông v bày trên t , t ng c dán các poster gi i trí mà h thích, cô còn mua gi y dán t ng hình trái tim, dán vào c ng th y p h n lên. Ch Tân khen không ng t l i, c ng b t ch c cô trang trí phòng mình. B n ng i ã thân nhau t lâu, th ng xuyên n u c m, xem tí vi và ch i tú l kh cùng nhau, hai ng i cãi nhau thì hai ng i còn l i sang can. Lúc chuy n nh ng ti n thuê nhà, anh Ki t ã t ng lên 100 t , bây gi ch i thân v i nhau nh v y, d nhiên là c ng n không l y ti n c a b n h n a mà tính theo giá c 500 t /tháng, gi m b t c ph n nào gánh n ng cho hai a.

úng d p World Cup 2002, l n u tiên i tuy n Trung Qu c l t vào vòng chung k t, sinh viên mê bóng á các tr ng i h c vô cùng ph n ch n. C n tr n Trung Qu c thi u là l i kéo n nh ng n i có ti vi xem, giáo viên c ng nh m m t cho qua, th m chí nh ng sinh viên mê bóng còn c th v cho t h c. t ó sát v i d p thi cu i ki, nh ng c n s t World Cup ã càn quét toàn c u, không ai còn tâm gì nhi u, theo l i sinh viên thì n m nào ch ng ph i thi, nh ng World Cup b n n m m i có m t l n, ai c ng bi t cái nào quan tr ng h n! Ch ti c là i Trung Qu c thi u quá kém, t ó d nh s th ng Costa Rica, hòa Th Nh Kì và thua Brazil, nh ng cu i cùng l i th m b i, không tr n nào th ng, không ghi c bàn th ng và i m nào. May mà i châu Á Arab Saudi b c d i cho 8-0, n u không i Trung Qu c ã ng h ng bét. Hu n luy n viên Bora Mi- lutinovic không còn là th y phù th y, các c ng viên l i m t l n n a th y c b n ch t c a i tuy n qu c gia, l n sau mu n l t vào vòng chung k t World Cup thì tr phi Iran và Arab Saudi ng t ch c, Nh t B n và Hàn Qu c cùng b ng, n u không thì ch ng bao gi có hi v ng!

World Cup đi n ra, Tr n T m c ng hào h ng h n lên, c u cùng b n bè trong phòng gõ ch u, p phích, c v cho i tuy n Trung Qu c, v áo phong thành qu c kì treo ngoài c a s , sau khi b thua li n ném h t sách v xu ng sân, th m chí kí túc xá nam còn b b o v lên h i th m. C u th y ti c khi Argentina b lo i, khóc cho s ra i c a Batistuta. C u phát cu ng vì qu rớt bóng th n kì c a

Ronaldinho, c u an ị Th m Hi u ị ng khi Beckham ph ị chia tay s m v ị World Cup. C u ấ ch ị Hàn Qu c, hôm lo ị Italy, c u ấ cùng b n bè trong nhà n l t h t bàn n lên.

Mùa hè n m ó s c sôi n y n a, tu ị tr và bóng á, tình yêu và tình b n ấ h p thành s c màu r c r nh t, Tr n T m nói ó là th ị gian vui nh t c a c u trong ị sinh viên, sau ó khi Brazil m c cúp vàng, h nh phúc c a c u ấ khép l ị cùng v ị World Cup.

12

Ph ị ng H ị bi t chuy n Tr n T m và Th m Hi u ị ng s ị ng chung v ị nhau qua l ị k c a L u Vân Vi, cô b n nói ấ t n m t nhìn th y b n h tay trong tay ị vào khu t p th g n tr ị ng và b n cùng phòng Th m Hi u ị ng c ị ng nói cô không s ị ng phòng n a.

“Ch c ch n là làm chuy n ó r ị”. L u Vân Vi nói v ị gi ị ng qu quy t.

Lí Kì nhìn v l nh lũng c a Ph ị ng H ị nói: “C ị ng ch a ch c...”

“Hê! Bà t ị ng b n h là thi n nam tín n h ! N u không làm thì sao l ị v ị nhau!”. L u Vân Vi tr n m t nói: “Ph ị ng H ị, c u thua cu c là vì không làm chuy n ó v ị Tr n T m! N u các c u mà làm tr c thì ch c h n ta c ị ng không quay sang tán t nh Th m Hi u ị ng ấ, àn ông là ị ng v t suy ngh b ị ng n a thân đ ị, b n t c ị ng t ị c thay cho m ị tình c a các c u!”.

Ti t San l m L u Vân Vi m t cái r ị chu môi v ị phía Ph ị ng H ị, L u Vân Vi m ị ch u đ ị ng l ị.

Bi t c tin này, m c dù b ngoài Ph ị ng H ị không th h ị n gì, nh ị ng trong lòng vô cùng ấ n. Cô th y th c m c, chuy n mà Tr n T m và Th m Hi u ị ng ang làm v ị nhau là chuy n mà cô và Tr n T m ch a bao gi làm, cô không th t ị ng t ị ng ó là tình yêu nh th nào, nh ị ng có m t ị m cô không th không kh ị ng nh là, đ ị ng nh tình yêu c a b n h thân m t h n tình yêu c a cô v ị Tr n T m. Và khi ngh n m ị tình c a mình ấ l ị vào đ v ị ng, b Tr n T m g t ra kh ị u, Ph ị ng H ị l ị c m th y vô cùng tuy t v ị ng. Yêu n cu ị cùng, ngay c quá kh mà cô luôn mang ra an ị mình c ị ng tr nên m ị ng manh. Lúc u cô t ị ng r ị ng cho dù tr ị qua bao m ị tình, c hai c ị ng u s tr ị ng g ị ng g ị nh ị ng k ị n m ấ qua, nh ị ng th c t cho th y, tình yêu m ị l ị gi m p lên tình yêu c , song song v ị v ị c hút h t đ ị ng ch t c a nó, còn n ra óa hoa r c r h n, và quá kh c ị ng l ị tàn theo nó, b ị n thành cái xác khô kh c, th m chí không còn sót l ị tro tàn.

Sau gi ờ h c hôm th ứ ba, Ph ụ ng H ị v ị n ị ng t ị ng ba ị nhìn b ị n h ị , cô ị i theo Tr ị n T ị m và Th ị m H ị u ị ng v ị nhà, cô nhìn th ị y b ị n h ị mua rau và hoa qu ị tr ị c khu t ị p th ị , Tr ị n T ị m xách h ị t các túi nilon xanh xanh ị , Th ị m H ị u ị ng khoác tay c ị u, tr ị giá v ị i ch ị hàng, b ị t ị c s ị l ị , Tr ị n T ị m ấ th ị m Th ị m H ị u ị ng m ị t cái, hai ng ị i nhìn nhau c ị i, trông h ị nh ị ôi v ị ch ị ng tr ị m ị c ị i.

Ph ụ ng H ị i theo h ị nh ị ng ị i m ị ng du, nhìn h ị b ị c vào c ị a m ị t ị n nguyên, nhìn ị ền trên t ị ng b ị n b ị t sáng, nhìn T ị m H ị u ị ng m ị c áo phông c ị a Tr ị n T ị m và ị xu ị ng mua bia, nhìn Tr ị n T ị m xu ị ng sân ị ón cô r ị v ị i v ị ấ kéo cô ch ị y lên t ị ng, nhìn ánh ị ền th ị p thoáng c ị a tivi ị ang chi u World Cup, nhìn ng ị i tong khu t ị p th ị m ị lúc m ị t th ị a, màn ị ệm m ị i lúc m ị t dày ị c, nhìn ng ị n ị ền màu vàng cam ị ó v ị t t ị t...

Hôm ị ó Ph ụ ng H ị ấ ng ị d ị i sân khu nhà Tr ị n T ị m và Th ị m H ị u ị ng thuê m ị t ị ệm, bao k ị n ị m c ị ủa v ị , mùa ị ông làm món v ị n th ị n n ấ nhà Tr ị n T ị m, cùng Tr ị n T ị m ị i mua ị trong siêu th ị g ị n nhà c ị u, xem Tr ị n T ị m, Tri u Di p, Ki u Nhiên ấ bóng, ị i mua n ị c ng ị t cho b ị n h ị , m ị c chi c ị áo khoác c ị a Tr ị n T ị m sau khi b ị qu ị t bánh gato lên kh ị p m ị t hôm sinh nh ị t, h ị i ó Lâm Gia M ị t còn nói cô m ị c r ị t ị p, nhìn r ị t sexy. Cô ấ t ị ng ngh ị chuy ị n s ị làm ấ m c ị i v ị i Tr ị n T ị m, ngh ị n chuy ị n s ị làm tình v ị i c ị u, ngh ị n chuy ị n sinh con cho c ị u, th ị m chí ấ lén ị t tên cho c ị a con... Nh ị ng h ị ấ ch ị m vào nhau g ị ầu, ng ị i chung ch ị n chung g ị v ị i Tr ị n T ị m bây gi ị không ph ị i là Ph ụ ng H ị i.

M ị i k ị n ị m ấ phai m ị , Tr ị n T ị m ấ r ị i xa cô, Lâm Gia M ị t ấ r ị i xa cô, Ki u Nhiên ấ r ị i xa cô, Tri u Di p ấ r ị i xa cô, Ph ụ ng H ị ị m vai mình, v ị a khóc n ị c n ị v ị a c ị m nh ị n n ị i cô ị n t ị t ị . Cô ngh ị hay là cách yêu c ị a mình không ị n, càng yêu say ị m l ị i càng ầu ị n h ị n, ấ trao g ị t t ị c nh ị ng ị i l ị i ch ị có s ị l ị ằng quên, tóm l ị i là nh ị ng g ị m ị t ị c ị u ấ m ị t, còn còn g ị gi ị g ị n ị a?

Sau khi tr ị i sáng, Ph ụ ng H ị i lo ị ng cho ng ị ng d ị y, cô nhìn lên c ị a s ị c ị a c ị n h ị trên t ị ng b ị n và nói t ị m b ị t, sau ị ó ra v ị mà không ngoái ị u nhìn l ị i, t ị ó tr ị i, Ph ụ ng H ị i ấ l ị a ch ị n con ị ng không bao gi ị có th ị quay tr ị l ị i.

H ị n n ị a n ị m ị ó Tr ị n T ị m không liên l ị c g ị v ị i Ph ụ ng H ị i, nh ị ng th ị nh ị tho ị ng v ị n g ị p Lâm Gia M ị t, m ị c dù h ị u mu ị n nh ị c ị n Ph ụ ng H ị i, nh ị ng không ai nói ị c g ị , b ị a c ị m hôm t ị t không ch ị có máu và n ị c m ị t, mà còn có c ị tu ị i tuân t ị i p ấ v ị tan c ị a h ị . Lâm Gia M ị t ấ l ị a ch ị n r ị i xa Tr ị n T ị m, nh ị ng cô không ị can ị m quay v ị v ị i Ph ụ ng H ị i, không ph ị i m ị i th ị m t ị i u l ị y l ị i c. Tr ị c ấ y hai ng ị i không thi u chuy ị n g ị nói, h ị n g ị l ị i ch ị b ị t nhìn nhau im l ị ng, c ị ng v ị i v ị c m ị i ng ị i có m ị t nhóm b ị n bè riêng, cu ị i cùng c ị ng ngày càng g ị p nhau ít h ị n. Sau ị ó qua

T ị ng Ninh, Tr n T m m i bi t ị c chuy n c a Lâm Gia M t, c u ta th ị ng xuyên than th ị Lâm Gia M t th ị này, Lâm Gia M t th ị kia, th ị gian ó, ngày nào T ị ng Ninh c ị ng b ịn Lâm Gia M t, cùng ị n, cùng h c t m i ti ị ng Anh g ị ó, gi a b n h c ị ng có cái g ị ó khá m ám, nh ị ng v n m c trên tình b n d ị tình yêu. Ngh ị n t m i nh p h c, T ị ng Ninh không bi t g ị v tên cô, còn cô thì suýt b Cao Kh Th ị ng hi u l m là ng ị yêu c a Tr n T m, gi nhìn l i s thân s ị hi n nay, Tr n T m c ị ng c m th y bu n.

Tr n T m nói t ó Lâm Gia M t ị t ị ng nói v i c u m t câu r ị ng: “Tr n T m, c u không bi t Ph ị ng H i yêu c u th ị nào ị u. T ị không ph n ị chuy n c u và Th m Hi u ị ng yêu nhau, t ị c ị ng bi t tình yêu không th ị nghe theo s ị i u khi n c a lí trí, nh ị ng t th ị ng Ph ị ng H i. C u y r t ị ng ngh ch, t ị không s c u y yêu c u mà ch s c u y h n c u, h n c u nh ị ng l i không mu n làm t n th ị ng n c u, nh ị th c u y s làm t n th ị ng chính mình”.

t ó Tr n T m ch th y h i bu n, nh ị ng c ị ng không ý l m và ị n khi c u hi u ra c ị i u Lâm Gia M t nói có ngh a là g ị thì m i chuy n ị u ị mu n.

Không ph ị Tr n T m ị quên h n Ph ị ng H i, c ị ng không ph ị c u không nh ị cô, mà c u c m th y sau hôm nói chuy n ó, c hai ị hi u ra r ị ng v i c r i xa nhau có l s t t h n là m i chuy n di n ra m p m . H n n a c u và Th m Hi u ị ng s ị ng chung v i nhau ngoài nên c ị ng không hay g p nhau trong tr ị ng n a.

Ch có m t l n, ó là hôm chu n b di n ra ki thi ti ị ng Anh c p 4, qua T ị ng Ninh, Tr n T m l y c bài lu n mà m i ng ị n th ị là s thi trong ki thi ti ị ng Anh c p 4, c u c ị ng không dám truy n tay nhi u ng ị, sau khi a cho Th m Hi u ị ng m t , c u ngh c ị ng nên a cho Ph ị ng H i. T i n sau khi ị n v i Th m Hi u ị ng ngoài, Tr n T m li n nói là v kí túc xá l y ị ng h r i m t mình v tr ị ng.

T n ng n m t lúc d ị i sân khu kí túc c a Ph ị ng H i, cu i cùng Tr n T m v n quy t nh nh n tin cho cô, b o cô xu ị ng. Ph ị ng H i nh n l i mu n r i ph ị i ị ng , thái r t l nh nh t. Tr n T m s t m t, v i nói là thi ti ị ng Anh, b o cô ph ị xu ị ng ngay. Nh ị ng tin nh n ti p theo c a Ph ị ng H i ị khi n c u s ị ng ng ị, cô v i t: “Không c n ị u, c m n anh, em không ị ng kí thi”. Tr n T m ị ng m t lát d ị i sân r i m i ch m rãi ra v , c u không bi t Ph ị ng H i không ị ng kí thi th t hay là ch n thu n là không mu n g p c u, nh ị ng b t lu n là lí do nào thì c ị ng có th nh n ra c m t i u r ị ng d ị ng nh Ph ị ng H i ị b t u m t cu c s ị ng mà c u không h hay bi t và g t c u ra ngoài cu c s ị ng ó. M c dù ị có s chu n b tr c v m t tình th n, nh ị ng v xa l và l nh l ị ng này v n khi n Tr n T m c m th y bu n, c u nh ị chi c bóng m nh

d c a Ph ị ng H ị, t nhiên c m th y hình nh c u không mu n Ph ị ng H ị quên mình, gi ị ng nh c u không quên Ph ị ng H ị v y.

Tr n T m v a ngh v a quay v c n nhà mình ang thuê, lúc ị ng ngoài c a nghe th y ti ị ng Th m Hi u ị ng, c u m i b ị ng t nh g t i suy ị ng kì quái này. M t i u trùng h p là anh Ki t và ch Tân l i c ị ng nhau, nguyên nhân là do anh Ki t liên l c v i ị ng ị yêu c , nhân lúc ch Ki t không có nhà ã nh n tín cho cô b n ó, nh n cho n khi i n tho i h t pin, v n ch a th y ã, anh Ki t l i l y i n tho i c a ch Tân nh n, cu i cùng n v ị ng không bi t chùi mép, l i d u v t trong hòm th .

Th c ra thì c ị ng không có gì là nghiêm tr ị ng, ch là m t câu nói: “Heo con, ị ng thôi!”.

Nh ị ng ch Tân v n không ch u buông tha, kéo anh Ki t tra h ị: “T i sao anh v n g i ã khác là heo con! Anh nói th c ó ngh a là sao? Trong lòng anh, b n tôi không khác gì nhau ?”

“Ôi dào, thì ch g i cho vui thôi mà, anh có nói gì ãu mà em ph i nghiêm tr ị ng hóa v n nh v y”.

Anh Ki t th c m c.

“Tôi không bi t! Anh g i tôi nh th thì không c g i nó nh th ! Nó có gi t t t cho anh bao gi không? Có n u m i cho anh bao gi không? Có ng i thâu êm su t sáng v i anh bao gi không? Có vi t m i lá th tâm s v i anh bao gi không?”. Ch Tân ch vào anh Ki t nói nh b n súng liên thanh.

“Thôi thôi, ch Tân ị ng gi n n a, anh Ki t ã ki m ki m và rút kinh nghi m r i mà...” Th m Hi u ị ng kéo ch Tân nói.

“Hi u ị ng, em không bi t ó thôi! àn ông coi tr ị ng m i tình u l m, con bé mà b n h yêu u tiên, dù không x múi c gì nh ị ng b n h v n tôn th nh thiên th n! Xét cho cùng thì c ị ng ch là v ị ng tr m thôi! Ch không ph c! T i sao nó l i c nh v y ch !”. Ch Tân tr n m t nhìn hai anh chàng nói.

Tr n T m ã m t nhìn anh Ki t v i v vô t i, anh Ki t li n th dài r i ôm ch t ch Tân nói: “Thôi thôi thôi, t nay v sau anh s không liên h v i cô y n a, h n n a ch g i m t mình em là heo con thôi c ch a!”.

“Thôi thì ng i ta tha cho y!”. Ch Tân v n h m h c, nghe th y anh Ki t nói v y v a t c v a bu n c i, không tìm c li n b t c i.

C n bão táp này ã trôi qua, t i n Th m Hi u ị ng và Ph ị ng H ị n m trên gi ị ng, Tr n T m v n còn ang ngh v chuy n c a Ph ị ng H ị, t nhiên Th m Hi u ị ng tr mình, n m ã lên ng ị c u h ị: “Này! Anh khai th t i! Tr c ãy anh g i Ph ị ng H ị là gì?”.

“H ?”. Tr n T m s ị ng ng ị ra m t lát r ị nói: “Thì g ị là Ph ị ng H ị thôi, sao v y?”.

“G ị Ph ị ng H ị thôi ? Không có cách g ị thân m t à? Bà xã này, c ị ng này, em yêu th ị ng hay g ị ó h !”. Th m Hi u ị ng ghé sát vào m t c u h ị.

“Không có!”. Tr n T m cau mày nói: “Em c ị nh c mãi ị n ng ị ta làm g ị! Không có chuy n ị nói sao?”

“Em h ị thì có sao! Anh b c b ị g ị v y, hay là v n nh ị ng ị yêu c h !”. Th m Hi u ị ng g ị n d ị nói.

“Em ị ng có nhi u chuy n nh th ! T ị nhiên l ị g ịây s , ch ị ng ị âu vào ị âu c ! Ch Tân g ịây chuy n em c ị ng b t ch c ?” Tr n T m quay m t ị nói.

“Anh nhi u chuy n y! Ghét quá!”. Th m Hi u ị ng nghi n r ị ng n m xu ị ng g ị ng, lúc ị u cô ị ng ch c Tr n T m s ị quay sang ôm cô, nh ị ng h ị lâu không th y ị ng t nh g ị.

Hai ị a thi p ị i trong s b c t c, quay l ị ng vào nhau, c ị em không nói g ị thêm.

13

Ng ị ta th ị ng nói bắt ị a còn có lúc xô, m c dù th nh tho ị ng c ị ng có g ị n h n, nh ị ng Tr n T m và Th m Hi u ị ng v n s ị ng c v ị nhau, ch ị ng m y ch c mà ị ã sang n m 2003, ch Tân và anh Ki t b n tìm v ị c, ị u v nhà ị nên tháng sau s ị không thuê c n h này n a, Tr n T m và Ph ị ng H ị v n ị ã khá túng thi u, ch Tân và anh Ki t ị r ị, b t lu n là thuê t ị p hay tìm ng ị thuê chung c ị ng ị phi n hà, th ị nên h c ị ng không có y ị nh thuê n a.

Tr n T m b t ị u chuy n ị c, sách v v k ị túc xá. T ị ng Ninh c ị nói cu ị cùng c u ta ị ã chia tay v ị cu c s ị ng lang b t và quay v v ị ị gia ị nh m cúng 1507 này. Th y T ị ng Ninh nói nh v y, Tr n T m c ị ng n ị h ị ng, t ị n mua v m t túi bia, nhét vào áo r ị mang lên phòng, nói là t ị ch c party chào m ị ng Tr n T m tr v .

Lâu l m r ị không t t p th này, m y ị a u u ị ng r t h ị ng, ngay c ị ng ị t tr c ị n nay không bao g ị g ịóp vui nh V ị ng Thâm Chiêu c ị ng vào phê phê v ị b n h . Cu ị cùng Cao Kh Th ị ng không ch u ị c n a l ị ng c tr c, T ị ng Ninh l y chân ị á vào m t c u ta c ị ng không th y nói g ị, Tr n T m nói ít ng ị u ị ng m t vui, l ị n b o T ị ng Ninh g ị Qu ị ng C ị ng sang. T ị ng Ninh rút ị n to ị ra g ị ị n tho ị cho Qu ị ng C ị ng, không nghe th y c u ta nói g ị mà ch “a lô” liên t c.

T ng Ninh t t máy, v t sang m t bên nói: “M.k- i p! Cái c a n a lô này, s m mu n gì tôi c ng ph i t ng kh ị cho h n thôi, th t là vô tích s !”.

“Gì v y, c a n a lô nào?”. T ng Ninh u ng m t ng m bia r i nói: “Tín hi u t kinh kh ng! Bình th ng nghe hay g i u ch nói c a lô... a lô? A lô?... Nói i!... Có nghe th y không? Không nghe th y h ?... M.ki p! Ng t r i!”.

Tr n T m c ị ng t ngh o, V ng Thâm Chiêu thì c ị ha ha nói: “Th t i gì ph i dùng m ng Ti u Linh Thông, c dùng m ng Th n Châu Hành y!”.

“Vì r mà! Ti n h n c ng h t cho các nhà ngh quanh tr ng r i, t i p t c duy trì s nghi p, h n ành ph i ch t bóp trong kho n này thôi!”. T ng Ninh l c u nói.

“Hê hê! Nói x u tôi gì v y? ng d ị t ng b n tôi ã nghe th y ông gào Qu ng C ng, Qu ng C ng r i nhé!”.

B n h ang nói thì Qu ng C ng y c a b c vào, Tr n T m li n c ị nói: “T ng Ninh ang tuyên truy n s tích anh hùng c a ông v i i ca! Ông vào mà nghe, n u thi u gì thì ph i b sung ngay i!”.

“Haizz, hôm nay tôi ch ng có s c ng i v i các ông âu, v a ph i ph c v m t em xong, ng ị ang y u l m!”. Qu ng C ng n m v t xu ng gi ng Tr n T m nói.

“Th thì ph i u ng ngay thôi! Hôm nay cho phép ông g c tr c! Không ph t ông âu”. Tr n T m tung cho c u ta m t lon bia và nói.

“Thôi! Tôi mà u ng n a thì th ng thiên m t, có còn l c không? Th t bò khô c ng c! ói quá!”. Qu ng C ng l i tung tr l i nói.

“Tôi v n còn m t cái bánh rán y, ch có i u h i ngu i, ông có n không?”. V ng Thâm Chiêu ng d y nói.

Qu ng C ng búng tay m t cái th t kêu r i nói: “T t quá! i ca, i ca úng là ng ị àn ông m u m c c a th k m i! u i m là chu áo, nh c i m là quá chu áo!”.

“ ng có n nh i ca c a b n tôi, tôi h i ông, l n này r i vào tay bà nào mà ra nông n i này?”.

“Ông ng nói nh v y! L n này ch c ch n là gái trinh 100%!”.

“Thôi i! N u ngậy th nh v y thì làm sao ông nh ng ị sút l ng v y?”. T ng Ninh ném m t h t l c sang nói.

Qu ng C ng li n ón l y và b ngay vào mi ng: “Nhìn ông là bi t ch c cái m m, ch a c n m mùi! Ch ng có kinh nghi m gì c ! Chính vì là gái trinh nên m i m t nh t! Cái này ch c ch n Tr n T m c ng bi t, con gái l n u

tiên v a c ng th ng v a ch ng bi t gì, ông b o làm sao mình dám l mãng t ng ngay vào c? ành ph i d n d n theo trình t thôi, l i v t l n m t ti ng ng h m i ra c! Con bé ó ch ng yêu c u, au l m mà v n b o mu n c m nh n thêm m t lúc, ông b o nh th không m t sao c! Nh ng nhìn th y v t máu tôi c ng th y bõ công!”.

“Thôi ng b m mép n a! Hành ông lâu nh v y ch c ch n là gi r i!”. T ng Ninh và Tr n T m c i nói.

“M.ki p! Các ông ch ng bi t ch gì c , n u tôi không nói ra tên ch c các ông không tin úng không, tôi nói cho các ông bi t nhé, con bé này cùng tr ng v i b n mình, có ch ng c rành rành nhé, n u không tôi b c phét v i các ông làm gì!”.

“Ai v y? Ông nói nghe xem nào! Xem con bé nào xui x o b ông phá i hoa nào!”. T ng Ninh ng c m t lên h i.

“H h , cùng khoá v i b n mình, khoa Marketing, tên Ph ng H i”. Qu ng C ng nói r t c ý.

Tên Ph ng H i t a nh ti ng sét gi a tr i quang, khi n c b a c u u s ng s , c c n phòng chìm trong im l ng. Tr n T m ã ngà ngà say, nghe th y v y ch t b ng t nh, c u c m th y huy t thái đ ng gi t lên t ng h i, r i c u tr n m t nhìn Qu ng C ng nh nhìn k thù, ôi m t r c.

“Ông v a nói gì h ?”. Tr n T m b c n, túm ngay Qu ng C ng ang n m trên gi ng d y: “Ông nói l i l n n a xem nào!”.

“Ph ng H i, ông làm sao v y?”. Qu ng C ng ng ngác h i.

“Tôi . ông n i ông!”. Tr n T m g m lên, tung ngay m t qu m vào Qu ng C ng khi n c u ta ngã v t xu ng t.

T ng Ninh và V ng Thâm Chiêu ã hi u ra v n , m t a ôm ch t Tr n T m, m t a Qu ng C ng d y. Tr n T m m á Qu ng C ng nh ng i lên c n iên, Qu ng C ng c ng l y à xu ng t n, v a x n tay áo v a ch i: “Tr n T m, ông iên à! M.ki p! Say r i ph ng? Tôi âu có ng n em Hi u ng c a ông âu, ang yên ang lành n i c n gì v y? Ph ng H i là ch gái hay em gái ông h ? Tôi âu có hi p dâm nó âu, nó t tìm n tôi ó ch , liên quan ch gì n ông!”.

“Mày nói gì? Mày nói l i l n n a nghe coi! Tao s cho mày bi t tay!”. Tr n T m v ngay chi c gh cho ng vào Qu ng C ng.

B ánh nh v y, Qu ng C ng c ng câu ti t, p ngay m t phích n c nh r ch vào ng i Tr n T m, V ng Thâm Chiêu ph i l y h t s c bình sinh m i kéo c c u ta l i và y ra ngoài c a.

Ra n c a r i, Qu ng C ị ng v n không ch u yên, còn quát l n: “Nói cho mày bi t nhế Tr n T m, tao th y ã l m! N u mày c ị ng thích nó thì c ị vi c tìm, ãu có ph ị c h nh g ị ãu mà g ị v v ị tao!”.

Bên trong l ị thêm m t ti ng ị p n a vang lên, m t lát sau có ti ng b t khóc c a Tr n T m. Lúc này ngoài c a ã có khá ông ng ị ngó vào, có c b n c a hai ãa, ang nh vào can, nh ng nghe th y ti ng khóc, t t c ị u s ng l ị, Qu ng C ị ng c ị ng s ng l ị, b n h ch a bao g ị th y Tr n T m b t phát nh v y và c ị ng ch a bao g ị ngh c u l ị nh th , Qu ng C ị ng quát n a mà kéo V ị ng Thâm Chiêu h ị: “Ph ị ng H ị và Tr n T m có quan h ị g ị v y? Sao h n ta l ị th nh?”.

“Ph ị ng H ị là m ị tình ị u c a Tr n T m”. V ị ng Thâm Chiêu th ãi nói: “Ông c ị ng coi tr ị b ị ng vung quá, Ph ị ng H ị r t t t, sao l ị d ịnh vào ông nh ...”

“M.ki p! Tôi ãu có bi t...”. Qu ng C ị ng xoa xoa khuôn m t b ị ánh s ng vù, quay ị u l ị khua tay v ị ãm ông nói: “Thôi g ị ị tán ị! Không có g ị ãu! Ch h ị u l m m t chút thôi mà!”.

Tr n T m bi t, vi c c u ng ị khóc trên t, g ị a ng v l c và m nh v này không ra th th ng g ị, nh ng c u không th kìm c n c m t. Và c u c ị ng không bi t t ị sao mình l ị bu n nh v y, ph n n , ánh b n, b t khóc ị u là m t chu ị ph n ng t nhiên, c u không h ị g ị u g ị m, c ị ng không th g ị u g ị m.

“ ị ng d y ị, ị ng làm v y”. T ị ng Ninh ãa tay kéo c u lên nói.

“Có thu c không? Cho tôi ị u”. Tr n T m b c b ị nói.

T ị ng Ninh ãa cho Tr n T m m t ị u thu c, bàn tay Tr n T m run r y, c m b t l a h ị lâu mà không ch ịm n ị. T ị ng Ninh ón l y b t l a, t tay ch ịm thu c cho c u, Tr n T m hút m t h ị dài r ị ho s c s a, T ị ng Ninh l c ị u nói: “Ông ị ng làm v y!”.

“T ị sao Ph ị ng H ị l ị làm th ? T ị sao c u y l ị t h ị mình nh v y?”. Tr n T m qu t m t, t a ng ị vào g ị ng cúi ị u nói.

“Tôi c ị ng không ng , có l ị là do yêu ông quá, không có ông, cu c s ng là m t màu en u ãm”. T ị ng Ninh l c ị u nói, c u không ng Ph ị ng H ị l ị y u u ị và yêu Tr n T m sâu n ng nh v y, n u không h ị ị u c u ã không k cho cô nghe chuy n Lâm Gia M t thích Tr n T m. G ị th y cô nh v y, T ị ng Ninh c ị ng c m th y vô cùng áy náy.

“Nh ng c u y c ị ng không nên t hành h ị mình! Nh th khác g ị h y ho ị cu c ị mình!”.

“Thôi, ị ng ngh ị n a, ngh ị c ị ng ch ị ng thay ị ị c gì, chuy ị n này ch ị m d t ị ị ị nh ị, ngày mai tôi s ị b o Gia M t ị g p ị ị nói chuy ị n v ị Ph ị ng H ị, ông ị ng làm m ị chuy ị n r ị l ị n a”. T ị ng Ninh tung cho c u m t ch ị c kh ị n m t r ị ị nói: “Lau m t r ị ng s m ị! Hôm nay c ị ng u ị ng nhi u r ị”.

“Không ị c! Tôi ph ị ị g p Ph ị ng H ị! C u y không th ị ị x v ị mình nh ị th ị c!”. Tr n T m ném kh ị n sang m t b ị n r ị ị ng b t d y.

“Này! Ông quay l ị ị! Mu n r ị còn ị ị ị n a! Có gì mai nói chuy ị n sau!”.

T ị ng Ninh ị ng g ị v ị theo, nh ị ng Tr n T m không ngoá ị u l ị mà ch ị m c m t ch ị c áo m ng r ị ch y ị.

n d ị ị s ị n khu kí túc xá c a Ph ị ng H ị, Tr n T m l ị ng ị vào s ị c ô, Ph ị ng H ị ng t máy không ch u nghe, Tr n T m l ị g ị ngay vào s ị phòng c ô.

“Nh ị n Ph ị ng H ị xu ị ng s ị n h t , n u c u y không xu ị ng t s g ị to y!”. Tr n T m c ị ng không th ị m quan tâm ị n ng ị nghe máy, ị n tho ị v a thông l ị n hết l ị n.

“C u...”

“Ph ị ng H ị! Ph ị ng H ị ị!”. Th y v ị ng p ị ng ng c a ị ph ị ng, Tr n T m l ị n ng a c l ị n g ị, d ị ị kí túc xá n th ị ng xuyên xu t hi n m y anh chàng l ị n c n h ị m, th p thoá ng có ng ị ị th ị u ra ngoà ị c a s ị ng ị.

“Anh ị ng làm th ị ! Có chuy ị n gì v ị y?”. Ph ị ng H ị h ị v ị gi ị ng run r y.

“Em xu ị ng ị, anh có chuy ị n mu n nói v ị em”.

“... Anh ị m t lát”.

Sau khi cúp máy m y phút, Ph ị ng H ị ị xu ị ng, c ô v n g y nh ị v y, d ị ng nh ị v a t m g ị xong, u v n còn ị t.

“Anh nói ị, có chuy ị n gì v ị y”. Ánh m t lo l ị ng c a Ph ị ng H ị d ị ng l ị trên ch ị c áo phong phanh c a Tr n T m, nh ị ng nhìn kh p m t l ị t, v n không nói ra ị c câu nào t ị y quan tâm.

“Em ị ng làm th ị c không? Anh xin em ị ng hành h ị mình nh ị v y c không?”. Tr n T m n ch t vai c ô nói.

S c m t Ph ị ng H ị l p t c nh t ị, c ô giấy kh ị bàn tay c a Tr n T m r ị ị nói: “Anh nói gì v ị y, em... em v n n mà”.

“Em còn gi ị v ị gì n a! ị ị d ị m làm th ị sao không d ị m nh ị n! Qu ị ng C ị ng là ng ị th ị nào, anh bi t r ị h n em!”. Tr n T m ch tay vào c ô quát.

Ph ị ng H ị lo ị ng cho ị ng l ị ra sau r ị ng ị c ị ôi m t v ị h ị n l ị c ị i th m h ị ị n ị: “Anh ị ã b ị t h t r ị h ? C u y k ị cho anh ị nghe à? ị úng v y, b ị n t ị ị ã làm t ị nh. C u y theo u ị t ị, t ị c ị ng không t ị ch ị. Sao v y? Anh s ị ng chung, làm t ị nh ị c v ị Th m H ị u ị ng, còn t ị thì không ị c sao?”.

ị c ị ích thân ị nghe Ph ị ng H ị th t r a m y ch ị này, Tr n T m c m th y trái tim ị au ị n nh b ị kim ch ị m, m t c u ị hoe, t ị m l y Ph ị ng H ị ị n ị: “Anh và Th m H ị u ị ng làm t ị nh là v ị anh y ị c u y! Qu ị ng C ị ng có y ị em không? Em có y ị h ị n không?”.

“Em y ị anh! Nh ị ng anh có làm t ị nh v ị em không?”. Ph ị ng H ị h t tay Tr n T m ra, v a kh ị c v a n ị: “Em mu ị n th ị xem làm t ị nh là th ị nào, t ị i sao anh làm t ị nh ị c v ị Th m H ị u ị ng!”.

Tr n T m th n th ị l ị ng nghe, c u nh ị n b ị vai th ị ng xu ị ng và v u bu ị n c a Ph ị ng H ị mà r ị n c m t, c u b ị c ị n, ôi m ch t Ph ị ng H ị v ị ào lòng m ị nh n ị: “T ị i sao em l ị i làm v y... t ị i sao... Em ó ị n anh, h ị n anh, á ị n anh hay ch ị anh u ị c, nh ị ng em ị ng hành h ị m ị nh nh th ... Em làm nh th ị thì khác gì l y dao c a v ị ào tim anh?”.

“Em không còn quan tâm ị n nh ị ng chuy ị n ó... B ị n anh làm ị c, em c ị ng làm ị c!”. Ph ị ng H ị g c u tr ị c ị ng c Tr n T m n ị.

“Em không quan tâm nh ị ng anh v ị n quan tâm! Em t ị ng anh không ị au lòng à, anh c ị ng ị au lòng v ị c ị ng! Nh ị ng anh ị au lòng là á ị ng ị i anh! Em ph ị i s ị ng làm sao ị không có l ị v ị m ị nh ch ị, t ị i sao em l ị i ng c nh ị v y!”. Tr n T m xoa ị u c ị n ị.

“Tr n T m, em h ị i anh, tr ị c ị ây anh có bao gi ị mu ị n làm chuy ị n ó v ị em không?”.

“C ị ó...”.

“Th t ị i sao không làm?”.

“V ị h ị i ó còn nh ị, nh ị t nh ị t, c ị ng s ị em không ch u”.

“N u h ị i ó m ị nh làm thì ch ị c m ị nh s ị không chia tay ị úng không?”.

“C ị ó l ị là nh ị v y...”.

“Th ị b ị y gi ị c ị còn k p n a không?”.

“Ch c ị là... không k p n a...”.

N ị n ị x ị ng c ị u này, c ị hai ị a v a ôi m nh ị u v a kh ị c, c ị hai ị u c m th y v ị c ị ng tuy t v ị ng, c u ị i c ị ng c ị hai c ị ng ph ị t h ị n ra r ị ng, chuy ị n c ị ã nhanh chóng trôi qua và h ị không th ị quay tr ị l ị i nh ị ng n m th ị ng ó n a.

êm hôm ó ã l i cho h n i au khó có th xoá m , lúc quay u ra v , c hai u không ngoái u nhìn l i mà ch kh c lên trái tim nhau m t v t th ng, ghi sâu tu i tr kh c c t ghi tâm và theo su t cu c i.

14

Th i gian ó Tr n T m r t d n i cáu, th ng xuyên xích mích v i Th m Hi u ng. Hai a không th tìm c ti ng nói chung trong nh ng chuy n nh , Th m Hi u ng ch a yêu bao gi nên không có kinh nghi m x lí, còn Tr n T m thì có kinh nghi m nh ng không có u óc nào gi i quy t. Nh ng lúc cãi nhau c ng th ng, h th ng gi i quy t b ng cách làm tình. Trong d c v ng nguyên thu nh t, bao n i phi n mu n và n i bi th ng u bi n thành tâm tr ng h vô, ch có i u sau khi k t thúc, ôm c th m áp c a ng i yêu, v n c m th y có gì ó h ng h t, s h ng ph n c a c th và chán ch ng trong tâm h n ã khi n tình yêu c a h ch a y v kì quái, h m chìm trong ó mà không th th c t nh.

u tháng 4-2003, Ki u Nhiên l i v n c, bà n i c u m n ng, c nhà v g p bà l n cu i.

Sau khi lo xong m i vi c trong nhà, Ki u Nhiên l i t ch c m t b a c m m i m i ng i, v n a i m c , nhà hàng V Hoa. Tri u Di p Tr ng Xuân nên không v c, nghe nói c u ang lo th t c m m t quán Intemet, t ng lai khá sáng s a, c u c ng ã có ng i yêu, tình yêu, s nghi p tr n v n c ôi ng. Th m Hi u ng i cùng Tr n T m, cô nói là mu n g p b n thân c a Tr n T m, nh ng th c ra là không yên tâm khi th y Tr n T m g p Ph ng H i, g n ây giác quan th sáu loáng thoáng mách b o cô r ng, gi a h ã x y ra chuy n gì ó. T ng Ninh c ng bám uôi n, lúc gi i thi u v i Ki u Nhiên, Tr n T m và Lâm Gia M t thoái thác cho nhau, không ai ch u th a nh n mình kéo c u ta n, khi n Ki u Nhiên ng ngác m t h i, cu i cùng T ng Ninh ành lên ti ng: “Thôi, tôi là b n c a Tr n T m và Gia M t, toàn ng i trong nhà c mà”.

Hôm ó Ph ng H i là ng i n sau cùng, s c m t cô không n cho l m, nhìn h t ha h t h i, lúc vào c ng không chào h i gì v i Tr n T m mà ch m m c i v i Ki u Nhiên. Trong lúc nói chuy n v i T ng Ninh và Tr n T m, Ki u Nhiên th nh tho ng l i ngó Ph ng H i, c u s s có m t c a Th m Hi u ng làm Ph ng H i bu n, nh ng c u không th y Ph ng H i th hi n ra i u gì, ch có i u ánh m t cô r t tr ng tr i, tâm h n nh âu âu.

“H i ó các c u ngày nào c ng bên nhau nh ? Cùng i h c, cùng n c m, cùng ch i bóng, cùng v nhà, còn cùng ánh nhau n a úng không?”. Th m Hi u ng h i v i v s ng s t: “Sao Tr n T m không k gi v i t nh ?”.

“ ó là do h n ta trác táng quá nên ng ị k ”. Ki u Nhiên nhìn Tr n T m c ị nói: “H ị y b n mình lang thang kh p B c Kinh r ị úng không? Quán n nh quanh tr ịng, quán bi-a bi n thành l p h c!”.

“V y h ?”. T ịng Ninh hào h ịng h ị Lâm Gia M t.

“ , th t”. Lâm Gia M t n m t c ị m áp, ngh l i nh ịng ngày tháng ó mà vô cùng ti c r .

“Ch thích ch ị v ị b n con trai! Ng ị th t!”. T ịng Ninh c ị nói.

“T thích th y!”. Lâm Gia M t tr n m t nhìn c u nói.

“Ph ịng H ị, h ị ó Gia M t có v ị g ị kinh kh ịng không, k cho b n t nghe ị”. T ịng Ninh quay sang nói v ị Ph ịng H ị.

“C ịng... ch ịng có g ị, t ra ngoài m t lát ấ!”. Ph ịng H ị v ị ịng b t d y ch y ra ngoài.

M y ị a nhìn nhau ịng ịngác, Th m H ị u ịng theo dõi Tr n T m t n ấ n g ị , còn Tr n T m l ị không nhìn cô, c u th n th ịnh nhìn ra c a, t a h ịng ang ngh ịng ị g ị ó.

M t lát thì Ph ịng H ị quay vào, s c m t cô nh t nh t h n c lúc tr c, Ki u Nhiên ị a cho cô m t c c n c m nói: “C u sao v y? Không kho à?”.

“M t chút thôi, không sao”. Ph ịng H ị ón l y c c n c và áp v ị v bi t n.

“Hay là lát n a c u v s m chút ị, hôm nay b n mình ịng ị hát n a”. Ki u Nhiên nhìn m ịng ị v ị v dò h ị.

“ , b o nhà hàng cho bát canh g ị nóng ị, món súp th t bò Tây H y”. Tr n T m quay sang g ị cô ph c v .

“Không c n ấu, các c u c ch ị ị, t v ấ y”. Ph ịng H ị không nhìn Tr n T m mà ịng d y nói.

“ n bát súp ấ r ị h ấ v , tay c u l nh ịng tr ị ấ y này”. Lâm Gia M t n m ch t tay cô nói.

“ , n xong súp r ị t ị a c u v , ịng ị thêm m t lúc n a ị”. Ki u Nhiên nói.

Khó x quá, Ph ịng H ị ành ph ị g t u và ịng ị xu ịng.

“Thôi th này nhé, b n mình cùng nâng c c ị, ai có bia u ịng bia, ai không có bia thì u ịng n c ịng t”. T ịng Ninh nâng c c lên nói.

T ị ng Ninh gi ầ n x p nh ị v y, b u không kh ị c ng ị c ng th ị ng h n, m ị ng ị l ị t ị p t c nói chuy ị n, Ph ị ng H ị n m t ị t s ị p, ch ị ng ị c m t ị lát l ị ra ngo ầ i. Th y c ầ li ề n t c ch y ra ngo ầ i nh ị v y, Tr n T m c ng không ng ị yên ị c n a, c u nhìn quanh r ị nói: “H t thu c r ị ầ, t ầ i mua ầ y”. Nói r ị Tr n T m li ề n ị ng d y, Th m Hi u ị ng nhìn c u, T ị ng Ninh b t ch t t ầ i qu ầ n ầ ng ầ ng bao thu c và không nói gì.

Tr n T m bi t lí do mà mình ầ a ra r t ị ng ị ng n, nh ị ng c u không ngh ầ ra c ầ i c ầ nào hay h n, tình tr ị ng c ầ Ph ị ng H ị khi n c u linh c m c ầ i u g ầ ó không n, c m gi ầ c ó r t t ị t , khi n c u không th y ầ n tâm, m c dù trong lòng nh ầ th m không ph ầ i, không ph ầ i ầ u, nh ị ng ầ ng c ầ a wc, nghe th y t ầ i ng n ầ n khan v ầ ng ra t ầ bên trong, l ầ d ầ o ầ n c ầ c u ầ tr ầ n thành s th t, khi n Tr n T m c m th y nh ầ sét ầ n ầ ng tai.

Lúc m ầ c ầ i ra, nhìn th y Tr n T m, Ph ị ng H ị có v ầ lu ầ ng cu ầ ng, s c m t c ầ c ầ t tr ầ ng chuy ầ n sang ầ , cu ầ i cùng là chuy ầ n sang t ầ i nh t ầ y tuy t v ầ ng, c ầ c ầ i u, n ầ sang m t ầ bên ầ qua ch Tr n T m nh ầ ng ầ b c u k ầ o l ầ i.

“Có chuy ầ n gì v y?”.

“Khó ch u”.

“Tháng này em b ch ầ a? u tháng có ph ầ i không? B ch ầ a?”.

Tr n T m nói l n.

Ánh m t Ph ị ng H ị l ầ rõ v ầ th n th ầ , c ầ gi ầ ng kh ầ i tay Tr n T m, kh ầ o m ầ p h ầ i gi t gi t, nói: “Ch ầ a”.

“M.ki p!”. Tr n T m l t ầ ngay b n hoa bên c nh r ầ i á vào c ầ a nhà v sinh hai cái, Ph ị ng H ị d ầ vào t ầ ng và tr ầ t t t , ng ầ i th p xu ầ ng, c ầ nh m m t l ầ i, n ầ c m t l ầ n dài xu ầ ng má.

Nghe th y t ầ i ng ầ ng, m ầ i ng ầ i u v ầ i ch y ra, Lâm Gia M t ầ Ph ị ng H ị d y, Th m Hi u ầ ng k ầ o Tr n T m, T ầ ng Ninh và Ki u Nhiên s t s ng h ầ i sao v y, nh ầ ng c ầ hai ầ u không nói gì.

Nh ầ n viên ph c v ầ c ng ch y ra, nhìn th y c nh ầ v li ầ n lên t ầ i ng b t ầ n, Ki u Nhiên v ầ xin l ầ i ng ầ i ta v ầ a m t ra hi u cho Lâm Gia M t và nói: “Vào trong ng ầ i ầ! Có chuy ầ n gì s ầ nói sau!”.

Lâm Gia M t g t ầ u, d ầ u Ph ị ng H ị vào phòng, nh ầ ng ch ầ a ầ i c hai b c, Ph ị ng H ị l ầ i n ầ n, l ầ n này c ầ không còn k p gi u gi m gì, y Lâm Gia M t ra ầ i c m t hai b c thì l ầ i ch ầ ng tay vào t ầ ng n ầ n, nh ầ ng không n ầ n ra c ầ gì.

L n này t t c m ầ i ng ầ i u s ng l ầ i, Lâm Gia M t run run b c n v l ầ ng cho Ph ị ng H ị h ầ i: “C u sao v y? Có u ng gì ầ u mà...”.

“Ch c... t có b u r ị”. Ph ị ng H ị ng c m t lên, c ị th m h ị nói, Tr n T m ị ng sau cô hít m t h ị r t sâu.

“Ph ị ng H ị, c u ị ng nói linh tinh, c u th y trong ng ị khó ch u thì t a c u v , ị chút nhé...”. Kì u Nhiên s t s ị ng nói, c u móc ví tì n ra r ị nhét cho nhân viên ph c v 200 t r ị v ị ch y ị n.

“Ch c là t có b u th t r ị”. Ph ị ng H ị tránh kh ị tay Kì u Nhiên, lo ị ng cho ng ị ng d y nói.

“Làm gì có chuy n ó! Con c a ai! C u ị âu mà có b u c!”. Lâm Gia M t c ị ng cu ị ng lên.

T ị ng Ninh ị ng bên c nh kéo tay cô: “Thôi ị ng nói linh tinh n a, Ph ị ng H ị t ị gi ị quy t, ây là chuy n riêng c a c u y”.

“C u ị ng nói linh tinh! Chuy n riêng gì h ! Ph ị ng H ị không th ...”.

Lâm Gia M t ch a nói h t thì b Ph ị ng H ị ng t l ị, cô cúi u xu ị ng nói: “T không nói ùa âu, t lên ị ng v ị ng ị khác nên m ị có b u”.

“Cái thai là c a tôi!”. t nhiên Tr n T m lên tì ng: “Cái thai này là c a tôi!”.

Ph ị ng H ị s ị ng s t nhìn c u, t t c m ị ng ị u s ị ng s t nhìn c u, m ị ng ị u s ị ng s v ị câu nói c a c u, m t lúc lâu sau, Th m Hi u ị ng - ị ng ị t năy ị ng ị không nói gì m ị th n th b c n tr c m t Tr n T m nói: “Tr n T m, anh v a nói gì v y? Anh nói m t l n n a nghe coi!”.

“Hi u ị ng, v anh s ị gi ị thích cho em, anh...”.

Th m Hi u ị ng gi tay lên tát b p m t cái vào má Tr n T m, m t cô hoe, tr ị ng tr ị ng nhìn Tr n T m r ị hét l n: “Tr n T m! Tôi s chia tay v ị anh! Chia tay t bậy ị , chia tay ngay l p t c! Chuy n c a mình ch m d t r ị! Tôi h n anh! Tôi h n anh!”.

Th m Hi u ị ng quay u ch y ra ngoài, Tr n T m kh ị ng l ị nh ị ng không u ị theo, Kì u Nhiên b c n túm l y c áo c u và g m lên: “M.kì p, ông làm gì v y! Ông b Ph ị ng H ị r ị mà còn làm chuy n ê tì n này à! Ông có còn là con ng ị n a không!”.

Tr n T m không tr l ị, Ph ị ng H ị g ị ng g ị ng ị ng d y kéo Kì u Nhiên nói: “Không ph ị âu, không ph ị v y âu, a bé không ph ị...”.

“Thôi ị ng nói gì n a!”. Tr n T m h t Kì u Nhiên ra nói: “Tôi a Ph ị ng H ị n b nh v ị n kì m tra, m ị ng ị ng có ị theo, ây là chuy n c a tôi và Ph ị ng H ị, b n tôi s t ị gi ị quy t!”.

Tr n T m kéo Ph ng H i ch y ra kh i nhà hàng V Hoa, trên xe taxi, Ph ng H i nhìn Tr n T m gi a hai hàng n c m t nh t nhòa: “Anh làm gì v y? Anh iên r i à?”.

“ úng, anh iên r i, em c ng iên th t r i! Anh không th ch u ng nh ng câu nói t hành h c a em c n a! Anh không th ch u c c m t t nào n a, anh c ng không mu n nghe! Em là con gái, không th nh th c! Em nói nh th b n h s không tha th cho em âu, anh nói nh th này, b n h c ng s không tha th cho anh âu. Nh ng anh ch p nh n vì c b n h hi u l m, ch trích anh. Vì hình nh Ph ng H i trong trái tim anh không ph i nh v y! Anh c ng không mu n b n h ngh em là ng i nh v y! Em s mãi mãi là cô gái trong sáng! Không th vì yêu anh mà em thay i, không th thay i nh v y c!”. Tr n T m nói r t qu quy t.

Ph ng H i nhìn ra ngoài c a s mà n c m t giàn gi a.

Th m Hi u ng r i nhà hàng V Hoa r i v th ng ngôi nhà thuê cùng Tr n T m, c c a ch Tân anh Ki t ã thu d n xong xuôi, t gi a phòng khách, túi xách, h p gi y to nh t o c m giác th i kh c chia tay ã n, ga tr i gi ng v n là chi c ga hôm p ch t con gián ó, g i c a hãng Anna mua gi m giá, nói là g i nh ng th c ra là hai mi ng m hình vuông, 19 t /chi c, r t r . T m rêm hoa tr i gi ng c mua ch , 30 t , bên trên có hình trái tim, Tr n T m nói nhìn cái này có c m giác gi ng n m r t d ch u và r t không tong sáng. Trên bàn có t khung nh hai ng i ch p hôm i ng m hoa anh ào công viên Ng c Uyên àm, hôm ó cô th y h i ti c vì không c ch ng ki n c nh hoa r ng nh m a nh trong phim c a Nh t, th là Tr n T m li n i l c thân cây, cánh hoa anh ào li n r ng xu ng rào rào, sau ó b n h còn b anh b o v công viên m ng cho té tát. che i chi c t c k bên c nh, b n h ã dán lên ó r t nhi u r t note bình th ng vì t cho nhau, t a nh nh ng trong nh t kí, “Th m Hi u ng n u món súp tr ng th t b i!”, “Tr n T m v mu n, b ph t c r a wc m t l n, tr c nh t ba ngày, r a bát n m ngày!”, “k ni m m t n m ngày quen nhau!!! Tr n T m yêu Th m Hi u ng!!! Th m Hi u ng yêu Tr n T m...!!!”.

Th m Hi u ng b t khóc, cô bóc h t các m u gi y note xu ng, c m u nào, xé m u ó, cu i cùng d i chân cô ch còn l i m t ng gi y v n xanh vàng, v a khóc cô v a thu d n ng gi y v n ó và h t chúng vào thùng rác. Sau ó cô l i v a khóc v a thu d n phòng c, l y h t qu n áo và dùng c a mình ra, ba lô ng không h t, cô li n xé t m ri ô hình trái tim treo trên t ng xu ng gói . Khi ã thu d n h t c, Th m Hi u ng m i phát hi n ra r ng hoá ra t i ây, trong nh ng tháng ngày s ng chung v i Tr n T m, cô ã mang n r t nhi u c, m t mình không th khuân n i. C g ng kéo c ra n c a, nh ng túi to nh t lồi cu i cùng l i b k t c a, không kéo ra c, cô li n ng i ph ch xu ng t, t a h m th t s c l c, r i cô b t khóc n c n .

Lúc V ị ng Thâm Chiêu nh ị n c ị i n tho ị c a Th m Hi u ị ng và có m t c n h mà cô và Tr n T m ị ang thuê, Th m Hi u ị ng ã m t n m c ị ang t a vào t ị ng chu n b ị ng thi p ị i, n c m t v n còn ị ng trên khuôn m t xinh x n. V ị ng Thâm Chiêu b c n v ị v xót xa, v ị vào vai cô nói: “D y ị i, sao l ị ng c a v y, không s m t ị à?”.

Th m Hi u ị ng gi t n y mình và m m t ra, c ị v ị v h ị ng h t nói: “ ị i ca, ngoài thân t ra, t ị ã m t h t m ị th có th m t r ị i...”

“ ị ng ngh ị nh tinh! Có chuy n gì thì nói t ị nghe xem nào!”. V ị ng Thâm Chiêu c ị d y nói.

“Không th nói c, Ph ị ng H ị i có b u r ị i, ị a bé... là c a Tr n T m”. M t Th m Hi u ị ng l ị i ngân ng n n c.

“H ?”. V ị ng Thâm Chiêu s ị ng s , c u nh ị n v ị xung t gi a Tr n T m và Qu ị ng C ị ng l n tr c, t ị nh ra c ị ng m ị ch h n m t th ị ng tr c.

Th m Hi u ị ng ã xách hai túi nh ị và xu ị ng n gi a c u thang, r ị cô ngoái u l ị i nói v ị V ị ng Thâm Chiêu: “ ị i ca, ị i thôi, c u xách h t túi to nh t ó, còn l ị b n mình s ị làm thêm chuy n n a là h t”.

“Hi u ị ng...”. V ị ng Thâm Chiêu ng p ị ng ng nói: “Ch c cái thai ó không ph ị c a Tr n T m ị u... t v a r ị i... Ph ị ng H ị i ã... v ị m t c u khác... Qu ị ng C ị ng, c u bi t ch ? Chính là c u ta, m t k r t l ị ng nh ị ng... Sau khi bi t chuy n, Tr n T m còn ị nh nhau v ị h n”.

Th m Hi u ị ng s ị ng s t nhìn V ị ng Thâm Chiêu, nét m t ị ã l y l ị c sinh khí, nh ị ng sau ó l ị s m xu ị ng nói.

“ ị i thôi, tr ị s p t ị r ị i”.

“C u v n ị ?” V ị ng Thâm Chiêu nhìn cô b ị ng ánh m t th c m c.

“ ”. Th m Hi u ị ng r m r m n c m t g t u nói: “Tình yêu mà t c n ph ị vô cùng tuy t v ị i, trong lúc t c n, ng ị y ph ị b ị n t , trong lúc t bu n, ng ị y ph ị b o v t . Nh ị ng Tr n T m không làm c ị u ó, c u y không kéo t l ị c ị ng không b o v t , c u y ã nói v ị t nh ị ng ị u t không mu n nghe nh t, c u bi t không, v a n ị y lúc c u n, t còn có ó gi ị c r ị ng ch c là c u y ã quay v r ị i, nh ị ng không ph ị i... T bi t c u y là ng ị t t và t c ị ng bi t là c u y yêu t , nh ị ng c u y quá n ị ng lòng v ị Ph ị ng H ị i, n ị ng n n ị t không th ch u n ị i...”.

“Hi u ị ng...”.

“T ph ị cho h n h ị h n và không có c h ị i n ị u kéo n a! H ị h n n t t ! ị ị ng ị h n ta!”. Th m Hi u ị ng l ị b c lên nói, cô m ba lô và

l y ra m t t p gi y note, bóc ra m t tr ng, vì t gì ó r i dán lên c a: “Lúc u t h n h n vô cùng, không mu n nói gì v i h n n a, thôi gi v n ph i l i cho h n l i nh n gì ó! i ca, b n mình v thôi!”.

Th m Hi u ng kiên quy t ra v , c n phòng m áp, tuy t v i ó ã mãi mãi l i sau l ng cô, V ng Thâm Chiêu li n khoác vai cô nói: “Hi u ng! S có m t ng i nh th yêu c u! Trong lúc c u c n s xu t hi n ngay l p t c, trong lúc c u bu n s b o v c u, không c u th t v ng, và ch c ch n c ng s không nói nh ng i u khi n c u ph i bu n!”.

“ !”. Th m Hi u ng g c vào vai V ng Thâm Chiêu và khóc.

Lúc Tr n T m t b nh vi n tr v c n phòng h thuê ã là h n chín gi t i, d i ánh tr ng, c u nhìn th y m u gi y cu i cùng mà Th m Hi u ng l i cho c u, bên trên ch vi t hai ch “bye bye” r t n gi n, bên c nh ó, Th m Hi u ng còn v thêm m t chú g u nh d th ng, ch có i u l n này chú g u không c i mà trên mi có ng m t gi t n c m t.

Tr n T m ng tr c cánh c a khép kín và b t khóc, trong tay c u là t gi y xét nghi m c a Ph ng H i, bên trên óng d u (+) chói.

15

Hôm Tr n T m a Ph ng H i n b nh vi n th i ti t r t p, ánh n ng chan hòa, m t ngày xuân p tr i hi m có B c Kinh.

Trên ng i, c hai u không nói gì mà ch l ng l ng i trên xe bus t n h ng ti t tr i m áp, tr m hoa ua n , h không ng i g n nhau, hành khách lên xe m i lúc m t ông và h không còn nhìn th y nhau n a.

Tr n T m t giác d ng chân tr c c a phòng khám ph khoa, trong lúc ch i, c u ã i mua thu c lá, Ph ng H i c m ba lô cho c u, bu i chi u Tr n T m còn ph i v tr ng h c, bên trong ng cu n giáo trình ki m toán. Ph ng H i gi sách c a Tr n T m ra, mân mê nét ch quen thu c trên ó, r i cô l y bút c a c u vi t hai dòng “Không ti c n i g i m ng, ch h n quá v i vàng”, sau ó l i tr v ch c , óng ba lô l i cho c u. Tr n T m v a quay l i thì bên trong g i tên Ph ng H i, Ph ng H i dúm ba lô vào tay c u, không ng c m t lên mà quay vào bên trong.

Ph ng H i m to m t và n m ng a trên bàn ph u thu t, cô không hít lo i thu c gây mê ó, c m giác l nh ng t c a các d ng c và n i au n th u tim ã khi n n c m t l n dài trên má cô. M t sinh m nh ã l i tr n, n i au chôn vùi trong trái tim cô c ng b mang i. Trong lúc hoa m t ng n ng i, d ng nh

cô l i nhìn th y cái cây ó c a tr ị ng F, m y b n tr ị ang c ị ùa quanh g c cây, trong ó có m t ị ng ị v a c ị v a b ị c v phía cô nói: “ ị ng v v ị nh ị, lát n a t s ch c u v ”.

Ph ị ng H ị không nhìn ị ám máu nh y nh a ó, b cô y tá thúc gi c, cô ch t v t kéo qu n lên và ị ng d y. R t au, úng là r t au, au tê tái. Cô ra kh ị phòng th thu t và lê t ị ng b ị c v phía chàng trai ang ị cô c ị ng, Tr n T m nhìn th y cô nh ị ng không nói gì mà ch l ị ng l ị cô. Lu ị ng s c m nh t cánh tay truy n t ị l ị khi n ị ng ị Ph ị ng H ị nh n ra, c m giác r t m áp, d ch u, nh ị ng linh c m s p b m t ị l ị liên t c nh c nh cô, trái tim không có tình yêu vô cùng tr ị ng tr ị.

Ra kh ị c ị ng b nh vi n, Tr n T m li n b cô lên, Ph ị ng H ị ghé sát vào tai c u và nói nh ị : “N u ị a con này là c a anh thì tuy t v ị bi t bao...”.

“Ngoài ị a con, b n mình ị ã có t t c ...”. Tr n T m x c cô lên nói.

B nh vi n d n d n bi n m t sau l ị ng h ị, cánh tay Ph ị ng H ị quàng qua c Tr n T m t m n c m t...

ó là l ị ng p g c u ị cùng gi a Tr n T m và Ph ị ng H ị, sau ó B c Kinh r ị vào ị d ch SARS, m ị ng ị nghe th y t SARS là tái m t. Các tr ị ng ị h c cho sinh viên ngh h c, ng ị dân tranh nhau mua th c ph m, thu c B n Lam C n⁽³⁾ không còn hàng bán, ng ị dân u eo lo ị kh u trang dày m ị hai l p ị làm, s ị ng ị có tri u ch ị ng và s ị ng ị thi t m ng m ị ngày m t t ị ng, khi n thành ph v n r t yên bình ho ị ng lo n h n bao gi h t. H ị ó h c sinh u ngh h c, ngày ngày nh n tin cho b n bè, h ị th m tình hình c a tr ị ng khác. Tr ị ng ị h c tài chính trung ị ng, ị h c giao thông B c Kinh u khá nghiêm tr ị ng, nghe nói là ị ã óng c a tr ị ng, t t c các phòng kí túc u c phát c p nhi t ị, hàng ngày theo dõi nhi t ị, liên t c có thông tin m ị c a ra, nào là gia ị nh m t giáo s n tr ị ng ị h c B c Kinh u m c b nh, m y chi c xe c p c u 120 ị ã n, ai n y u vô cùng hoang mang. Trong kí túc c a ám Tr n T m, ngày u tiên thông tin c lan ra, Cao Kh Th ị ng ị ã b v ị, theo nh l ị c u ta nói thì b t ch p m ị l ị c nh cáo, b t ch p m ị hình th c k lu t, k c b h c c ị ng không sao, tóm l ị là không có gì quan tr ị ng b ng m ng s ng c a mình. T ị ng Ninh c ị ng ị ã chuy n c giúp Lâm Gia M t t r t s m. V ị ng Thâm Chi ị u không v nhà, c u không mu n m o hi m, s l ị mang b nh v nhà. Tr n T m tr ị ng h n hai m ị ngày m ị v ị, nói là ị ã v t qua c giai o n t i m n u tiên.

Tr n T m nói v ị tôi r ị ng, b nh vi n mà c u và Ph ị ng H ị n là m t trong nh ị ng b nh vi n b nh SARS hoành hành d d ị nh t, ngày 20 h n b nh vi n, trong khi d ch SARS bùng phát vào cu ị tháng t ị, cách nhau ch m y ngày. H ị ó úng là c u r t s ị, l n u tiên c u c m th y t th n ị ng n h nh v y, không ph ị ti u thuy t hay phim nh, mà là x y ra ngay bên c nh h hàng ngày. Tr c m t t th n, tình yêu và tu ị tr tr nên y u u ị nh v y.

Th m chí c u còn t câu h i r ng li u mình và Ph ị ng H i có ch t trong t d ch b nh này hay không, r i h cùng c h a táng, chôn cùng m t n i. M t i u l là, ngh n ây, c u l i không th y s n a, đ ng nh có m t ng ị song hành v i mình, ch t c ng ch ng có gì áng s .

Nh ị ng Tr n T m nói r ng c m giác ó ch c không ph i là tình yêu n a, cho dù là Ph ị ng H i hay Th m Hi u ị ng, th i gian ó c u u không có c m giác yêu, ch có i u ngh n l i th y xót xa trong lòng, sau ó là c m giác m t m i, u o i. C u m t r i, trong v k ch tình yêu và tu i tr nhìn có v r t gay c n này, c u ã th c s c m th y m t m i.

Sau ó nh có s oàn k t y ý chí c a chính quy n B c Kinh và ng ị dân, cùng v i s n l c c a nh ng ng ị làm công tác y t , b nh vi n Ti u Thang S n ã c xây d ng, ị d ch SARS cu i cùng ã c ki m soát. Sau ó Tr n T m ã t ng n ngã t mà b n h th ng xuyên i qua, h i yêu Ph ị ng H i, h i v phía Tây, h i yêu Th m Hi u ị ng, h l i i v phía ông. H i ó khu v c này r t n ào, não nhi t, còn bậy gi c u n ây, ng ph l i v ng v , yên t nh l th ng, không có xe c , c ng không có ng ị i b , đ ng nh c th gi i ch còn l i mình c u. Tr n T m ng gi a ngã t không m t bóng ng ị, ng a c lên nhìn b u tr i xanh th m và mây tr ng trôi l ng l , có c m giác nh ang nghe th y ti ng b c chân c a th i gian, nh ng n m tháng ó c a h ã v i v ã trôi qua bên c u...

Trong t d ch SARS hoành hành, tr ng W ã ngh h n 100 ngày, sau khi tr l i tr ng, đ ng nh ng ị nào c ng có m t chút thay i, Cao Kh Th ng m p h n, T ng Ninh “c n cù” h n, nghe nói là c u ta ã chính th c n xin yêu ng v i Lâm Gia M t, k t qu là Lâm Gia M t ã không khách khí mà xé ngay l p t c và th là c u ta l i l ôi t trong túi ra m t b n y h t. Th y T ng Ninh chu n b chu áo nh v y, Lâm Gia M t li n b t c i và không t ch i n a. tr ng, Th m Hi u ị ng không nói chuy n v i Tr n T m n a, mà l i th ng xuyên i n, i h c v i V ng Thâm Chiêu. Qu ng C ng c ng không ch i game v i Tr n T m n a, sau ó c u ta t ng phàn nàn v i T ng Ninh r ng anh em không c n thi t ph i c ng th ng v i nhau vì m t cô nàng, nh ng T ng Ninh l c u không nói gì, không ai nói v i c u ta r ng, trong v n ch i trác táng mà c u ta luôn t ng là r t an toàn ó, ã t ng có m t sinh linh bé nh xu t hi n.

Khi t t c m i ng ị u quay tr l i v i cu c s ng th ng nh t, Ph ị ng H i l i không quay l i n a. Qua Lâm Gia M t, Tr n T m m i bi t cô ã i xa, t y ch c Ph ị ng H i ã i c hai tháng. Tr c khi i, cô không nói v i ai, ng ị cu i cùng mà cô g p ch c là Lâm Gia M t, sau khi b thai, Lâm Gia M t n nhà ch i v i Ph ị ng H i hai ngày. Hai a không còn thân m t chuy n trò gì n a, Lâm Gia M t k r ng Ph ị ng H i ch xem phim tình yêu, phim chi n tranh, phim d ch b nh... m t cách iên cu ng, cô ã b t khóc trong câu chuy n c a ng ị khác, nh ng không bi t là khóc vì mình hay vì ng ị khác. Cu i

cùng, khi Lâm Gia M t v , Ph ị ng H ị ã ôm cô m t lúc, h v a khóc v a t m bi t nhau, lúc ó Lâm Gia M t không th bi t r ng, h nói l i t m bi t t c là không g p l i nhau n a.

Tr n T m l ng l ị nghe Lâm Gia M t k h t câu chuy n, c u không h ị Ph ị ng H ị có nh c n mình hay không, c u bi t ch c ch n là không. Cô ã i xa, i r t kiên quy t, không cho ng ị khác c h i l u luy n. Cô ã em h t ni m vui và n i au n m t n i c u không h hay bi t.

Sau ó Tr n T m ã g i mail cho Ki u Nhiên và Tri u Di p, k h t m i chuy n ã x y ra sau khi h chia tay, bao g m tr n tuy t n m 2001 và cái thai n m 2003. Tri u Di p tr l i r t ng n g n, khá gi ng v i phong cách c a Ki u Nhiên, c u vi t: “t ng kinh th ị ng h i nan vi th y”⁽⁴⁾. Còn th tr l i c a Ki u Nhiên c ng ng n g n nh v y, khá gi ng v i phong cách c a Tri u Di p, c u vi t: “Các ông kh n n n”.

Sau ó, n m ó ã nhanh chóng trôi qua, cu i n m Tr n T m quay v tr ị ng F, trong ngày tuy t r i c u ã ch m m t i u thu c, nhìn sân tr ị ng ã ch ng ki n bi t bao k ni m c a tu i tr , hít th b u không khí không có Ph ị ng H ị, c u bi t cu i cùng h ã m t nhau.

Ghi chú:

1. Tên Ph ị ng H ị phiên âm ti ị ng Trung là Fang Hui, Th m Hi u ị ng phiên âm ti ị ng Trung là ShenXiao Tang.

2. Jeanne d’Arc (1412 – 1431) là m t n anh hùng ng ị Pháp trong cu c Chi n tranh Tr m n m gi a Pháp và Anh. Ngày 16 tháng 5 n m 1920, Jeanne d’Arc c Giáo hoàng Bi n c XV chính th c phong thánh và là thánh quan th y Giáo h i n c Pháp.

3. V thu c B c dùng ị gi i nhi t, tiêu c, phòng b nh.

4. Trích trong câu th “T ng kinh th ị ng h i nan vi th y, tr kh c Vu S n b t th vân” c a nhà th Nguyễn Ch n, ý mu n nói r ng ã yêu m t ng ị sâu s c thì r t khó có th quên.